

FIZIKA

GEOGRAFIJA

SLOVENŠČINA

A

LIKOVNA UMETNOST

MATEMATIKA
 $\sqrt{36} = 6$

L

BILOGIJA

M

ŠPORT

ANGLIŠČINA

A

N

A

H

ZGODOVINA

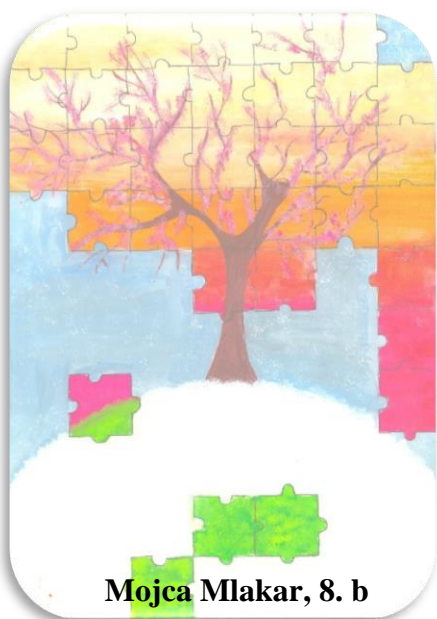
KEMIJA

GLASBA

OŠ Frana Albrehta Kamnik
Šolsko leto 2015-16

ETIKA

Almanah
Osnovne
šole
Frana Albrehta
Kamnik
za šolsko leto
2015/2016

Mojca Mlakar, 8. b

Maša Erminio, 8. b

Anja Marolt, 8. a

Matic Horvat, 8. c

Nejc Flis, 8. b

Izdala: OŠ Frana Albrehta Kamnik, zanjo Rafko Lah
Uredila: Tadeja Česen Šink
Tehnično uredil in fotografiral: Janez Bergant
Slika na naslovni strani: Kristi Kirn, 8. c
Kamnik, junij 2016

DRAGE UČENKE IN UČENCI, SPOŠTOVANI STARŠI, SODELAVKE IN SODELAVCI!

Dragi ustvarjalci!

Kako je naša šola morala in mogla spodbujati ustvarjalnost? Predvsem tako in takrat, ko smo spodbujali in dopuščali načine, na katere ste se učenci in učitelji/ce vključili v skupna dogajanja. Takrat, ko smo skupaj iskali močna področja in gradili samospoštovanje. Poleg »muz« ustvarjalnosti je bila tu še »akcija«, saj se je moral za izpeljavo ideje vsak potruditi in premakniti. Odzivi, nekateri izdelki in rezultati naših učencev so bili za vse nas nagrada in navdih za ustvarjalno poučevanje.

Drage učenke in učenci, učiteljice in učitelji!

Za vse vaše ustvarjalnosti vam iskreno čestitam! V času počitnic vam želim obilo veselja in smeha, pa tudi kanček poletne radovednosti.

vaš ravnatelj Rafko Lah

BESEDA UREDNICE

Spoštovani bralci. Pred vami je deseti Almanah. Za letošnjo našo malo obletnico smo vam pripravili posebno obliko te številke. Ker se svet spreminja, raste in napreduje, smo nov korak naredili tudi mi. Letošnja številka je namreč prva številka, ki je izšla samo v elektronski obliki. Zavedamo se, da vsaka oblika, naj bo papirnata ali elektronska, prinaša prednosti in pomanjkljivosti. Prednost elektronske oblike smo videli med drugim tudi v tem, da nas ne omejuje s prostorom, zato smo našim učencem in učiteljicah letos prvič dali proste roke pri izbiri teme, s katero se predstavljajo. V večini primerov, boste lahko prebrali, kaj vse smo počeli v letošnjem letu, zelo veliko prostora pa smo dali ustvarjalnosti naših učencev, saj objavljamo veliko prispevkov, s katerimi so učenci sodelovali na številnih natečajih. To so bili literarni, fotografski in likovni natečaji.

Učenci so torej pisali o dogodkih, ki so zaznamovali njihovo učenje in delo ter življenje v šoli. Prav to je bil tudi glavni namen vseh Almanahov. V vseh dosedanjih izdajah smo vam vedno predstavili glavne poudarke šolskega leta, nismo pa pozabili na vse uspehe naših učencev in učiteljev. In tudi letos je tako.

Malo v šali, malo zares vas letos ne moremo povabiti k listanju našega Almanaha, ampak vas vabimo k pregledovanju, branju in klikanju na vaših elektronskih napravah.

Želimo vam lepe počitnice in obilo energije za nove izzive prihajajočega šolskega leta.

Tadeja Česen Šink, urednica

IZBOR POMEMBNEJŠIH DOGODKOV

September 2015

Prvi šolski dan.
Letna šola v naravi v Savudriji za petošolce.
Jesenski športni dnevi.
Prvi del plavalnega tečaja za tretješolce.
Dan jezikov za devetošolce.

Oktober 2015

Obisk matične knjižnice Kamnik v okviru projekta Rastem s knjigo za sedmošolce.
Drugi del plavalnega tečaja za tretješolce
Projekt Korak k sončku, gostji Damjana Šmid in slepa deklica Zala (za drugošolce).
Evakuacijska vaja.
Aktivnosti ob Tednu otroka z naslovom Nekaj ti moram povedati.
Odprtje likovne razstave v Šoli idej.
Sejem srednjih šol.
Sodelovanje na praznovanju ob dnevu duševnega zdravja.
Menjava namiznih iger.
7. Veronikin tek.
Jesenske počitnice.

November 2015

Slovenski dan hrane s tradicionalnim slovenskim zajtrkom – kulturni dan Bonton.
Praznovanje mednarodnega meseca šolskih knjižnic z natečajem Branje je zakon in Albrehtov dan.
Projekt Jumicar za petošolce.

December 2015

Dobri mož za vse otroke.
Srečanje z upokojenci šole in božično-novoletna prireditev Zimsko veselje.
Prižig lučk na novoletni jelki.
Ustvarjalne novoletne delavnice za starše na matični šoli in podružnicah z okrasitvijo vseh šolskih stavb.
Tradicionalno plesno tekmovanje in prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Novoletne počitnice.

Januar 2016

Zaključek prvega ocenjevalnega obdobja.

Naravoslovni tabor za drugošolce v domu Čebelica v Dolenji vasi pri Čatežu.

Zimska šola v naravi v Cerknem za šestošolce.

Februar 2016

Prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku.

Informativni dnevi za vpis v srednje šole.

Zimske počitnice.

Pust - tehniški dan.

Marec 2016

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov na OŠ Toma Brejca.

6. Vesnine igrarije.

Korak k sončku, gost Gojmir Lešnjak Gojc (za četrtošolce).

Obisk Nataše Pirc Musar v okviru predmeta Etika na temo medijev.

April 2016

Obisk učiteljev Carl Orff Schule iz Andechs.

Eko dan z naslovom Embalaža.

Prireditev ob zaključku bralne značke: gosta Ditka in Sten Vilar.

Knjižnica malo drugače.

Ekološko dobrodelna zbiralna akcija plastenk.

Prireditve ob materinskem dnevu.

Otroški občinski parlament.

Prvomajske počitnice.

Maj 2016

NPZ za 6. in 9. razrede.

7. Veronikin festival.

Bralni projekti: medgeneracijsko branje, bralni nahrbtnik, IBBY poslanica, menjava knjig za gumb, bralni odmor.

Nastop učencev PŠ Nevlje v Domu upokojencev ob 150-letnici Rdečega križa Slovenije

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Naravoslovni tabor za sedmošolce na Livških Ravnah v
ČŠOD Kavka in na Ptuju v ČŠOD Štrk.

Osrednješolska prireditev Žarki prijateljstva in odprtje
na novo poslikanega podhoda pri šoli.
Odprtje učilnice na prostem v Mekinjah.

Junij 2016

Tabor Za življenje in veselje v Mekinjah.

Juri Muri v Afriki

Valeta.

Zaključna prireditev in proslava ob dnevu državnosti .

Tedenski zapis dogodkov si lahko preberete na www.os-fa.si, zavihek Šolska kronika.

**DOSEŽKI NAŠIH UČENK IN UČENCEV NA OBČINSKIH, PODROČNIH,
REGIJSKIH IN DRŽAVNIH TEKMOVANJIH
OD SEPTEMBRA 2015 DO JUNIJA 2016**

UČENKA, UČENEC	RAZRE D	PODROČJE	NIVO TEKMOVANJA	DOSEŽEK	MENTOR/-ICA
Živa Šubelj	9. b	logika	državno	zlato priznanje	Silva Maroh
Maja Helena Končar	7. a	logika	državno	zlato priznanje	Silva Maroh
Tinkara Balantič	9. b	razvedrilna matematika	državno	zlato priznanje	Silva Maroh
Ela Urankar	7. c	razvedrilna matematika	državno	zlato priznanje	Silva Maroh
Jaka Udovič	7. b	razvedrilna matematika	državno	srebrno priznanje	Silva Maroh
Neža Strehar	7. c	razvedrilna matematika	državno	srebrno priznanje	Silva Maroh
Maja Helena Končar	7. a	razvedrilna matematika	državno	srebrno priznanje	Silva Maroh
Žak Žabnikar	6. b	razvedrilna matematika	državno	srebrno priznanje	Silva Maroh
Lucija Kovič Jakopič	8. b	angleščina	državno	zlato priznanje	Maja Dobljekar
Blaž Sušnik	8. b	angleščina	državno	zlato priznanje	Maja Dobljekar
Ana Bizjak	8. b	Bober (računalništvo)	državno	zlato priznanje	Danica Mati Djuraki
Miha Šala	7. a	Bober (računalništvo)	državno	srebrno priznanje	Janez Bergant
Martina Kemperl	8. b	astronomija	državno	srebrno priznanje	Danica Mati Djuraki
Ana Ogrin	9. a	nemščina	Državno	Srebrno priznanje	Lidija Vidmar
Maruša Petek	9. b	nemščina	Državno	Srebrno priznanje	Lidija Vidmar
Živa Šubelj	9. b	slovenščina	državno	srebrno priznanje	Nataša Zor
Ivana Mušič Lap	8. a	slovenščina	regijsko	srebrno priznanje	Nataša Zor
Vita Vodnik	9. a	sladkorna bolezen	državno	srebrno priznanje	Mojca Praprotnik
Kaja Berk Skok	5. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Simona Podboršek
Alja Bezjak	5. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Simona Podboršek
Jaka Mušič Lap	5. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Simona Podboršek
Nik Mujanovič	6. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Majda Kalan
Matic Hrabar	6. c	matematika	državno	srebrno priznanje	Majda Kalan
Maj Blažič	7. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Majda Kalan
Peter Mandelj Mejač	7. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Majda Kalan
Maja Helena Končar	7. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Majda Kalan
Miha Šala	7. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Majda Kalan
Lucija Vrhovnik	8. a	matematika	državno	srebrno priznanje	Majda Kalan
Tinkara Balantič	9. b	matematika	državno	srebrno priznanje	Silva Maroh
David Knavs	6. a	matematika	državno	zlato priznanje	Majda Kalan
Izak Poljanšek	6. a	matematika	državno	zlato priznanje	Majda Kalan
Ela Urankar	7. c	matematika	državno	zlato priznanje	Silva Maroh
David Golob	8. b	Zlata kuhalnica	regijsko	srebrno priznanje	Mojca Praprotnik
Tinkara Golob	8. b	Zlata kuhalnica	regijsko	srebrno priznanje	Mojca Praprotnik
Jerneja Grintal Polše	8. c	Zlata kuhalnica	regijsko	srebrno priznanje	Mojca Praprotnik
Rebeka Parkelj	7. a	Vesela šola	državno	srebrno priznanje	Mateja Jamnik
Ela Urankar	7. c	Vesela šola	državno	srebrno priznanje	Mateja Jamnik
Manca Šmidovnik	8. a	Vesela šola	državno	srebrno priznanje	Mateja Jamnik
Lucija Vrhovnik	8. a	Vesela šola	državno	srebrno priznanje	Mateja Jamnik
Lucija Vrhovnik	8. a	geografija	območno	srebrno priznanje	Ema Vidic Judež
Lucija Vrhovnik	8. a	geografija	državno	zlato priznanje	Ema Vidic Judež
Lucija Vrhovnik	8. a	zgodovina	državno	srebrno priznanje	Urška Gostečnik

**ŠPORTNI DOSEŽKI NAŠIH UČENK IN UČENCEV NA OBČINSKIH, PODROČNIH,
REGIJSKIH IN DRŽAVNIH TEKMOVANJIH
OD SEPTEMBRA 2015 DO JUNIJA 2016**

UČENKA, UČENEC	RAZ.	PODROČJE	NIVO TEKMOVANJA	DOSEŽEK	MENTOR/-ICA
LOŠIČ ALEKSANDER	8. a	MALI NOGOMET	občinsko	3. mesto	Zdravko Slevce Matjaž Klanšek
PODBEVŠEK JAKOB	8. a				
DŽUNOV IGOR	8. c				
MARKOVIČ VID	8. c				
VIDMAR AMAR RENE	9. a				
AJDARPAŠIČ MAID	9. b				
JERETINA NIK	9. b				
ALAN MURADBAŠIČ	9. b				
DENIS OTRIN	9. a				
PATRIK PETEK	8. c				
ROBI PAVLOVIČ	9. b				
EMA KVAS	4. a				
LUKA PETERLIN	4. a				
ANŽE DEŽMAN	4. ne				
MAJA HELENA KONČAR	7. a	ŠAH	področno	17. mesto	Aleš Prosen
ŠKRLJ ANDRAŽ	4. a				
PRIC EVAN NIKOLAJ	4. a				
ROZONIČNIK ŽAN	5. b				
RUDOLF VUČKOVIČ JAKA	4. a				
MILOJEVIČ STEFAN	4. a				
MLAKAR MATEJ	7. b				
VDOVČ ŽAN	7. c				
MAŠA ERMINIO	8. b	KOŠARKA	občinsko	1. mesto	Aleš Prosen
ALDIJANA KOČAN	8. b				
MARTINA KEMPERL	8. b				
EVA SERETIN	8. c				
MANCA VEHOVEC	8. c				
TEA REPNIK	8. c		področno	3. mesto	
NIKA SOTOŠEK	7. a				
SAŠKA PAVLOVIČ	9. c				
ANJA SEDUŠAK KLJAKIČ	9. c				
AJDA KLIČIČ	8. c				
MARUŠA PETEK	9. b	EKIPNI DRŽAVNI KROS	4. mesto	17. mesto	Aleš Prosen skupno 5. mesto
IZAK POLJANŠEK	6. a				
ALJAŽ UDOVIČ	6. b				
MANCA MARADIN	6. b				
NAJA LIPIČNIK	6. c		17. mesto	7. mesto	
JAN MARADIN	7. b				
MATIC ŠKRJANC	7. b				
TARA MANDIČ	7. b				
KATJA JAGODIČ	7. c	66. mesto			

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

JERNEJ HRIBAR	8. b		12. mesto	2. mesto		
JAKOB PODBEVŠEK	8. a		16. mesto			
IGOR DŽUNOV	8. c		32. mesto			
JONA POLJANŠEK	8. c		13. mesto			
ANJA MAROLT	8. a		37. mesto			
EVA PETEK BREGOVIČ	8. c		45. mesto			
ŠPELA SPRUK	8. b		60. mesto			
URŠKA BERNOT	9. c		7. mesto			4. mesto
NEJKA SPRUK	9. c		23. mesto			
ANJA SEDUŠAK KLJAKIČ	9. c		30. mesto			
LOVRO PLANKO	9. c		7. mesto			
NIK ŠTEBE	9. a		32. mesto			
JANJA ZUPANČIČ	9. b	KEGLJANJE	državno			3. mesto
TEA REPNIK	8. c			4. mesto		
LUKA REPNIK	6. c			26. mesto		
TEA REPNIK	9. b	KEGLJANJE	področno	1. mesto		
JANJA ZUPANČIČ	8. c			2. mesto		
MATEJ REPNIK	7. c			4. mesto		
LUKA REPNIK	6. c			2. mesto		
BRINA GRČAR	1. b	KROS	občinsko	16. mesto	Maja Škrjanc	
ELA POLJANŠEK	1. b			17. mesto		
NIKA OŠAP	1. b			22. mesto		
LUKA VIDOVIČ	1. b			25. mesto		
FILIP MALEŽIČ	1. b			31. mesto		
MATEJ TRIVIČ	1. b			32. mesto	Aleš Prosen	
MANCA MARADIN	6. b			6. mesto		
ANITA BOŠTIC	6. c			17. mesto		
IZAK POLJANŠEK	6. a			1. mesto		
MAKS ČERNELIČ	6. b			8. mesto		
TARA MANDIČ	7. c			1. mesto		
JAN MARADIN	7. b			2. mesto		
ŽIGA OBRADOVIČ	7. a			5. mesto		
JAKA SITAR	7. a	8. mesto				
JONA POLJANŠEK	8. c	2. mesto				
ANJA MAROLT	8. a	5. mesto				
EVA PETEK BREGOVIČ	8. c	6. mesto				
TEA REPNIK	8. c	11. mesto				
KRISTI KIRN	8. c	13. mesto				
IZABELA SONJA PISEK	8. b	14. mesto				
LOVRO PLANKO	9. c	2. mesto				
MARUŠA PERNE	1. a		8. mesto	Barbara		
IVANA KOKALJ	1. a		10. mesto	Spruk Golob		
BRINA RUDOLF VUČKOVIČ	1. a		14. mesto	Darja Habjan		
TEODOR LEKOVIČ	1. a		6. mesto			
NACE KREMŽAR	1. a		35. mesto			
JUŠ OGRIN	1. a		36. mesto			
ANJA BOŽIČNIK	2. a	KROS	občinsko	6. mesto	Veronika Kovač	

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

NEŽA KALIŠNIK	2. a			25. mesto				
NALA PROSENC	2. a			26. mesto				
SVIT HRIBAR	2. a			17. mesto				
LUCIJA JELENC	2. b	KROS	občinsko	1. mesto	Maja Benkovič			
ANA OMOVŠEK	2. b			18. mesto				
TIANA SEDELJŠAK	2. b			19. mesto				
JURE BEZJAK	2. b			4. mesto				
ŽAN BOLTAR	2. b			7. mesto				
JERNEJ HRIBAR	8. b			MPP		polfinale DP- ekipno		Tarama Bračič
ŽIGA OBRADOVIČ	7. a						2. mesto	
MATIC ŠKRJANEC	7. b	finale DP ekipno						
IGOR DŽUNOV	8. c		3. mesto					
MAJ DROLC	8. a							
MANCA MARADIN	6. b	ATLETIKA	občinsko	2. mesto (tek 600m)	Učitelji športa			
IZAK POLJANŠEK	6. a			2. mesto (600m)				
NAJA LIPIČNIK	6. c			1. mesto (skok v višino)				
JONA POLJANŠEK	8. c			3. mesto (tek 300m)				
URŠKA BERNOT	9. c			2. mesto (tek 1000m)				
LOVRO PLANKO	9. c		ATLETIKA	občinsko		1. mesto (tek 1000m)	Učitelji športa	
JAN ŠKRJANC	9. c			2. mesto (tek 1000m)				
JERNEJ HRIBAR	8. b			3. mesto (tek 1000m)				
MARTINA KEMPERL	8. b			3. mesto (met vorteksa)				
NIK ŠTEBE	9. a			3. mesto (met vorteksa)				
ANJA MRAK	8. b	ATLETIKA	občinsko	1. mesto (suvanje krogle)	Učitelji športa			
JONA POLJANŠEK	8. c			3. mesto (štafeta 4x 100m)				
NEJKA SPRUK	9. c							
URŠKA BERNOT	9. c							
AJDA KLIČIČ	8. c							
NINA ČEHIČ	9. a	ATLETIKA	občinsko	2. mesto (skok v višino)	Učitelji športa			
KAJA PANČUR	8. a			3. mesto (skok v višino)				
MAJ DROLC	8. a	MPP - posamezno	državno	14. mesto	Tamara Bračič			
JERNEJ HRIBAR	8. b	MPP - posamezno	državno	17. mesto				
MATIC ŠKRJANC	7. b	MPP - posamezno	državno	19. mesto				
IGOR DŽUNOV	8. c	MPP - posamezno	državno	24. mesto				
IGA OBRADOVIČ	7. a	MPP - posamezno	državno	28. mesto				
BARBARA KOKALJ	8. a	MPP - posamezno	polfinale DP	19. mesto	Tamara Bračič			
NIK MUJANOVIČ	6. a	MPP	polfinale DP	10. mesto				
MAJ DROLC	8. a		polfinale DP	6. mesto				
JERNEJ HRIBAR	8. b		polfinale DP	13. mesto				
ŽIGA OBRADOVIČ	7. a		polfinale DP	16. mesto				
ALJAŽ RESNIK	8. b	MPP	polfinale DP	19. mesto	Tamara Bračič			
IGOR DŽUNOV	8. c		polfinale DP	22. mesto				

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

MATIC ŠKRJANC	7. b		polfinale DP	31. mesto				
KELIM AGOVIČ	6. c	MALI NOGOMET	občinsko	3. mesto	Zdravko Slevce Matjaž Klanšek			
ROK FLERIN	6. c							
DOMEN JURJEVIČ	6. c							
LUKA REPNIK	6. c							
ŽIGA OBRADOVIČ	7. a							
MATIC ŠKRJANEC	7. b							
ENEJ DŽUNOV	7. b							
KLEMEN KRANJEC	7. b							
MAJ BABAČIČ	4. b					AKVATLON	področno	12. mesto
MARKO GABRIJEL KONČAR	3. b	15. mesto						
SAMO ŽABNIKAR	3. a	16. mesto						
ŽAN LIPAR	3. a	17. mesto						
MATIC ČERNELIČ	3. b	18. mesto						
OŽBEJ KOTNIK	3. a	19. mesto						
ČRTOMIR ZBIČAJNIK	3. a	21. mesto						
VITA ŠKRJANC	5. ne	2. mesto						
ALINA UČAKAR	3. b	10. mesto						
JAN MARADIN	7. b	1. mesto						
ALJAŽ UDOVIČ	6. b	4. mesto						
MAKS ČERNELIČ	6. b	5. mesto						
MAJA HELENA KONČAR	7. a	3. mesto						
JAN ŠKRJANC	9. c	1. mesto						
ANŽE TRSTENJA	9. b	KOŠARKA	občinsko	5. mesto	Aleš Prosen Primož Rems			
ALEKSANDER LOŠIČ	8. a							
MATIC NOSE	8. a							
MAJ DROLC	8. a							
NEJC FLIS	8. b							
ROBI PAVLOVIČ	8. b							
JAN GREGORINČIČ	8. b							
DOMEN HUMAR	8. b							
ALJAŽ RESNIK	8. b							
JAKA SITAR	7. a							
MAJ BLAŽIČ	7. a							
PETER MANDELJ MEJAČ	7. a							
IZAK POLJANŠEK	6. a	GORSKI TEK	državno	2. mesto	Simeon Klokočovnik in starši			
ŽAN AUERSPERGER	6. a			4. mesto				
MAJ KRIŽNAR	6. c			5. mesto				
LOVRO PLANKO	9. c	LJUBLJANSKI MARATON	državno	3. mesto	Simeon Klokočovnik Domen Hribar			
JAN ŠKRJANC	9. c			4. mesto				
URŠKA BERNOT	9. c			12. mesto				
NEJKA SPRUK	9. c			56. mesto				
ANJA SEDUŠAK KLJAKIČ	9. c			44. mesto				
NIKA SOTOŠEK	7. a			105. mesto				
MATIJA JERIČ	9. a	ODBOJKA	občinsko	1. mesto	Simeon Klokočovnik			
GAŠPER RODE	9. a			področno		1. mesto		
NIK ŠTEBE	9. a							

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

LOVRO PLANKO	9. c		državno četrtfinale	2. mesto	
JAN ŠKRJANC	9. c				
DAVID GOLOB	8. b				
NIK MUJANOVIČ	6. a				
MAJ DROLC	8. a				
EVA SKVARČ	9. a	ODBOJKA	občinsko	2. mesto	Simeon Klokočovnik
JONA GREGORIČ	8. a				
NINA ŠMIDOVNIK	8. a				
ANJA MRAK	8. b				
MARTINA KEMPERL	8. b				
MANCA VEHOVEC	8. c				
EVA SERETIN	8. c				
TEA REPNIK	8. c				
LOVRO PLANKO	9. c	SMUČARSKI TEK	državno	1. mesto	Simeon Klokočovnik in starši
KOTNIK OŽBEJ	3. a	NAMIZNI TENIS	občinsko	5-8. mesto	Simeon Klokočovnik Željko Đurić
ŠOBAR JAN	5. me			2. mesto	
BOJIČ MARKO	5. ne			5-8. mesto	
BODLAJ JAKA	3. ne			5-8. mesto	
TOMAŠIČ IVA	3. a			5-8. mesto	
ŠETRAJČIČ HANA	3. a			5-8. mesto	
CVEK EMA	3. a			4. mesto	
KRANJEC KLEMEN	7. b			9-12. mesto	
FLERIN ROK	6. c			5-8. mesto	
LOŠIČ ALEKSANEDAR	8. b			13-20. mesto	
HALILI XHEVDET	6. c			9-12. mesto	
MATEVŽ FEFER	3. ne			9-14. mesto	
LOVRO LEVAK	3. ne			9-14. mesto	
ŠOBAR EVA	7. c			1. mesto	
ŠOBAR EVA	7. c			NAMIZNI TENIS	
CVEK EMA	3. a				
ŠOBAR JAN	5. me				
KRANJEC KLEMEN	7. b				
ŠOBAR EVA	7. c	NAMIZNI TENIS	področno	1. mesto	Simeon Klokočovnik Željko Đurić
ŠOBAR JAN	5. me			3. mesto	
ŠOBAR EVA	7. c	NAMIZNI TENIS	državno četrtfinale	1. mesto	Simeon Klokočovnik Željko Đurić
			državno polfinale	1. mesto	
			državno finale	2. mesto	
VITA ŠKRJANC	5. ne	AKVATLON	državno	7. mesto	Domen Hribar
JAN MARADIN	7. b			8. mesto	
ALJAŽ UDOVIČ	6. b			20. mesto	
MAKS ČERNELIČ	6. b			21. mesto	
MAJA HELENA KONČAR	7. a			3. mesto	
NIK RAUTER	6. c	KOŠARKA	občinsko	3. mesto	Aleš Prosen Primož Rems
MATEJ REPNIK	7. c				

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

ŽAN DROLC	6. c				
ŽIGA DROLC	6. c				
NEJC KRMAVNAR	7. b				
MATIC ŠKRJANC	7. b				
KLEMEN KRANJEC	7. b				
JAKA SITAR	7. a				
MAJ BLAŽIČ	7. a				
PETER MANDELJ MEJAČ	7. a				
KRISTJAN KRALJ	7. c				
JAN ŠKRJANC	9. c	ATLETIKA – tek 1000m	področno	3. mesto	učitelji športa
NAJA LIPIČNIK	6. c	ATLETIKA – skok v višino	področno	3. mesto	učitelji športa
LUKA DACAR	7. c	ATLETIKA – tek 60m	področno	1. mesto	učitelji športa
JAN ŠKRJANC	9. c	ATLETIKA – tek 60m	državno	10. mesto	učitelji športa
LUKA DACAR	7. c	ATLETIKA – tek 60m	državno	7. mesto	učitelji športa
NIK ŠTEBE	9. a	ODBOJKA NA MIVKI	občinsko področno	1. mesto	Tamara Bračič
GAŠPER RODE	9. a			3. mesto	
MATIJA JERIČ	9. a			25. mesto	
ALJŽ RESNIK	8. b	ŠPORTNO PLEZANJE	področno	3. mesto	Simeon Klokočovnik in starši
GAŠPER ZAJC	8. a			25. mesto	
ALJŽ RESNIK	8. b	ŠPORTNO PLEZANJE	državno	5. mesto	Simeon Klokočovnik in starši
NEJC KRMAVNAR	7. b	MALA ODBOJKA	občinsko	1. mesto	Simeon Klokočovnik
KLEMEN KRANJEC	7. b				
MATIC ŠKRJANEC	7. b				
LUKA ŽAN KIRN	7. b				
NEJC MOČNIK	7. a				
JAKA SITAR	7. a		področno	1. mesto	
LEON ALEKSANDER ŠTUKELJ	7. a				
NIK MUJANOVIČ	6. a				
NIK RAUTER	6. c				
MIHA OKORN	5. vp				
NEŽA STREHAR	7. c	MALA ODBOJKA	občinsko	2. mesto	Simeon Klokočovnik
LARA ROZONIČNIK	7. c				
GRACIA LIPOVŠEK	7. b				
IVANA JANEVA	6. c				
NAJA LIPIČNIK	6. c				
IVANA PETROVIČ	6. c		področno	4. mesto	
ANAMARIJA KOTNIK	6. b				
NIKA SOTOŠEK	7. a				
NIKA KORDIČ ZAMLJEN	5. me				
NIKA ZEMLJIČ	5. b				
LAN BALANTIČ	8. c	JUDO	področno	1. mesto	Simeon Klokočovnik in trenerji juda
MATEJ TRIVIČ	1. b			2. mesto	

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

MATIJA JERIČ NIK ŠTEBE JAN ŠKRJANC GAŠPER RODE	9. a 9. a 9. c 9. a	ODBOJKA NA MIVKI	področno	4. mesto	Tamara Bračič
NIK RAUTER NIK MUJANOVIČ NEJC KRMAVNAR	6. c 6. a 7. b	ODBOJKA NA MIVKI	občinsko	4. mesto	Tamara Bračič
MATIJA JERIČ NIK ŠTEBE GAŠPER RODE	9. a 9. a 9. a	ODBOJKA NA MIVKI	občinsko	1. mesto	Tamara Bračič
NAJA LIPIČNIK ŠPELA SPRUK TEJA REPNIK	6. c 8. b 8. c	ODBOJKA NA MIVKI	občinsko	2. mesto	Tamara Bračič
NAJA LIPIČNIK EVA SERETIN MANCA VEHOVEC ŠPELA SPRUK	6. c 8. c 8. c 8. b	ODBOJKA NA MIVKI	občinsko	4. mesto	Tamara Bračič
NIK RAUTER NIK MUJANOVIČ MIHA OKORN	6. c 6. a 5. vp	ODBOJKA NA MIVKI	občinsko	2. mesto	Tamara Bračič
NAJA LIPIČNIK NIKA SOTOŠEK NIKA ZEMLJIČ	6. c 7. a 5. b	ODBOJKA NA MIVKI	občinsko	3. mesto	Tamara Bračič

Vsem učencem in mentorjem oziroma trenerjem čestitamo za dosežene rezultate.

POZITIVNE MISLI IN ŽARKI PRIJATELJSTVA UČENK IN UČENCEV OSNOVNE ŠOLE FRANA ALBREHTA

»Ljudje smo si različni, govorimo različne jezike, smo različni po videzu, a enaki po srcu. Vsi si želimo enake obravnave, spoštovanja in mirnega življenja. S poslikavo smo želeli doseči, da bi mimoidoči ob pogledu na vedre obraze in pozitivne misli razmislili o svojem odnosu do ljudi, mi pa jim v prvi vrsti s tem želimo polepšati dan. Ni pomembno, od kod prihajaš, pomembno je, kam si namenjen.«

(učenci Osnovne šole Frana Albrehta)

Dopoldan je župan Marjan Šarec skupaj z ravnateljem Osnovne šole Frana Albrehta Kamnik Rafkom Lahom s simbolnim prerezom traku v uporabo predal podhod na Šolski ulici, ki z novimi poslikavami obrazov smehljaje vabijo k sebi in s sporočili pišejo zgodbe o odraščanju, ljubezni, prijateljstvu ter nam sporočajo: »S pozitivno mislijo v lepši dan.« V nadaljevanju pa je Osnovna šola Frana Albrehta Kamnik pripravila tudi prijetno pomladno prireditev in z »Žarki prijateljstva« ogrela naša srca.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

S samo ureditvijo podhoda na Šolski ulici je Občina Kamnik pričela v mesecu marcu, in sicer z brušenjem grafitov, sanacijo poškodb betona in delovnih stikov. Zaposleni iz naslova javnih del so nato podhod prebarvali z emulzijo in barvo, ki je bila podlaga za ustvarjalne roke in prizadevnost učenk in učencev Osnovne šole Frana Albrehta Kamnik. Celoten podhod je bil ob koncu ustvarjanja grafitov prebarvan z barvo, ki bo tako varovala umetnije pred morebitnim vandalizmom. V času same sanacije se je uredila tudi okolica, sanirano je bilo obstoječe stopnišče, na novo se je zgradilo stopnišče in v bližini novega stopnišča asfaltirala pot. Prav tako nismo pozabili na kolesarje, saj smo s talnimi označbami označili njihov potek vožnje. Občina Kamnik je za projekt namenila 17.700 evrov.

Kot je povedala koordinatorka, svetovalna delavka Osnovne šole Frana Albrehta Kamnik Tina Plahutnik, podhod kamniškim otrokom, mladostnikom in odraslim predstavlja kraj, ki vzbudi različne občutke in obudi spomine na različne dogodke. Podhod je socialno stičišče večjega števila otrok in mladostnikov. »Tam se srečujejo učenci osnovnih šol Frana Albrehta Kamnik in Toma Brejca ter srednješolci Gimnazije in srednje šole Rudolfa Maistra Kamnik. Je kraj, kjer se lahko neopazno srečata zaljubljenca, kjer se dva srboriteža stepeta, mladostnik na skrivaj pokadi cigareto ali kateri drugi svitek, kraj, kjer imaš kot pešec srečo, da se izogneš trku s kolesarjem. Skozi podhod se vali kača vrtčevskih otrok, opazimo pa tudi sprehajalce psov. Podhod bi lahko pisal zgodbe. In jih je. Na stenah podhoda so bili zapisi, parole, grafiti. Nekateri čudoviti, vendar kmalu prekriti z novimi sporočili.

Podhod je postajal temačen, neprijeten. Otroci so se ga bali uporabljati, predvsem ob večerih, saj je bila tema, starejši so se bali trka s kolesarjem, nekateri so se bali, da bodo zabredli v lužo, ki je tam nastala ob deževnih dneh in še dolgo vztrajala. Po jesenskih nasilnih dogodkih, v katerih ni manjkalo pirotehnik, je mama naših učencev spomnila na temno plat podhoda in predlagala, da bi šola sodelovala pri njegovi ureditvi s poslikavami. Predloga smo se razveselili in se v soglasju z Občino Kamnik lotili dela. Devetošolci, dekleta in fantje, ki obiskujejo izbirni predmet »likovno snovanje 3«, so pripravili šest osnutkov oziroma idej s skicami. Šola je skupaj s predstavnico v Svetu staršev in predstavnikom Občine Kamnik izbrala eno idejo. Temu so sledili intenzivni tedni urejanja podhoda, okolice in stopnic, za kar je poskrbela Občina Kamnik in izvajalci del. Učenke in učenci so izdelali šablone za obraze in izbrali verze, pozitivne misli, ki so jih kasneje zapisali na stene podhoda. Po ureditvi podhoda so 22. aprila 2016 začeli slikati in delo končali 13. maja 2016. S projektom smo v učenkah in učencih želeli vzbuditi zavedanje, da lahko prispevajo k bolj urejenemu okolju in prijetni

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

družbi, spodbujati smo želeli njihovo ustvarjalnost in družbeno odgovornost, krepiti sodelovalno kulturo, spodbujati komunikacijo med njimi, medsebojno sodelovanje in pomoč.

Poleg tega smo želeli komunicirati tudi z javnostjo in jim s poslikavo in mislimi predati sporočilo:

»Ljudje smo si različni, govorimo različne jezike, smo različni po videzu, a enaki po srcu. Vsi si želimo enake obravnave, spoštovanja in mirnega življenja. S poslikavo želimo doseči, da bi mimoidoči ob pogledu na vedre obraze in pozitivne misli razmislili o svojem odnosu do ljudi, mi pa jim v prvi vrsti s tem želimo polepšati dan.« S sporočilom »Ni pomembno, od kod prihajaš, pomembno je, kam si namenjen,« smo želeli sporočiti, da ne glede na razlike med ljudmi lahko v življenju z voljo, delom, trudom in vztrajnostjo, naredimo marsikaj. Projekt pa je prerastel okvire zastavljenega. Navsezadnje je poslikava podhoda postal skupnostni projekt, komuniciranje z javnostjo pa je potekalo dvosmerno in ves čas. Mimidoidoči različnih generacij so komentirali naše delo in dajali ideje za izboljšavo. Neka starejša gospa je pohvalila stopnice in povedala, da jo je bilo prej strah iti skozi podhod, ker se je bala kolesarjev. Mamice z majhnimi otroki so se ves čas ustavljale in otroci so občudujoče gledali nastajajoče obraze. Spet drugič nas je gospa opozorila, da so obrazi preveč resni, želi si nasmejanih, sončnih obrazov, nekdo drug si je zaželel portreta starejše osebe, tretji sliko kužka. Sosed je pripovedoval, da vsak dan pregleda, če ni morda kdo že »počečkal« poslikavo in da bo pazil na podhod, pa če bo moral stražiti.

Večkrat nas je obiskal tudi gospod župan in odkrito izrazil občudovanje in začudenje nad znanjem učencev, ki so še osnovnošolci. Tudi neka gospa se je začudila, saj je bila prepričana, da so avtorji poslikav srednješolci. Za polepšanje dneva ustvarjalcem pa je poskrbela gospa, ki je slikarjem prinesla bombone in prestice. Lične stopničke, oznake za kolesarje, obrazi, ki smehljaje vabijo k sebi, sporočila, ki se dotaknejo srca. Podhod bo spet pisal zgodbe, zgodbe o odraščanju, ljubezni, prijateljstvu. Želimo si, da bi ljudje postali, si vzeli trenutek časa, da doživijo lepoto. Lepoto življenja. Življenje je lepo, če ga živiš, saj ti vsak dan ponuja prazno platno in barvico.«

Mentorice projekta: učiteljica likovne umetnosti mag. Anamarija Erčulj, učiteljica slovenskega jezika Irena Milivojevič Kotnik, svetovalna delavka Tina Plahutnik.

Učenke in učenci 9. razreda, ki so poskrbeli za poslikave: Ivana Bosančić, Nina Čehić, Amadej Galin, Tina Jagodic, Eva Skvarč, Naja Justinek, Ana Ogrin, Manca Škrjanec, Anja Štukelj, Patricija Us Sušnik, Vita Vodnik, Kristina Vrankar, Miha Homar, Manca Jagodic, Maruša Petek, Nataša Resnik, Urška Bernot, Maja Gruden, Lucija Jančar, Katja Kotnik, Špela Kotnik, Saška Pavlovič, Stela Sitar, Manca Sodnik, Nejka Spruk, Matej Strehar, Janja Zupančič in Anja Žnidaršič.

Dogajanje se je nato preselilo v Športno dvorano, kjer je potekala prijetna pomladna prireditev Osnovne šole Frana Albrehta Kamnik. Z »Žarki prijateljstva«, kot so poimenovali njihovo letošnjo osrednješolsko prireditev, so nas ogreli glasbeni in plesni nastopi učenk in učencev Osnovne šole Frana Albrehta Kamnik, ki so izrazili svoje občutke o prijateljstvu.

Ravnatelj Osnovne šole Frana Albrehta Kamnik Rafko Lah se je za letošnji trud zahvalil tako staršem kot tudi zaposlenim, posebej pa poudaril prizadevnost, trud in dobro voljo učenk in učencev.

Besedo je nato predal županu Marjanu Šarcu: *»Osnovna šola Frana Albrehta danes praznuje prihod pomladi in učenci se že počasi veselijo počitnic. Danes smo opravili čudovito gesto, ko smo odprli tudi podhod v Šolski ulici. Prenovljeni podhod je plod dela in razmišljanja skupnosti, plod pobude staršev in učencev. In skupaj smo uspeli. To nam pove, da lahko največ naredimo, če vsak pri sebi premisli, kaj lahko da skupnosti. Vsak pri sebi mora razmisliti o prijateljstvu, pomoči sočloveku. Danes smo pred pomembnimi izzivi. Moramo znati zaživeti kot skupnost. Med nas prihajajo tudi ljudje z drugega sveta. Tam niso bili več zaželeni, da bi živeli kot želijo, da bi delovali kot bi si želeli, da bi živeli v miru, da bi imeli pravice. In ta različnost, ki prihaja med nas, se ne da zaustaviti s sovražnim govorom, ampak se lahko samo potrudimo, da te ljudi sprejmemo, da se bodo ponovno počutili kot ljudje. Vsi smo ljudje, vsi imamo svoja čustva, svoje želje, otroci pa morajo imeti to pravico, da živijo svoje otroštvo, kajti otrok ki je za otroštvo prikrajšan, bo posledice čutil celo življenje. Zato ni pomembno od kod prihajaš, ampak zelo zelo pomembno kam greš. Iskreno upam, da bomo mi šli v pravo smer, da bomo šli v svet odprte, strpne družbe, ki zna sprejemati različnost, ki ne podcenjuje svojega, ampak ceni tisti kar ima, kar je njeno in kar je njena osnova, osnova naroda. Spoštujmo svoje, cenimo svoje, sprejemajmo pa tudi različnost. Vse dobro od današnjem prazniku.«*

Za vezno besedo so poskrbeli David, Nina in Ana, ki pravijo: »Prijatelj je tisti, ki s teboj joka, ko ti je hudo. Je nekdo, ki se s teboj smeji, ko ti življenje sreča krasi. Tisti, ki ti pove natanko to, kar misli. Tisti, ki ve vse o tebi, pa se ničesar ne spomni. Prijatelj je tisti, ki ga ni ob tebi vsak dan, vendar je sleherni trenutek v tvojem srcu. Prijatelj, ki bo s teboj delil žalost, bo tebi razpolovil gorje. Prijatelj, ki bo s teboj delil veselje, bo podvojil občutke sreče.«

Vsi obiskovalci so se ob koncu udeležili še dobredelnega sejma in predstavitve projektov, v katerih so sodelovali učenci in učitelji kamniške šole, odvijalo pa se je tudi tekmovanje v sestavljanju rubikove kocke.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Vir: <http://www.kamnik.si/novice/Pozitivne-misli-in-zarki-prijateljstva-ucenk-in-ucencev-Osnovne-sole-Frana-Albrehta-21-05-2016>

V nadaljevanju pa se lahko naužijete ustvarjalnosti naših učencev.

Učenci 3. b so ustvarili likovno pesmico.

KAPLJICA

KAPLJICA
PADA Z OBLAKA
V MLAKI PA ZA-
BA KVAKA.

KAPLJICA PO NEBU LETI
IN PADE NA LJUDI.

POTEM PRIDRUŽIJO SE ŠE KAPLJICE
TRAJ IN DOLGČAS NIKOMUR
VEČ TRNI. IN DOLGČAS NIKOMUR

KO KAPLJICA PADE NA TLA
SE TAJ PE SMICA KONČA.

PE SNI KI: 3. B / P I S A T E L J: ↘

I L U S T R A T O R: M A R K O
G A B R I E L K O N Č A R

1. MEKINJE

PRVOŠOLCI v Mekinjah smo...

... si pripovedovali pravljice.

...na obisk povabili naše babice in dedke.

...avtobusu narisali nov logotip.

...raziskovali našo bližnjo okolico.

...pekli.

...imeli sadni dan.

...naredili gozdne slike.

2. MEKINJE

TABOR- DOM ČEBELICA

Na tabor smo odšli od 18. do 20. januarja. Odšli smo skupaj z Neveljčani in Tunjčani. Imeli smo več sob. Sobe so imele imena. Naša se je imenovala »ježi«, sosednji pa sta bili »polhi« in »medvedki«. Ko smo prispeli, smo imeli malico. Po malici sva s Klaro odnesli kovčka v sobo. Potem smo imeli prosto do kosila. Po kosilu smo imeli prosti čas do sestanka. Po sestanku smo odšli v gozd. Tam smo pozorno opazovali dva učenca. Bili smo Sovice. Delali smo bivake. Vmes smo imeli malico. Ko smo končali, smo šli v dom Čebelica. Ko smo prišli, smo imeli večerjo. Po večerji smo šli spat. Učiteljica Jana nam je prebrala pravljico.

IRIS ANA

BIVAK

Na taboru mi je bilo najbolj všeč, ko smo delali bivak. Bivak smo naredili tako, da smo od učitelja v domu Čebelica dobili nekakšno vojaško odejo, ki smo jo napeli na dva drevesa. Nabrali smo dve majhni palici in jih dali na eno stran bivaka. Tako smo prekrili enega od vhodov. Potem se je zbrala cela skupina in smo se slikali. Nazadnje smo šli v dom Čebelica.

MATEJ SLANOVEC

DOM ČEBELICA

Najboljše mi je bilo, ko smo tekmovali v »lovu na lisico«. Še boljše mi je bilo, ko smo imeli zabavo. Najslabše mi je bilo, ko smo morali iti spat. Zelo sem se imel lepo. Hotel bi, da bi lahko še ostal.

DENIS KAUKOVIĆ

Učenci 2. razreda smo odšli na tabor. Najbolj sem si zapomnila, ko smo imeli zvečer žurko. Na žurki smo plesali. Na stropu je bila krogla. Razdeljeni smo bili po skupinah. Vsaka skupina je morala predstaviti ples ali pa smo morali peti.

SAMANTA BABNIK

DISCO

Meni je bilo všeč, ko smo imeli disco kroglo. Zelo sem se zabavala, ko je učiteljica Živa mikrofону rekla »ritobris«. Med zabavo me je Anja zelo zabavala, ko je oponašala Mr. Beana. Disco krogla je bila ogromna, zabavna, barvna in sijoča. Skupaj smo plesali vlakec in s tem nasmejali učiteljice. Pokonci smo bili do 23.00. To je bila moja najboljša noč na taboru.

MAJA BOŠTIC

Všeč mi je bilo, ko je učiteljica Živa rekla, da je krtača za čiščenje wc školjke mikrofón »ritobris«

KLARA IVANČIČ KLEMENČIČ

VŠEČ MI JE...

Na taboru mi je bilo najbolj všeč, ko smo gradili bivake. Pri gradnji bivakov smo potrebovali: odejo, vrvi, palice in kamenje. Všeč mi je bilo, ko smo hodili kot miške. Hodili smo kot miške in se pri tem tiho smehljali. V torek zvečer, ko smo imeli disco zabavo, je bilo meni najljubše.

MAŠA BOŠTIC

NA TABORU

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo delali bivake in ko smo šli v naravo. Všeč mi je bilo tudi, ko smo imeli prosti čas in smo bili do 22.00 pokonci. Predvsem sem bil vesel, ko sem bil s prijatelji v sobi in ko smo imeli žur. Všeč mi je bilo, ko smo gledali z »magičnim« očesom in ko nam je učiteljica Jana brala zgodbe za lahko noč.

ANEJ HANČIČ

Najbolj se spomnim, ko smo imeli palčkov ples. Plesali smo. Skupina je sestavila ples, predstavo ali pesmico. Zelo, zelo dobro je bilo. Res smo se zabavali. Imeli smo tudi disco kroglo. Na koncu in na začetku smo zaplesali.

ROMA STOJANOVIČ

VŠEČ MI JE...

Všeč mi je bil mikrofonski »ritobris«, ker si lahko z njim čistiš zobe, krtačiš lase, se umivaš pod tušem in čistiš wc školjko. Dober je tudi za uporabo kot mikrofonski, seveda.

NASTJA SLANOVEC

DISCO

Na taboru mi je bilo najbolj všeč, ko smo plesali. Ampak, resnično tako zelo mi je bilo všeč, da sem pozabila čisto na vse. Zabavno mi je bilo, ko sta me učiteljici Jana in Tamara gujsali.

EVELIN KOSIČ

DISKO

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo imeli disko. Všeč mi je bilo, ko je učiteljica Živa vzela krtačo za čiščenje stranišča in rekla, da je to mikrofonski »ritobris«. Všeč mi je bilo tudi, ko smo plesali in je vsaka skupina predstavila svojo točko. Me smo imele zelo smešno.

ZALA ZVER

DOM ČEBELICA

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo imeli žurko. Tam smo peli in plesali. Bila sem žalostna, a so me prijatelji razveselili. Bila sem vesela, ker so bili prijatelji ob meni in ker sem bila v Čebelici.

ANJA MIHELČIČ

Najprej smo počakali v svojih sobah. Medtem so učitelji in učiteljice pripravili disco kroglo in ugasnili luč. Potem smo vstopili v modro učilnico. »Vrteli« smo pesmi. Ena od pesmi je tudi »Cela ulica nori«. Peli in plesali smo. Plesali so tudi učitelji in učiteljice. Počutila sem se lepo. Po žurki smo šli spat.

MONIKA SITAR

Na taboru mi je bilo dobro, ko smo se zbudili ob 2.00 zjutraj in smo se hecali. Nik M. nas je zbudil drugi dan. Dobro je bilo tudi, ko smo imeli disco.

NIK CANKAR

Vse na taboru mi je bilo všeč, ker smo se topli z blazinami. Šli smo na sprehod do cerkve. V cerkvi so bile postavljene jaslice. Ko smo imeli zabavo, smo plesali »opa, gamgamstaj!«. Učiteljica v domu je rekla mikrofonu »ritobriz«, ker je za mikrofon uporabila metlico za čiščenje straniščne školjke.

NATTY ROK FLORJAN

3. MEKINJE

TRETJEŠOLCI PODRUŽNIČNE ŠOLE V MEKINJAH SO V LETOŠNJEM ŠOLSLEM LETU NAJBOLJ UŽIVALI NA DNEVIH DEJAVNOSTI...

HIŠA RUDOLFA MAISTRA

3. decembra 2015 smo se s šolo odpravili proti hiši Rudolfa Maistra. Kustosinja nas je povabila notri, kjer smo si ogledali film o Rudolfu Maistru. Malo smo si ogledali muzej. Zelo nam je bil všeč. Potem smo se o Rudolfu Maistru še pogovorili. Izvedeli smo, da se je rodil 29. marca 1874 v Kamniku. Boril se je za severno mejo in zaradi njega je danes Maribor, Štajerska in Prekmurje ter majhen del Koroške slovenski.

Eva Mavec in Nina Trunk

GRAD ZAPRICE

Ko smo si ogledali Maistrovo rojstno hišo in pomalicali, smo se odpravili na grad Zaprice. Tam so nas uslužbenci prijazno sprejeli. Najprej smo si šli ogledat spodnje nadstropje, kjer smo izvedeli veliko o življenju v preteklosti. Potem smo se odpravili v zgornje nadstropje. Tam smo zaigrali igrice, kako so živeli graščaki in graščakinje. Nato smo se vljudno zahvalili in odšli nazaj v šolo.

Gabriel Podobnik in Aljaž Hančič

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

12. februarja 2016 smo imeli zimski športni dan. Odšli smo na drsališče. Tam smo si obuli drsalke in drsali kar 2 uri. Nato smo se odpravili na kegljišče, kjer smo najprej pojedli malico nato pa kegljali. Spoznali smo tudi prijaznega gospoda, ki nam je omogočil dve prečudoviti uri kegljanja. Ob 12. uri smo se odpravili nazaj v šolo in pojedli kosilo.

Neli Poljanšek Lukanc in Filip Pisek

ŠPORTNI DAN - TESTIRANJE ZA ŠVK

V sredo, 13. aprila 2016, smo ob 8.20 odšli na stadion. Tekli smo na 60 in 600 metrov. Po končanem teku smo se peš odpravili na šolo Frana Albrehta, v telovadnico, kjer smo se testirali za športno vzgojni karton. Po testiranju smo se utrujeni peš vrnili nazaj v mekinjsko šolo. Okrepčali smo se s kosilom in odšli ven na igrišče. Tam smo se lahko dlje časa igrali, saj nismo imeli nič domače naloge.

Ana Podbevšek in Tilen Bičanič

EKO DAN - IZDELKI IZ ODPADNE EMBALAŽE

Fotografija pove več kot besede...

4. MEKINJE

KAJ SE UČIMO V 4. RAZREDU PODRUŽNIČNE ŠOLE MEKINJE?

Pri glasbi smo se učili o notah. Spoznali smo osminke in četrtnike, polovinke, celinke in violinski ključ. Naučili smo se veliko novih pesmic in spoznali različne glasbene ustanove v Sloveniji. Izdelovali pa smo tudi čisto prave instrumente.

Pri slovenščini pišemo prošnje, opravičila in zahvale. Učimo se tudi o ločilih. Pika, klicaj in vprašaj so končna ločila. Naučili smo se tudi opisati žival, osebo in poklic. Pri tem smo veliko izvedeli o različnih poklicih.

Pri športni vzgoji se učimo skakati čez kozo, igramo košarko in nogomet. Pogosto se gremo igrati med dvema ognjema na šolskem igrišču, drugače pa enkrat tedensko hodimo v telovadnico v kulturni dom v Mekinje, ker na naši podružnici telovadnice nimamo. Veliko iger poteka z žogo, radi pa skačemo tudi s kobilem.

Pri likovni umetnosti se učimo risati in ustvarjati. Zadnjič smo naredili skupinsko hišo, zdaj pa izdelujemo nekaj iz plastenk in tako porabimo odpadno embalažo. Zanimive stvari rišemo in slikamo tudi s čopiči.

Pri naravoslovju in tehniki smo veliko časa namenili učenju o človeškem telesu. Zanimivo je bilo poslušati tudi o našem osončju. Izvedeli smo zakaj in kako nastaneta dan in noč ter letni časi. Kar nekaj časa smo posvetili ekologiji in izdelali EKO knjižice z nasveti, kako ohraniti naravo čim bolj čisto.

Pri matematiki smo veliko ponavljali snov iz prejšnjih let in se naučili pisno deliti in množiti. Pri geometriji smo spoznali premice, daljice in poltrake. V četrtem razredu pa smo prvič uporabljali tudi šestilo. Besedilne naloge so bile letos že kar težke.

Tudi družba je bil zanimiva. Učili smo se o človekovih pravicah, nasilju, družini. Risali smo skice in načrte ter se orientirali s Soncem in uro. Veliko smo spoznali tudi o našem domačem kraju in se pogovarjali, kako smo tudi mi del pokrajine ter kako človek spreminja naravo.

Pri angleščini veliko pojemo in se učimo nove besede o barvah in številkah, predmetih in igračah. Nekateri učenci obiskujejo tudi neobvezni izbirni predmet računalništvo. Tam smo se že naučili kako se prijaviti in odjaviti iz računalniškega programa. Učiteljica nam je pokazala tudi novo igrico, ki je zelo zanimiva in jo bova še kdaj igrali s prijatelji.

Četrtni razred je bil res zabaven. Tudi naloge so bile zabavne. Bralna značka ni bila težka. Pot v šolo in iz šole ni bila zahtevna, ker smo hodili skupaj s prijatelji.

Zoja Kočar in Lara Hrdlička, 4. razred PŠ Mekinje

Zbiranje starega papirja.

Izdelovanje instrumentov.

5. MEKINJE

50 LET

Pred nekaj meseci je učiteljica Petra praznovala 50 let. Podarili smo ji torto s številko 50. S prijateljem Marcelom smo ji zaigrali in zapeli pesem Abraham je srečal Petro. Pričakali smo jo na stopnicah in ji voščili za njeno obletnico. Petra se je počutila zelo dobro.

Žiga Mihelčič 5. r. Mekinje

CIRIUS

Vsako leto gredo petošolci naše šole na obisk k vrstnikom, ki se šolajo v CIRIUS-u. Letos sem se tja odpravil tudi jaz. Ko smo prispeli v CIRIUS, smo se najprej preoblekli v športno opremo in se razdelili v več skupin. Bil sem razvrščen v skupino za odbojko, druga skupina pa je igrala golball. Vsi smo se zabavali in tamkajšnji učenci tudi. Na začetku smo zapeli himno šole Frana Albrehta. Nato sta moja sošolca Jan in Marcel zaigrala na harmoniko. Začele so se igre. Dve tekmi smo zmagali in eno izgubili. Namesto z žogo, smo se igrali z balonom. Imeli smo se lepo in zanimivo je bilo gledati, kako so gojenci Ciriusa spretni kljub svojim električnim vozičkom. Preživeli smo čudovit dan.

Lovro Golob 5. r. Mekinje

ČISTILNA AKCIJA

Ob dnevu Zemlje smo čistili bližnjo okolico. Ker smo našli žlice, petarde, vilice, polivinilaste vreče... smo se zabavali, hkrati pa smo opravili dobro delo, da je naša Zemlja lažje zadihala. Zavedamo se, da Zemlja ni ravno čista, da jo moramo varovati in imeti radi.

Žiga in David 5. r. Mekinje

MOJ HOBI

Že od nekdaj sem bil živahen fant. Najprej sem tri leta treniral plavanje, potem nogomet nadaljnja tri leta. Moj nemirni duh me je zopet gnal naprej. Malo sem se naveličal nogometa in sem skupaj z dedijem premišljeval, kaj bi bilo zame zanimivo. Pogovorili smo se in se odločili, da bomo poizkusili dvoranski šport. Mamica in dedi sta oba trenirala namizni tenis, nisem ga poznal, a ideja se mi je zdela zelo zanimiva.

Namizni tenis treniram že 5 let. Udeležujem se različnih tekmovanj. Hodim na šolska tekmovanja in si priborim kako medaljo in pokal. Občutek imam, da bom večno drugi, saj mi še nikoli ni uspelo zmagati. Na vsaki tekmi si postavim izziv, da bom zmagal, zato me vedno znova to žene v boj. Hodim tudi na državna in regijska tekmovanja.

Ker vsake toliko tudi v šolo prinesem kako odličje, so me sošolci spraševali, če jim lahko predstavim to igro. Razložil sem jim pravila. Igra se do 11 in sicer na tri dobljene sete.

Skupaj smo med odmori vadili kar na naših šolskih mizah in se zabavali. Organiziral sem manjši turnir. Zmagal se jaz, drugi je bil Marten, tretji David, četrti pa je bil Justin. No, pa sem le enkrat zmagal.

Tekmujem po celi Sloveniji. Treniram v Namiznoteniškem klubu Mengeš 3 do 4 krat na teden. S sestrico Evo, ki je tudi navdušena igralka namiznega tenisa, igrava tudi doma. Očijev stric nam je podaril mizo. Zgodi se, da sva čisto izenačena. To je lepo, saj je moja sestra zelo dobra v tem šporu.

Med prostim časom igram nogomet in košarko, moje veliko veselje pa je tudi glasba, saj igram harmoniko. Najbolj uživam med igranjem namiznega tenisa, zato je to tudi moj naj hobi.

Jan Šobar, 5. Mekinje

TESTIRANJE ZA ŠPORTNI KARTON

V sredo, 13. aprila 2016, smo s šolo šli na testiranje za športni karton. Najprej smo šli na stadion, kjer smo tekli na 60 metrov in 600 metrov in obakrat sem bil prvi. Na 60 metrov sem imel rezultat 9 sekund, na 600 metrov pa sem imel 1 minuto in 30 sekund. Potem smo šli na centralno šolo v Kamnik. Tam smo testirali še ostale spretnosti, kot so skok v daljino, trebušnjaki, veso, hoja po vseh štirih vzvratno, telesno višino, telesno težo in telesno masno nagubanost. Še pred testiranjem pa smo se preoblekli v športno opremo in copate. Jaz, Lovro, Aiša, Tjaša, Marten in Jan smo bili pri Anžetu. Anže se je drugače zelo hecal in je hotel, da bi se najprej lotili trebušnjakov, ampak mi smo vpili ne. Na srečo so bili trebušnjaki 5. na vrsti, zadnja pa telesna masna nagubanost.

Po testiranju pa smo se končno napotili do naše šole in nato domov.

Justin Repinc 5. r. Mekinje

ODBOJKA

Nekega dne me je učiteljica vprašala, če bi imela odbojko za šport. Jaz sem rekla, da bi. Rekla je, da če se bom potrudila, dobim oceno pet. Začele so se priprave. Komaj sem čakala dan, da se lahko izkažem. Vsak dan sem razmišljala o tem, kako sošolcem najbolje približati trening odbojke. Risala sem vaje za ogrevanje, postavitve v polju, kje kdo stoji. Prišel je dan, ko sem lahko pokazala, kaj znam. Bila sem malo nervozna in polna pričakovanj. Za ogrevanje smo najprej tekli, se ogreli in delali vaje za moč. Nato smo postavili mrežo za odbojko. Igrali smo igro šest na šest. Tekma je bila zelo izenačena, tako da smo bili na koncu vsi zmagovalci. Učiteljica je rekla, da sem se potrudila in sem dobila petico.

Nika Kordič Zamljen 5. r. Mekinje

ROŽE

Pri likovni vzgoji smo delali rože iz krep papirja. Najprej je naša učiteljica prinesla veje iz gozda. Vsak je dobil nekaj krep papirja, nato smo izdelali šablone za cvet. Ena je bila večja, druga pa manjša. Za veliko rožo si potreboval sedem cvetnih listov in daljši rumen trak, ki si ga navil na konec veje in dobro prilepil. Sedem cvetov si nalepil okoli rumenega traku. Odstrigel si zelen krep papir v obliki trikotnika in ožji del prilepil zraven rože. Če smo želeli, smo vejico okrasili s pentljo. Rože smo podarili mamicam za materinski dan.

Aiša Agović 5. r. Mekinje

ŠOLA V NARAVI (NAJBOLJŠI DOGODEK V TEM LETU)

Najboljši trenutki v tem šolskem letu so se zgodili v šoli v naravi. Odšli smo na morje v Savudrijo. Vožnja je hitro minila, saj smo se že v avtobusu zelo zabavali in peli. Takoj, ko smo prišli v Savudrijo smo odšli na preizkus plavanja. Razporedili so me v drugo najboljšo skupino. Da bom lažje pojasnil, zakaj sem tako užival, vam bom povedal, kako je potekal dan. Zjutraj smo vstali in imeli jutranjo telovadbo, kjer smo tekli in delali vaje. Ko smo prišli nazaj, smo imeli zajtrk. Zajtrki so bili dobri. Jedli smo različne jedi, najraje pa sem imel namaz in Čokolino. Po zajtrku smo imeli pouk. Užival sem, saj se je pouk odvijal zunaj. Spoznavali smo različne rastline in raziskovali morje. Vsak dan smo veliko plavali, zvečer pa smo imeli različne igre. V spominu mi je najbolj ostal večer, ko smo si pripravili nore frizure. Bil sem med boljšimi in prejel nagrado. Pomenila mi je toliko, kot medalja pri namiznem tenisu. Sobe smo morali imeti vedno urejene. Kontrolirali so tudi, kako so zloženi čevlji in kako je postлана postelja. Dobili smo dobro oceno, vendar mislim, da so nam malo pogledali skozi prste. Tudi s kanuji smo se vozili, pletli zapestnice, se igrali med dvema ognjema. Z učiteljem telovadbe sem tudi odigral partijo namiznega tenisa. Premagal sem ga.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Učitelji so nam tudi dovolili, da smo odšli v trgovino in si kupili sladoled. Očitno sem bil priden, saj sem vedno lahko šel. Nekateri so bili neubogljivi in niso smeli iti. Na plaži smo se tudi zabavali, veliko smo se smejali in imeli razna tekmovanja. Triatlon je bil odličen. Če se prav spomnim, sem bil enajsti.

Nekega dne smo se odpravili tudi v staro mesto Savudrija. Imeli smo lepo vreme. Zlezli smo na svetilnik. Od tam je bil res lep razgled na morje in barke. Učitelj nas je tudi slikal, še danes imam shranjeno fotografijo, ki sem si jo prenesel iz šolske spletne strani.

Večeri so bili res nekaj posebnega. Šli smo na pohod v temi. Vsi smo imeli lučke. Bili smo kakor kresničke.

Glede na to, da nisem bil še nikoli toliko časa stran od doma sem bil presenečen, kako z lahkoto si tam, saj sem imel veliko prijateljev okoli sebe, tam pa smo postali še boljši prijatelji.

Ko sem se vrnil domov, so me bili vsi veseli. Počutil sem se kot vojak, ki pride domov z dolge čudovite misije... lahko, da bom vojak.

Jan Šobar, 5. r. Mekinje

ŠOLSKO KUHANJE

Tudi v šoli smo že kuhali in delali namaze. Doma seveda ne kuhamo tako pogosto kot starši. Mi smo skuhali juho ter naredili različne namaze in pico. Ko smo delali juho, mi je bilo všeč, ker doma ne delam veliko juh. V juho smo dali meso in zelenjavo s šolskega vrta ter začimbe. Na pico smo dali kečap, salamo in sir. Dodali smo feferone in origano. Izdelava testa pa ni bila zelo težka. Pica je bila zelo okusna. Juho pa smo dali pokusiti tudi drugim učiteljicam.

Aiša Agović 5.r. Mekinje

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

PRINCESKE, GUSARJI, MAČKE ... IN DRUGE ZGODBE

PUSTNO RAJANJE NA PŠ MEKINJE

Čeprav se na naši šoli na pustni torek prav vsako leto dogaja kaj novega in zanimivega, smo dekleta iz 9. razreda popestrile in začinile pustno rajanje s smehom in veseljem tudi maškaram iz podružnične šole v Mekinjah.

V torek, 9. februarja 2016, smo zjutraj najprej staknile glave in ob pomoči našega DJ-ja Anžeta iz 9. b, sestavile okviren urnik, nato pa smo se odpravili v kulturni dom v Mekinjah in zabava se je lahko pričela.

Ko so prispele vse maske od 1. do 5. razreda, smo jih pozdravili z uvodnim plesom in že takrat je dvorana kar pokala po šivih od veselja. Sledilo je nekaj novih in inovativnih iger, ki so zrasle kar na zeljniku naših glav in ob katerih so se otroci brez dvoma neizmerno zabavali, na koncu pa je še vsak razred predstavil svoje maske prijateljem.

Vsi smo se ta dan neizmerno zabavali in mislim, da se nas je zima res kar malo prestrašila, saj je mrzav potem kar hitro zapustil naše kraje in upam, da se bo to rajanje v Mekinjah nadaljevalo tudi v prihodnjih letih.

Živa Šubelj 9. b

Kaj vse se je dogajalo v NEVLJAH?

SEPTEMBER

Jesenski športni dan

Zjutraj smo se zbrali učenci 2. do 5. razreda, vzeli malico in šli na pot. Šli smo do bližnjega gozda in se potem odpravili na Tolsto goro. Hodili smo dobro uro. Na vrhu smo se fotografirali in pojedli malico. Čez nekaj časa smo se odpravili po isti poti do šole. Vmes smo se ustavili na travniku in se igrali ravbarje in žandarje, se lovili, skrivali, se kotalili po bregu ... Čez eno uro smo od šli do šole in nato domov. Ta športni dan je bil res pravi športni dan. Bil nam je zelo pri srcu.

Kim Osenar, Laura Beganovič, 4.r

Tolsta gora

11. 9. 2015 smo s šolo odšli na Tolsto goro, ker smo imeli športni dan. Zjutraj ob 8.20 smo se zbrali pred šolo. Učiteljica nam je razdelila malico. Razdelili smo se po razredih in odšli do vrhpoljskega igrišča. Tolsta gora je visoka 718 m, nanjo pa smo hodili okoli petinštirideset minut. Ni nam bilo všeč, ker smo vsakih 20 minut morali čakati druge, da so se nam pridružili. Na vrhu smo se posedli na klopce ali na tla ter pojedli malico. S Tolste gore smo odšli po drugi poti. Ustavili smo se na travniku in se tam igrali. Ko smo prišli nazaj do šole, se je športni dan končal.

Gašper Rifel, Jaka Bodlaj in Luka Lesjak

OKTOBER

Komemoracija

23. oktobra smo se učenci in učitelji PŠ Nevlje zbrali pred spominsko ploščo. Prišli so tudi starši in stari starši. Pevci so zapeli pesmi, med njimi je bila tudi himna, recitatorji so zrecitali lepa besedila. Zraven spominske plošče je stal gospod oz. vojni veteran, ki je položil venec in sveče. Držal je slovensko zastavo. Po koncu prireditve smo učenci šli v svoje razrede, ostali pa domov.

Lovro Hočevar in Anže Rifel 4.r

NOVEMBER

Naravoslovni dan v Arboretumu

V arboretum Volčji Potok smo odšli z avtobusom. Ko smo kupili karte, smo odšli noter in si najprej ogledali razstavo buč, kaktusov, metuljev in orhidej. Nato smo si ogledali barve odpadlih listov in jih začeli zbirati v spekter (od toplih do mrzlih barv). Ogledali smo si veliko dreves (300), med njimi so bili hrast, močvirska cipresa z zračnimi koreninami, kostanj in bukve. Odšli smo k ribniku s krapi in si ogledali race in želve. Na klopeh v Francoskem vrtu smo pojedli malico. Francoski vrt je zgrajen iz pušpana in je simetričen. Ko smo pozvonili na zvon želja smo odšli na igrala. Ko smo se igrali, smo zelo uživali. Za zaključek pa smo objeli vijugasto bukev. Ko smo prišli v šolo, smo izpolnili učni list.

Gregor Parazajda, Anže Dežman, 4.r

Naravoslovni dan v Arboretumu

Ob osmi uri smo se z avtobusom odpeljali v Volčji Potok, da bi si ogledali Arboretum. Ko smo prispeli na parkirišče, smo odšli v park. Ogledovali smo si drevesa, različne rastline, rože in dinosavre. Iz listov smo delali vzorce. Ko smo prišli do zvončka želja, je vsak pozvonil in si nekaj zaželel. Ob vodnjaku smo se posedli in pojedli malico. Ob maketi dvorca smo poslušali zvoke, ki smo jih morali narisati in opazovali okolico z vsemi čutili. Poigrali smo se še na igrišču in se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo. Ta dan nama je bil zelo všeč, zato komaj čakava, da park spet obiščeva.

Anže Bučar, Simon Knavs 3. r

Tradicionalni slovenski zajtrk in bonton

Ko smo zjutraj prišli v razred, smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk: kruh, maslo, med, jabolko in mleko. Kulturno smo pojedli in popili. Potem so sledile delavnice o bontonu na temo odnosi. V 4. razredu smo se pogovarjali in izdelali plakate na temo prijateljstvo, dobri in slabi odnosi, pogovor ter vljudne besede. Ko smo končali, smo odšli v 5. razred. Tam smo izdelovali plakate, ki so opisovali, kako rešujemo spore. Delali smo po skupinah. Na koncu smo vse plakate prebrali in se o njih pogovorili. Nato smo se odpravili še v 3. razred, kjer smo se igrali igre zaupanja in sodelovanja. Po koncu delavnic smo si ogledali projekcijo in veselo odšli domov.

Ema Bernot 4. r

Ema Bernot

Tehniški dan

V torek, 3. novembra 2015, smo imeli tehniški dan. Izdelovali smo raketo in avtomobilčke iz lesa. Za raketo smo potrebovali tulec od šumečih tablet, šumečo tableto in kolaž papir. Za avtomobilček pa lesene deščice različnih velikosti in oblik, kladivo, žeblice, lepilo in barve. Razdelili smo se v skupine. Najprej smo za raketo uporabili tulec in ga zavili v kolaž papir ter izdelali konico. Ko nas je učiteljica poklicala, smo vzeli večjo desko, kolesa in kladivo ter odšli pred šolo. Tam nam je pokazala, kako naredimo podvozje avtomobilčka. Vzeli smo žeblice in pribili kolesa. V razredu smo vzeli različne deščice in jih zlepili v avto. Ko smo vsi naredili avtomobile, smo jih pobarvali po svoje.

Spuščali smo še rakete. Tistemu, ki je poletela najvišje, je zmagal. Najbolj všeč nama je bilo, ko smo spuščali rakete.

Jasna Plahuta, Sara Udovč 3. r

NARAVOSLOVNI DAN - ZELENCI

17. novembra smo se petošolci odpravili na Zelence. Ko smo prispeli, smo v majhni gostilni pojedli malico in se odpravili k jezeru Zelenci. Tam je stala tudi opazovalna hiška in lahko smo splezali nanjo. Nato smo se sprehodili v gozdu in se pogovarjali o rečnih in ledeniških nastankih dolin. Čez nekaj časa smo se odpeljali v vas Podkoren. Sprehodili smo se po rimski cesti in si ogledali hišo naravoslovca Davy-a Humphry-a in še preden smo se sprehodili v vasi Podkoren smo šli v Planico in si ogledali skakalnice.

Luka Okorn, Žan Trebušak, 5. r

JUMICAR

Zjutraj smo se učenci 5. razreda Nevlje odpravili na centralno šolo. Tam smo pojedli malico in se pripravili na teorijo o prometu. Začeli smo se pogovarjati o vedenju v prometu: hoja, prečkanje ceste ... Ko smo s teorijo zaključili nas je čakal še zabavni del. Razdelili v skupine po štiri in se usedli v majhne avtomobile na plin in zavoro. Začeli smo se voziti po poligonu s prometnimi znaki. Vsaka skupina se je vozila kratkih pet minut. Odpravili smo se na avtobus in se peljali do naše podružnične šole v Nevljah. Ta dan mi je bil zelo všeč, ker nismo pisali v zvezke in ker imam zelo rad avtomobile.

Žiga Plahuta, Jaka Obradović

Baletna predstava

Ob 8.15 smo vstopili na avtobus, ki je pripeljal pred šolo. Odpeljali smo se v Glasbeni konservatorij v Ljubljani. Ogledali smo si baletno predstavo. Usedli smo se v dvorano. Učiteljica baleta nam je najprej predstavila značilnosti baleta in nam zaželela prijeten ogled. Predstava Kokoška, ki je želela videti morje, se je pričela. Plesalci so z oblačili in plesom ponazarjali kokoši, spremljala pa jih je glasba. Po predstavi smo nastopajoče nagradili z aplavzom in zapustili dvorano. Pomalicali smo in se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo.

Matevž Fefer, Domen Mošnik 3. r

Plavalni tečaj

Zjutraj ob 7.40 smo se zbrali pred neveljsko šolo. Odšli smo do postaje in se z avtobusom odpeljali v Mekinje po Mekinjčane. Skupaj smo se odpeljali v Cirus. V garderobi smo si oblekli kopalke in odšli na bazen. Najprej smo se ogreli. Razdelili smo se v skupine po znanju plavanja. Nejc je bil v 3. skupini pri učiteljici Jani, jaz pa v 1. skupini pri učitelju Domnu. Učitelji so nam pustili, da skačemo v vodo z blazin. Ko je bilo konec plavanja smo imeli pouk na centralni šoli. Teh 8 dni se nama je zdelo zelo zabavno.

Nejc Dobovšek, Rok Grofelnik 3. r

Testiranje v Kranju

V ponedeljek, 19. 10. 2015, smo se ob 8.00 zbrali pred šolo. Avtobus nas je že čakal in odpeljali smo se v Kranj. Ob 9.00 smo prišli na bazen. Razdelili smo se v skupine, kot smo bili na tečaju v Kamniku. Učitelj nam je dal navodila. Postavili smo se v kolono. Vsak je pokazal, koliko se je naučil plavati. Ob 10.00 smo imeli malico, sendvič in vodo. Po malici smo lahko popravili rezultat iz plavanja. Za zabavo smo lahko skakali s štartnih blokov. Ob 12.00 smo se z avtobusom odpeljali do šole. Dobil sem zlatega delfinčka, Lovro pa modrega.

Nejc Drolc, Lovro Plahuta 3. r

DECEMBER

Obisk učencev Glasbene šole Kamnik

V petek, 4. decembra, so nas obiskali učenci glasbene šole Kamnik in nam pokazali različne inštrumente. Nanje so tudi lepo zaigrali. Zaigrali so na: trobento, violino, harmoniko, bariton. Nastopila sta dva dueta: citre in mali boben. Proti koncu je nastopila tudi baletka.

Greta Uršič in Miha Krmavnar, 4. r

Novoletne delavnice

Decembra smo se s starši zbrali, da bi skupaj okrasili šolo. Najprej smo staršem zapeli dve pesmici s spremljavo. Nato so sledile delavnice. Najprej smo prepogibali smreke iz papirja in jim navezali vrvico, potem pa smo izdelali še hiške iz tulcev in časopisnega papirja. Na koncu smo se posladkali s sokovi in mandarinami. Delavnice sta zaključili dve sošolki z njunim plesom. Ko so bili vsi izdelki končani, jih je učitelj obesil po šoli.

Kim Osenar in Anja Okorn 4. r

Kulturni dan

Na baletno predstavo, Kokoška, ki je želela videti morje, smo odšli 3. 12. 2015. Nastopali so učenci srednje baletne šole. Punce so nosile bel tutu, fantje pa baletne pajkice. Ko so bile na vrsti bele kokoši, so se ostali skrili v zaodreje. Malo je bilo govora, a večinoma je bil ples. Predstava je bila zelo dobra.

Saira Veladžič in Kaja Korošec, 4. r

Prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti

23. decembra smo se vsi učenci in starši PŠ Nevlje zbrali v 1. razredu. Imeli smo prireditev ob državnem prazniku, na katero je prišlo veliko staršev in starih staršev. Najprej je pevski zbor zapel himno Slovenije. Nastopali pa so tudi učenci, ki so recitali razne pesmi in besedila in z recitacijami so poudarili pomen samostojnosti. Nastopali so tudi učenci z glasbili, med njimi tudi sošolec Lovro in petošolka Sara, ki sta igrala na kitaro in harmoniko, poleg tega pa sta bila oblečena v narodno nošo. Čisto na koncu pa so nas starši in sorodniki nagradili z aplavzom.

Anja Okorn in Lara Medmeš, 4. r

JANUAR

Sankanje

4. januarja je bil lep sončen dan in veliko snega, zato smo se odšli sankat kar pred šolo. Večina učencev je imela sani, manj jih je imelo bob. Tisti, ki je »pomendral« progo, jo je moral tudi sam z lopato zravnati. Nekateri pa so tudi gradili snežaka in se kepali. Imeli smo se lepo, tudi če je zabava hitro minila.

Matevž Štrajhar 4. r

ŠD sankanje

Zjutraj smo se zbrali pred šolo in s sankami odšli na Orešnikov hribček. Tam smo se najprej pogovorili o pravilih na sankališču. Sankali smo se približno eno uro, nato smo tekmovali. Tekmovali smo v različnih panogah: sede, kleče ali leže na trebuhu na saneh. Zmagal je tisti, ki se je pripeljal najdlje. Zmagovalec je bil Lovro Levak. Po sankanju smo nadaljevali s poukom. Naslednji dan smo opravili drugi del, ki je bil podoben prejšnjemu. Ta športni dan je bil za nas najboljši.

Lara Medmeš

Leon Burja, Gašper Kralj, Lovro Levak 3. r

FEBRUAR

Vodiškarjeva hiša

Ko se je pričel pouk, smo izvedeli, da bomo šli pogledati Vodiškarjevo staro hišo. Učiteljica nam je rekla, naj se oblečemo in se postavimo v kolono. Ko smo prišli do kmetije, smo pozvonili in prišla je gospa Iris. Videli smo črno kuhinjo in predmete, ki so jih uporabljali v preteklosti, od 16. stoletja naprej. Podatke smo si zapisali v zvezek. Pogledali smo si še kokoši in strašilo. Po ogledu smo se vrnil v šolo. To je bil najzanimivejši dan in upava, da se takšen dan še kdaj ponovi.

Nik Grofelnik, David Mavrič 3. r

Pust

Letošnje pustovanje je bilo 9. februarja. V šolo smo prišli oblečeni v maskare, odšli smo v telovadnico, se predstavili in pustno zaplesali. Potem smo se povесelili in imeli odmor. Za malico smo imeli krofe. Kasneje smo iz papirja delali klovne in indijance ter te izdelke obesili na vhodna vrata. Fantastično je izgledalo.

Nika Vidergar 4. r

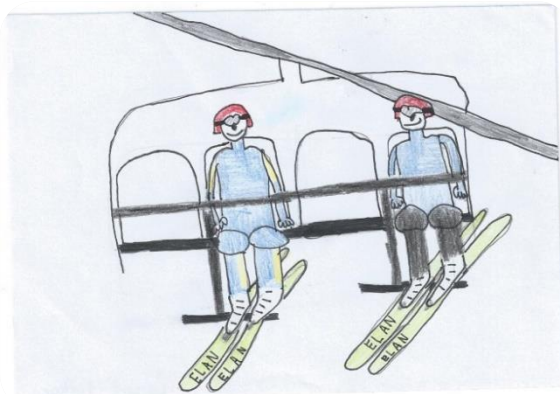
Pust

9. februarja 2016 smo v šolo prišli našemljeni. Ko smo se vsi zbrali, smo odšli v telovadnico. Tam so nas že čakali drugi razredi. Zaplesali smo svoj ples, nato pa odšli v razrede. V razredu smo

reševali pustno križanko, se naučili pesmico Krof in reševali pustno matematiko in se učili o svetlobi. Za malico smo imeli krofe. Zadnjo uro smo spet odšli v telovadnico in še enkrat zaplesali in se malo poigrali. Midve sva bili hudiček in volkodlak. Imeli sva se lepo.

Ajda Škrjanc, Ajda Virjent 3. r

Smučanje na Krvavcu

Lenart Torkar

Zjutraj smo zgodaj pričakali avtobus. Ko je prišel pred šolo, smo v prtljžnik dali smuči ter torbe in se vkrkali. Na Krvavcu smo se oblekli v smučarsko opremo in potem skupaj odšli v gondole. Na vrhu smo najprej naredili preizkus in nato so nas razdelili v skupine. Odpeljali smo se na smučišče in smučali dobro uro. Šli smo na krajši odmor in tam še nekaj prigriznili. Nato smo šli smučat še za dve uri in se odpravili še na eno malico. Počasi smo šli do avtobusov, kjer smo se oblekli in vkrkali. Pred šolo so nas pričakali starši. Ta dan nama je ostal najbolj v spominu, ker sva lahko smučala s sošolci.

Patrik Novak in Maks Griljc, 4. r

MAREC

Revija pevskih zborov

16. marca smo imeli na OŠ Toma Brejca revijo pevskih zborov. Pred nastopom smo imeli tonsko vajo v dvorani. Nato smo prišli nazaj v razred, kjer smo pojedli malico in nestrpno čakali na nastop. Na vrsti smo bili osmi. Ker smo pridno vadili, smo zelo lepo odpeli tri pesmi: Marko skače, Uspavanka za Evo in Šopek las. Ko smo končali, nas je publika nagradila z aplavzom.

Kaja Klemenc in Lenart Torkar, 4. r

Čistilna akcija

22. marca smo imeli vsi učenci podružnice Nevlje čistilno akcijo. Po malici smo se odpravili ven. Nadeli smo si rokavice, vsak razred je šel na svojo lokacijo. Mi smo čistili od šole do gasilnega doma. Imeli smo eno rumeno vrečo in dve črni. Pobrali smo kup smeti. Ko smo končali, smo vreče odnesli h igrišču. Kasneje so smeti odpeljali smetarji.

Lara Plahuta in Brina Majcen 4. r

Greta Uršič

Kegljanje in plezanje

Zjutraj smo se zbrali pred šolo ob 8.00. Odpravili smo se kegljat v Kamnik. Na kegljišču smo se razdelili v šest skupin in tekmovali med seboj. Kegljali smo eno uro. Po kegljanju smo odšli na plezanje na plezalno steno. Tudi tam smo se razdelili v dve skupini. Plezali smo po mali in veliki steni, se preskušali v ročkanju na lestvi. Bili sva zelo zadovoljni.

Vita Kotnik, Monika Leskovec 3. r

Zbiralna akcija papirja

Zbiralno akcijo papirja smo imeli 22. marca. Zaboju za papir je bil pred šolo 2 dni. Starši in učenci smo zbrani papir prinesli pred šolo in ga dali v zabojnik. Po dveh dneh smo zbrali 4980 kg papirja in s tem zaslužili 390 evrov. Ta denar bomo porabili za zaključni izlet šole. Podobno akcijo papirja smo imeli 28. septembra, ko smo zbrali 3880 kg papirja.

Naja Dobovšek, 4. r

In kaj se je vtisnilo v spomin prvošolcem?

Naravoslovni dan: ŽIVIMO ZDRAVO - SADNI DAN

AŽBE Torkar: »Všeč mi je bilo, ko smo delali sadno solato.«

NIK Medmeš: »Všeč mi je bilo rezanje sadja.«

NEJC Banič: »Meni je bil dober ananas.«

STELA Majcen: »Meni je bila dobra jagoda.«

ELMEDINA Kryeziu: »Meni je bila dobra hruška.«

ERIK Končnik: »Všeč mi je bilo, ko sem spoznal granatno jabolko.«

Jakob
Klemen, Mark
Leban,
Blaž Koncilia,
Jaka Matjan
(od leve proti
desni)

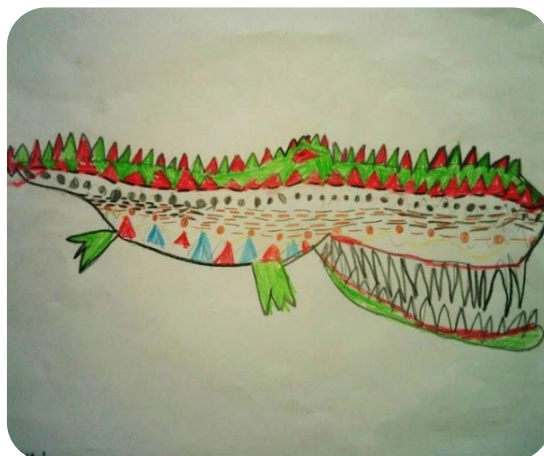
Kulturni dan: JURI MURI V AFRIKI (glasbeno-plesno-gledališka predstava)

VITA Mrdeša: »Predstava mi je bila všeč zaradi bobnov in plešočega krokodila.«

MANCA Progar: »Predstava mi je bila všeč zaradi dobrega nastopa živali.«

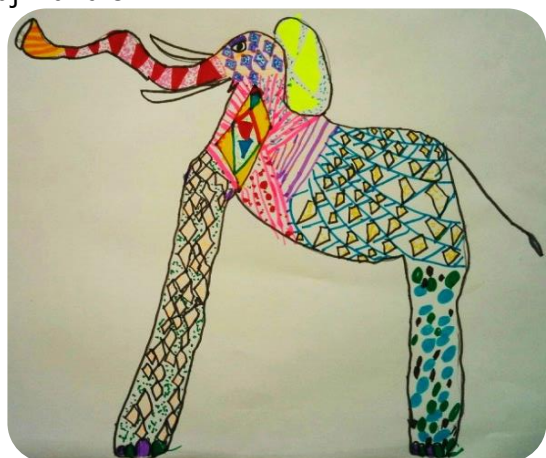
BLAŽ Koncilia: »Všeč mi je bil slon.«

JAKA Matjan: »Všeč mi je bil slon in žirafa, ko sta plesala.«

Maj Mandić

Val Burja (S)

Gaja Osenar

Leo Končnik

Stela Majcen

Kulturni dan: KOKOŠKA, KI JE HOTELA VIDETI MORJE (baletna predstava)

EVA Uštar: »Všeč so mi bili kostumi in tule.«

NEŽA Bučar: »Všeč so mi bili kostumi in ples.«

ELA Uštar: »Zelo dobro so oponašali piščančke, petelina in kokoš.«

STEFAN Bojić: »Všeč mi je bilo, ko se je petelin poročil s kokoško in ker je videla morje«

Jakob Vičič

Mojca Sušnik Čučko

ZDRAVNIŠKI PREGLED

LEJLA Mujetić: »Ker sem bila pridna sem dobila šampiljko na roko.«

ALJOŠA Keber: »Zanimivo mi je bilo, ker je bilo cepljenje neboleče.«

LEO Končnik: »Všeč mi je bila risanka o zobeh.«

Neža Bučar

Manca Progar

Ela Uštar

Športni dan: PLEZANJE IN KEGLANJE

MARK Leban: »Všeč mi je bilo, ker smo telovadili in plezali.«

GAJA Osenar: »Všeč mi je bilo kegljanje, ker smo tekmovali in zbirali točke.«

MOJCA Sušnik Čučko: »Všeč mi je bilo kegljanje, ker smo nabirali točke.«

AJDA Pervinšek: »Všeč mi je bilo kegljanje, ker smo dobili točke.«

Eva Uštar

Lejla Mujetić

Nik Medmeš

NARAVOSLOVNI DAN: OBISK ARBORETUMA VOLČJI POTOK

JAKOB Vičič: »Všeč so mi bili metulji, posebej tisti veliki.«

VAL Burja (S): »Všeč so mi bila igrala.«

VAL Burja (P): »Rad imam dinozavre, zato sem bil vesel, ko sem jih videl.«

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Zimski športni dan nam je zaradi pomanjkanja snega odpadel. Vsi prvošolci smo mnenja, da je bila zima slaba, ker je bilo premalo snega in preveč dežja. Želeli smo narediti snežaka in z jezikom loviti snežinke. Ker nam to ni uspelo narediti zunaj, smo ustvarjali v učilnici.

Erik Končnik

Vita Mrdeša

Nejc Banič

Stefan Bojić

Elmedina Kryeziu

Nekaj utrinkov puste zimske pokrajine smo poskušali prikazati z naslednjimi slikami.

Ažbe Torkar

Ajda Pervinšek

Val Burja (P)

PODALJŠANO BIVANJE

Z učiteljem Domnom smo reševali Rubikove kocke. Najprej nam je razdelil liste, da smo jih pobarvali, nato pa smo se iz njih učili. Tudi jaz znam sestaviti Rubikovo kocko zahvaljujoč učitelju Domnu. Pametno je, da se naučite tudi vi, ker lahko razmigate možgane, a ne samo zaradi tega, predvsem je tudi zabavno. V šoli v Nevljah imamo tudi šolski rekord za Rubikovo kocko 3x3x3, ki ga je postavil učenec tretjega razreda Nejc Dobovšek. Rekord za Rubikovo kocko 2x2x2, pa je postavil učenec tretjega razreda Lovro Levak.

Anja Okorn, 4. r

Po pouku z učiteljem Domnom odidemo na kosilo, kjer kulturno pojemo. Po kosilu izpolnimo jedilnik - kaj in koliko smo pojedli, nato odidemo ven. Na igrišču se igramo razne igre. Ko se vrnemo v razred, naredimo domačo nalogo, nato pa sestavljamo Rubikovo kocko ali pa se igramo.

Naja Dobovšek, 4. r

V podaljšanem bivanju mi je všeč, ko gremo ven, zato ker smo na svežem zraku in ker lahko igramo nogomet. Všeč mi je, da delamo domačo nalogo, ker je potem doma nimam. Všeč mi je tudi učitelj, ki je prijazen in me je naučil sestaviti Rubikovo kocko.

Maks Griljc, 4. r

TABOR DRUGOŠOLCEV PŠ NEVLJE
Dom Čebelica – DOLENJA VAS PRI ČATEŽU
(januar 2016)

TRISTAN
2.NE

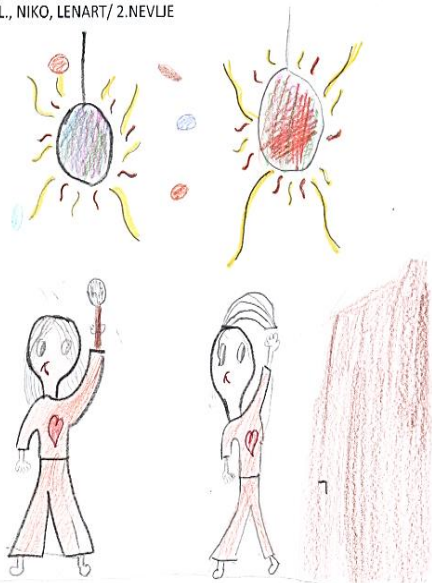
Zelo smo pričakovali prihod avtobusa, ki nas bo popeljal na tabor. Na taboru smo žurali, postavljali šotore, se sprehajali, iskali lisice. Imeli smo se dobro. Hrana je bila zelo dobra. Všeč nam je bilo, ko smo zvečer žurali. Na taboru bi še ostali.

PIA, LEA, LUKA, ERNEST/ 2.NEVLE

Zelo smo pričakovali tabor. Nenadoma je prišel tisti dan. Bilo je vznemirljivo. Zelo nam je bilo všeč iskanje predmetov ter lov na lisice. Postelje so bile udobne. Hrana je bila zelo okusna. Zvečer smo imeli zabavo, ki nam je bila zelo všeč. Zelo smo bili žalostni, ko smo morali domov.

AJLA, HANA L., NIKO, LENART/ 2.NEVLE

Zjutraj smo pričakovali, da bo super. Ko smo prišli v šolo, smo se že takoj odpeljali na tabor. Aktivnosti so bile zelo dobre. Zdaj pa nastopi noč. Ponoči smo razmišljali, kakšen je bil dan. Zjutraj smo se odpravili k zajtrku. Zajtrk je bil zelo dober. Nato smo se pripravili za ven. Odšli smo v gozd in videli tri srne. Nekaj časa smo se igrali v gozdu in potem odšli v dom Čebelica. Odšli smo na kosilo. Kosilo je bilo zelo okusno. Nato smo šli v sobe počivat. Minila je ena ura in pol. Šli smo na večerjo. Ko smo pojedli večerjo, smo se preoblekli v pižamo in odšli spat.

NEJA, IRIS, NIKA, ŽIGA P./ 2. NEVLJE

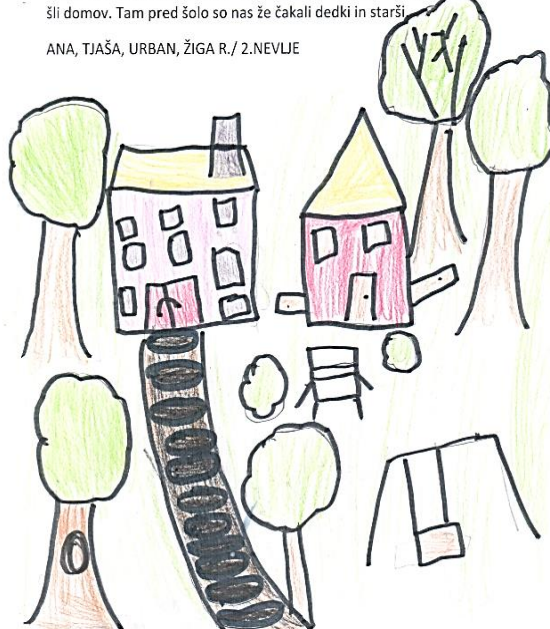
Ko smo šli na tabor, smo bili veseli. Prihod je bil razburljiv. Na taboru smo počeli različne zanimive stvari. Soba je bila odlična, hrana pa dobra. Zvečer smo se zabavali. Najbolj nam je bil všeč disko. Odhod domov nam je bil vesel.

HANA O., TIJA, JAN, ANŽE, AŽBE/ 2.NEVLEJE

Meseca januarja smo šli na tabor. S polnimi kovčki smo se zbrali pred šolo. Tam smo dobili malico. Ko smo prišli, so nas lepo sprejeli. Nato so nam pokazali sobe. Potem smo šli v kuhinjo in pojedli malico. V sobi smo bile samo punce iz naše šole. Po počitku smo šli na sestanek, kjer so nam povedali seznam dejavnosti. Drugi dan smo šli v gozd. Tretji dan pa smo imeli disko. Zjutraj pa so nas zbudili in nam preverili sobe. Potem smo pojedli zajtrk in si umili zobe. Potem smo odšli na lov za zakladom. Tekmovali smo, kdo ima več točk. Nismo zmagali, ampak smo se imeli vseeno lepo. Potem smo pojedli kosilo in šli domov. Tam pred šolo so nas že čakali dedki in starši.

ANA, TIJAŠA, URBAN, ŽIGA R./ 2.NEVLEJE

Pričakovanje : gibi v telovadnici.

Prihod: pogovarjanje in spanje.

Aktivnosti : hoja , tek.

Soba : pograd in navadne postelje.

Hrana : sadje , makaroni, mlečni gres.

Zvečer: disko in razgrajanje.

Najbolj všeč: disko.

Odhod: hoteli smo še ostati na taboru.

IRENA, NEJC, SARA, ADO/ 2.NEVLEJE

Kaj vse se je dogajalo v TUNJICAH?

Na naši podružnici je letos že 42 učencev, razdeljeni so v tri oddelke: 1. razred je samostojen, v kombinaciji pa sta 2. in 3. razred ter 4. in 5. razred. V šoli se imamo prav lepo, še posebej tiste dneve, ko se dogaja kaj zanimivega, posebnega. Pa se spomnimo nekaterih dogodkov kar v kronološkem zaporedju.

Sredi septembra so šli petošolci v Savudrijo, da so nadgradili plavalne spretnosti, se učili o naravi in se seveda zabavali. Vsi ostali pa smo se v istem tednu v petek podali na pohod po Tunjicah. Gospod Tone Podjed nas je vodil do strelišča v Podgorju, nazaj grede smo našli skriti zaklad, nato pa smo se razgibali še v Naravnem zdravilnem gaju.

Obisk Zdravilnega gaja Tunjice

Prve dneve oktobra so asfaltirali cesto do šole, kar je za vse nas, ki se vozimo na PŠ Tunjice, pomenilo konec obvozov in mnogih nevšečnosti po več kot letu dni. V tednu otroka so imeli prvošolci tematski dan Korak k sončku, na katerem so spoznali življenje »drugačnih«, hendikepiranih ljudi, ter naravoslovni Sadni dan, ko so po spoznavanju in preizkušanju mnogih sadežev pripravili sadne klobuke in sadna nabodala.

Rišemo z nogami, tako kot nekateri invalidi.

Mmm, sadno nabodalo.

Skupaj z učenci s PŠ Vranja Peč smo se v dežju podali v Volčji Potok, kjer sta nas učiteljici CŠOD-ja, Mojca in Aleša, naučili veliko zanimivega o Arboretumu, o živalih in rastlinah v njem.

Jesen v Arboretumu je lepa tudi v dežju.

V šoli pa so petošolci v okviru teme Revščina pri družbi organizirali dobrodelno akcijo Zbiranje igrač za revne otroke. Zbrane igrače, knjige, oblačila, torbe, ... so odpeljali na OE Rdeči križ Kamnik.

Učenci 2. in 3. razreda so pri SPO izdelali rakete in jih takoj preizkusili na igrišču. Pogon na šumeče tablete je na veselje vseh res deloval.

Pozno jeseni so se 4. in 5. razred odpeljali proti Tromeji, v Rateče, Planico in na Zelence.

Lep razgled na Zelence.

4. in 5. razred so šli decembra v okviru projekta Korak k sončku v CIRIUS, kjer so se družili in igrali z invalidi. Vsi učenci podružnice pa so šli v Dom kulture Kamnik na predstavo Rose v deželi cirkusa.

22. decembra smo pripravili novoletno prireditev za starše, po njej pa smo se družili in ustvarjali na delavnicah. Pripravili in seveda z užitkom pojedli smo kakijev puding in jelenčka iz piškotov.

OPZ Škrjančki na novoletni prireditvi

Izdelava jelenčka iz piškotov

Prvo večjo pošiljko snega po novem letu smo izkoristili za športni dan in se sankali na bližnjem griču. Sredi januarja so se drugošolci odpravili na tabor v Dolenjo vas pri Čatežu v dom Čebelica, kjer so preživel tri nepozabne dneve. Učenci 1. in 3. razreda pa so v tem času na tehniškem dnevu izdelali igrače, katere so še vedno uporabne.

Tekma avtomobilčkov na vetni pogon.

5. februarja smo imeli kulturno obarvan dan, posvetili smo ga poeziji in Francetu Prešernu. Pripravili smo tudi kulturno prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku.

Čez nekaj dni pa je bil že pust, dan veselja in norčij. Zdelo se nam je kar prezgodaj, da bi preganjali zimo, saj še zimskih počitnic nismo imeli.

Pustno rajanje

Po počitnicah so imeli petošolci tehniški dan na matični šoli, spoznavali so svet odraščanja in varne rabe interneta. Medtem pa so četrtošolci pohajkovali po Kamniku in odkrivali, kaj se skriva za nam običajno zaprtimi vrati pomembnih stavb; bili so na sodišču, na policijski postaji in pri županu na občini.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Marca se je pevski zbor Škrjančki intenzivno pripravljala na nastop na reviji pevskih zborov na OŠ T. Brejca v Kamniku, kjer se je zelo dobro odrezala.

Pred veliko nočjo smo imeli čistilno akcijo v okolici šole. Temeljito smo jo očistili, pobrali smo prav vse, kar ne sodi tja.

V petek, 1. aprila, smo namenili kulturno prireditev našim staršem, še posebej mamam, ki so praznovale v marcu. Nastopili smo s pesmijo, plesom in dramsko igro Najlepša beseda. Starši so pripravili dobrote, ki so šle vsem v slast po prireditvi.

Sredi aprila so imeli starejši učenci tehniški dan, 5. razred je izdeloval ladjice, 4. razred pa električni krog – nastali so svetilniki za ladje.

Prvošolci so aktiven dan pouka preživeli na matični šoli; učili so se v računalniški učilnici, si ogledali razne oblike knjig in medijev v knjižnici, vmes pa so šli na obisk na OŠ 27. julij, kjer so si skupaj s prvošolci iz Nevelj ogledali njihovo zabavno predstavo Sneguljčica v modernem času.

Pomlad je v polnem razcvetu. Vabi nas ven, zato smo vedno več na igrišču, včasih s seboj vzamemo tudi zvezke in se tam učimo. Ko pa bo postalo prevroče, ko bo dan najdaljši, bomo zaklenili šolska vrata in stekli počitniškim dogodivščinam naproti.

Jelka Vrhovnik

PESMI TUNJIŠKIH PRVOŠOLCEV

Kuža luža je priden kuža,
všeč mu je vsaka luža.

Eva Vrhovnik

Jaz sem Martin,
sem Smoletov sin.

Martin Smole

Dež pada, dež pada,
od strehe kaplja,
na cesti tri luže
polne dežja.

Julija Jelovčan

Priden kot mravlja
in nič ne zapravlja.

Nuša Podjed

Čebela marela na skalo se usedla,
ker ni bilo meda, na rožo se usedla.

Neža Cerar

Rože cvetijo,
metuljčki letijo,
na travniku pa se rože
v soncu smejiijo.

Julija Jelovčan

V šolo rada hodim,
pridno se učim,
mucka v hišo
ne spustim.

Gabi Krumpestar

Sonce sije na goro,
krtek leze pod zemljo.

Vid Podjed

TEHNIŠKI DAN – OBISK KAMNIKA IN ŽUPANA

V petek, 26. 2. 2016, smo imeli tehniški dan. Obiskovali smo javne ustanove. Na policijski postaji nam je policist povedal veliko zanimivih reči. Tam pravzaprav nimajo zapora oz. celice, pokazal nam je tudi nekaj predmetov. Potem smo šli na občino k Županu Marjanu Šarcu. Postavili smo mu nekaj vprašanj in on nam je pokazal nekaj sob. Skupaj smo se tudi fotografirali. Odpravili smo se tudi na sodišče. Tam je bi že pred vrati detektor kovin. Vsem nam je piskal. Ker smo imeli kovinske zadrge. Vratar nam je pokazal sef za orožje. Na banki smo videli dva bankomata, ker je bila ustanova zaprta. Po ogledu smo risali zemljevide in potem odšli nazaj proti Tunjicam. Obiskovanje kamniških ustanov mi je bilo zanimivo, čeprav sem na nekaterih že bil. Najbolj mi je bil všeč obisk policijske postaje, ker sem izvedel veliko novega.

Bine Hrastovec, 4. razred PŠ Tunjice

Kaj vse se je dogajalo na VRANJI PEČI?

V šoli zmeraj komaj čakamo, da k nam na Vranjo Peč pribrzi policistka Alenka. Že zjutraj, ko pride, jo »počastimo« s kavico, nato pa kar veselo na delo. Učenci 4. in 5. razreda, skupaj z delovnimi zvezki (Policist Leon), pridemo v zgornjo učilnico naše podružnične šole, kjer nam g. Alenka vedno pripravi poučno predavanje o primerih današnjega časa. Mi, radovedni poslušalci, zavzeto poslušamo in smo razočarani le zato, ker ura tako hitro teče. Ko je konec učne ure, se od policistke poslovimo, se ji zahvalimo in nadaljujemo s poukom.
Miha, 5. razred

Ob tednu otroku smo pekli piškote. Bilo je fino. Pripravili smo testo in ga zvaljali. Nato smo z modelčki oblikovali piškote. Položili smo jih na pladnje in dali v pečico. Največji užitek pa je bil, ko smo sedeli pred pečico in opazovali, kako naraščajo. Bili so odlični!
Anuša, 5. razred

Na naši šoli pust praznujemo tako, da se oblečemo v pustne kostume. Zjutraj se zberemo v šoli, našemljeni v živali, različne predmete in v predstavnike poklicev. Najprej pojemo malico, potem pa se odpravimo na pot po vasi. Hodimo od hiše do hiše in pojemo pustne pesmi. Dobimo veliko dobrot.
Vesna, 4. razred

Za materinski dan smo mamice in krajanke razveselili tako, da smo za njih pripravili predstavo z naslovom Pst, tišina! Pridno smo vadili. Ko je prišel dan nastopa, smo bili malo živčni, vendar pa smo odlično izpeljali igro do konca. Mamice so dobile darilo, mi pa njihove sladke dobrote.
Matic, 5. razred

Bil je lep zimski dan, zato smo se odpravili na sneg. Sankali smo se in delali snežake. Bilo je zelo zabavno. Potem smo šli v šoli, kjer smo pili čaj in jedli piškote.
Matic, 5. razred

NEBOTIČNIK

Nebotičnik stavba je visoka,
do vrha njegovega,
le malokrat seže človeška roka.
V zrak se dviga sred' Ljubljane,
vsem turistom sapo vzame.
Od daleč se ga vidi.
saj skoraj dotika se neba,
izgleda, kot bi klical
»k meni pridi«,
priklanja se mu Zemlja vsa.
A čeprav je velikan,
ni največji vrh Ljubljane,
ker mu po višini,
Kristalna palača slavo vzame.
In naslednjič,
ko v Ljubljano, pridemo spet,
šli bomo v nebotičnik na sladoled.
Miha, 5. razred

V nadaljevanju vam predstavljamo izdelke naših učencev, s katerimi so sodelovali na različnih natečajih.

Branje je zakon

Zveza bibliotekarskih društev Slovenije in Sekcija za šolske knjižnice sta v sodelovanju z Mednarodno zvezo šolskih knjižnic IASL organizirali Projekt Mednarodni mesec šolskih knjižnic 2015. Letošnji naslov je bil ŠOLSKE KNJIŽNICE SO ZAKON! K projektu smo se pridružili tudi mi, in sicer z obiskom splošne knjižnice s sedmošolci (Rastem s knjigo), literarnim, likovnim, fotografskim natečajem z naslovom Branje je zakon in odprtjem razstave prispevkov natečaja na Albrehtov rojstni dan, 17. 11. 2015.

Obisk splošne knjižnice v projektu Rastem s knjigo

Z učenci treh oddelkov 7. razreda smo med 12. in 14. oktobrom 2015 obiskali splošno knjižnico Franceta Balantiča v Kamniku, kjer so nam knjižničarke predstavile projekt, pokazale film iz knjige Iskanje Eve in pripravile delavnico iskanja gradiva po COBISS-u na temo odkrivanja mamuta v Kamniku.

Delavnica Mamut

Iskanje informacij po gradivu

Iskanje informacij po gradivu

Delavnica Cobiss

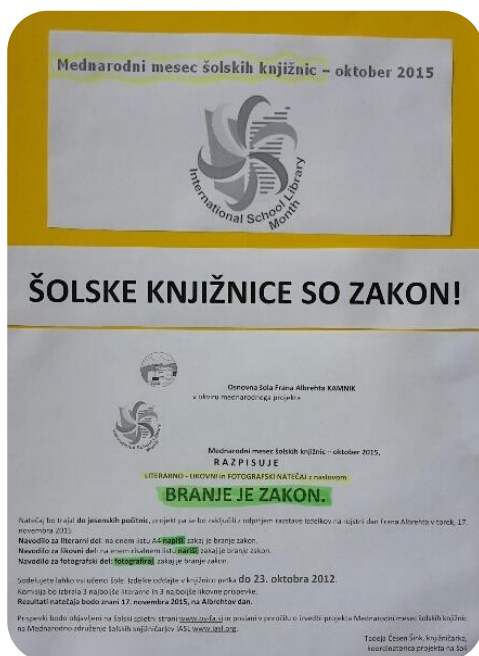

Delavnica Cobiss

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Natečaj

Ves mesec oktober je na šoli potekal natečaj z naslovom Branje je zakon. Natečaj je bil literarno - likovni in fotografski. Učenci so lahko risali, pisali ali fotografirali, zakaj je branje zakon. Izdelke so oddali v knjižnici do jesenskih počitnic. Izbrali smo tri najboljše iz vsake kategorije, jih razstavili v večnamenskem prostoru šole, razstavo pa smo odprli na Albrehtov rojstni dan, 17. novembra 2015, s krajšim kulturnim programom, v katerem smo podelili tudi nagrade najboljšim.

Plakat

Kolaž izdelkov natečaja

Kolaž izdelkov natečaja

Kolaž izdelkov natečaja

Tadeja Česen Šink, knjižničarka

ALBREHTOV DAN, 17. november 2015 in objava najboljših prispevkov natečaja Branje je zakon

Mesec oktober je med drugim tudi mednarodni mesec šolskih knjižnic. Geslo letošnjega meseca je bilo Šolske knjižnice so zakon. Na šoli smo praznovali tako, da smo razpisali fotografski, literarni in likovni natečaj z naslovom BRANJE JE ZAKON, na katerem je sodelovalo zelo veliko učencev. Prejeli smo več kot 50 izdelkov. Učenci ste lahko fotografirali, napisali ali narisali, zakaj je po vašem mnenju branje zakon. Vse nagrade so enakovredne, zato jih nismo razvrstili po mestih.

V fotografskem delu natečaja so pohvale in nagrade prejeli:

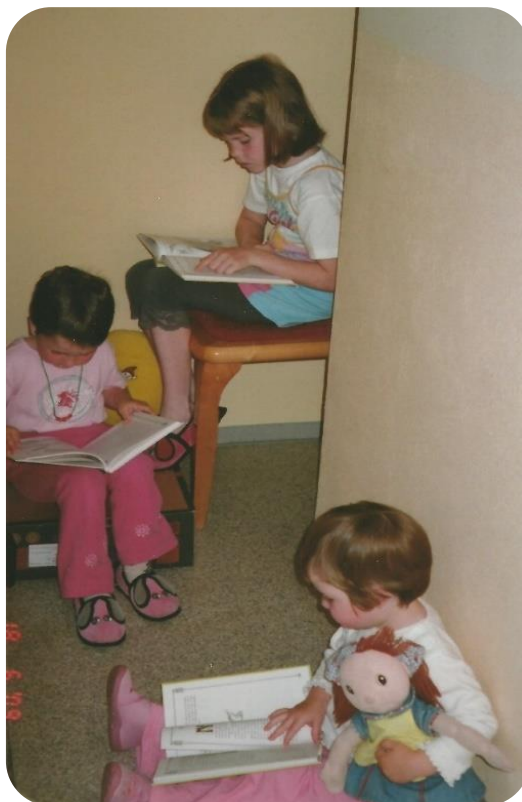
Tinkara Balantič, 9.b

Maja Gruden, 9.c

Karmen Vrhovnik, 3. Tunjice

V literarnem delu natečaja so bile najboljše:

Lara Rozoničnik, 7. c

BRANJE JE ZAKON

Pri branju so vsi dogodki mogoči,
slon se kot balon razpoči,
zajčji mladiček požge celo mesto,
želva v trenutku prečka cesto.

Čarovnica v žabo princa spremeni,
Pepelka na stopnicah čevljev izgubi.
Trnuljčica v gradu sto let spi,
Sneguljčica s sedmimi palčki živi.

Ni branje le dolgčas in zapravljen čas,
ni le učiteljičino teženje,
ni mamina beseda, kjer pritisniti moraš na
gas,
da si rešiš nedolžno življenje.

Branje je vseh mogočih užitkov simfonija,
je žalosti, veselja, ljubezni poezija.
Branje je nepremagljiva čarovnija,
ki premagati je ne more niti policija.

Zato je branje zakon in moč,
ki škoduje neumnosti in nudi pomoč!

Lucija Jančar, 9. c

KNJIGE SO ZAKON

Prsti drseči čez mehke platnice,
si vtirajo pot do vabljive sredice.
Željni odpreti to knjižno lepoto,
knjigo še močneje stisnejo v roko.

Bliskajoče, nevarne, a pozorne oči,
kot nevihta hitijo čez bele strani.
Lačno požirajo te črne napise,
ki v mislih rišejo čarobne vtise.

Z blagim vonjem obdani listi,
kot strup zasvojijo naše misli.
A tudi v papir vdrte besede žgoče,
nikdar ne izpuste roke tresoče.

Z vsako besedo se iztekajo strani,
kar v bralcu obup obudi.
A čas se ne ustavi – le priganja nas mrko,
tudi ko čarobnost zapusti še zadnjo črko.

Iza Podjed, 3. Tunjice

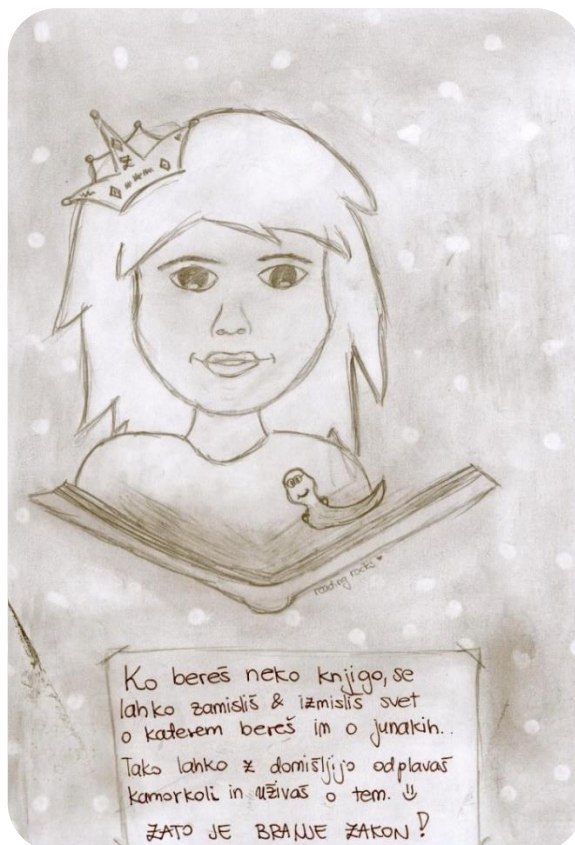
Ko še nisem hodila v šolo in nisem znala brati, so mi starši prebiral pravljice. Z njimi so me zabavali in popeljali v svet sanj. Potem sem spoznala črke in sama začela brati. Sedaj zelo rada berem. Iz knjig vedno kaj novega izvem ali pa se naučim. Knjige me tudi razvedrijo. Ko obračam list za listom, odkrivam in spoznavam nov svet. Branje bogati mojo domišljijo. Zato je zame branje zakon.

V likovnem delu natečaja so pohvale prejeli:

Neža Rifel, 6. a

Saška Pavlovič, 9.c

Črtomir Zbičajnik, 3.a

Hana Račič Tadić 3.a

Podelili pa smo tudi dve posebni nagradi.

Prvo so prejeli učenci **1. b** z učiteljicama **Majo** in **Urško**, drugo pa učenci **1. a** z učiteljicama **Barbaro** in **Darjo**. Prvi so naredili zelo lepe lepljenke, na katerih so prikazali, kako jim starši berejo knjige ter kje in kako berejo, drugi pa so oblikovali velik plakat, na katerem so narisali drevo pravljič z njihovimi najljubšimi pravljičnimi junaki. Ker so izdelki preveliki, jih žal nismo mogli preoblikovati v elektronsko obliko.

Na šoli smo razpisali tudi natečaj z naslovom **Skrivnosti**, v katerem so učenci razmišljali o različnih skrivnostih...

1. MESTO NA ŠOLSLEM LITERARNEM NATEČAJU SKRIVNOSTI

UMOR V RIMU: Matic Hrabar, 6. c

Rim: 21. 1. 2016 Sonce je vzšlo in Angelo se je zbudil v še en navaden dan. Skupaj z družino so pojedli zajtrk in Angelo je odšel v šolo.

Živi zelo blizu šole, samo dve soseski severno. Med potjo vedno pobere prijatelja Rosaria, ki ga čaka pred vrati svoje hiše, le da Rosaria tistega ni bilo. Angelo pozvoni in vrata mu odpre njegov oče. Angelo ga vpraša, kje je Rosario, oče pa mu odgovori, da je že odšel. Tako sam oddide naprej do šole. Po pouku pa je bil še bolj presenečen, ker Rosaria ni bilo v šoli.

»Kje pa tiči ta Rosario?« se vpraša.

Doma vse pove svojim staršem, starši pa takoj začnejo z iskalno akcijo. Iskalne akcije so se udeležili Angelovi starši, Rosarievi starši, starši Angelove prijateljice Giulie in seveda policija. Po celem Rimu so nalepili plakate, izprašali očitidce, ampak brez uspeha.

Rim: 28. 1. 2016 Zdaj je že jasno, da je Rosario izginil. Angelo in Giulia sta se odločila vzeti stvari v svoje roke. Pri Angelu v sobi sta se odločila postaviti »centralo«. Našla sta dve beležki – za vsakega eno, dva svinčnika in glavni zapisnik. V sobi pa je tudi tabla, kamor bosta napisala glavne osumljence.

Šola Leonarda da Vincija: 28. 1. 2016 Začela sta zbirati dokaze. Angelovo vohunsko ime je bila AA7, Giulijino pa GU9. Preiskala sta okolico Rosarieve hiše in odkrila sta stransko, enosmerno ulico v bližini. Na koncu so bila stara, na pol razbita hrastova vrata. Notri si nista upala. Nakar pa se kljuka premakne. Hitro se skrijeta v smetnjak in pokukata ven. Vidita starega moškega med 50 in 60 let z dolgo brado, ki je telefoniral. Nekaj kot: »Prav, zmenjeno,« in to si zapišeta. Potem pa se moški obrne proti smetnjaku. Hitro zapreta pokrov in moški stopi bliže. Odpre smetnjak, a noter vrže samo čigumi in oddide. Oddahneta si in mu sledita do avta. Moški se odpelje s starim Fiatom Cinquecento. Stečeta v centralo.

Centrala: 28. 1. 2016 V glavni zapisnik sta zapisala, kje sta našla moškega in kaj je rekel. Odločila sta se, da bosta tam postavila mikrofona, ki ga je Angelo dobil za rojstni dan. Odpravita se nazaj v ozko ulico, ali v zdaj imenovano »2. okrožje«. Priplazita se do vrat in z izolirnim trakom prilepita mikrofona na obok vrat. Prižgeta ga, nakar se kljuka spet premakne. Zdaj ju res zagrabi panika. Skrijeta se v sod, ki je bil najbližji predmet tam okoli. Notri je vlažno in na tleh so sledovi krvi. Še diši po Rosariovem parfumu. Takoj se zavesta, da je bil Rosario skrit tukaj notri. Moški premakne sod, v katerem sta agent AA7 in agentka GU9. Odpelje ga do tovornjaka na cesti. AA7 in GU9 sta čisto tiho. Moški sod naloži na kombi in reče: »Tu je tvoja roba,« ter zapre vrata. Začnejo se premikati. AA7 in GU9 se zdaj peljeta kdo ve kam.

Rečno pristanišče Rim: 28. 1. 2016 Oba srčno upata, da ne bosta umrla. Vendar se zavedata, da ta usoda ni namenjena njima, ampak Rosariu. Ustavijo se in zaslišita zvok odpiranja vrat. Obrnejo ju na glavo in ju skotalijo v reko. AA7 in GU9 panično poskušata odpreti sod, ko zaslišita, da se je kombi odpeljal. Končno odpreta sod, ga zvlečeta na površje in globoko zadihata.

»Misliš, da bi morala poklicati policijo?« reče GU9.

»NE, to ne pride v poštev, uganko morava rešiti sama!«

»Tukaj imam oddajnik mikrofona, poslušajva.«

Pffffffffffff se sliši, nato pa:

»Znebil sem se dokazov, zdaj pa samo še fant in midva.«

Takoj se jima posveti, da so Rosaria samo zadrževali v sodu, ne pa poskušali ubiti. Tako so se samo znebili dokazov.

Centrala: 28. 1. 2016 Ko sta po zadnjih močeh pripešala do centrale, sta omagala. Vrgla sta se na posteljo in razmišljala, da je to postalo resno.

Šola Leonarda da Vincija: 29. 1. 2016 AA7 in GU9 sta na poti do doma še enkrat pregledala 2. okrožje. Vrata so bila tokrat odprta. Pogledata noter in zdi se jima kot navadna hiša. Dalj si ne upata in odideta domov. To je pomemben dokaz, hiša je povsem normalna. Manjka nama en kos sestavljanke. Kje je Rosario? Vesta, da so ga skrivali v sodu. Enega moškega sta videla, od drugega pa poznata glas. Odločila sta se, da bosta še malo prisluškovala. Potem pa:

»Pffffffffffff. Utihni že, kozel stari!«

»Ne bom utihnil!, Lačen sem!«

»To je Rosariev glas!!!« zakričita.

Takoj pokličeta policijo.

2. okrožje: 29. 1. 2016 S policijo se približujejo vratom in vdrejo.

»Roke gor!« zavpijejo. Ampak v stavbi ni nikogar več. Samo krvni madeži povsod po tleh. Zaslišijo, kako se kombi odpelje. AA7 in GU9 stečeta pogledat in prepoznata moška v kombiju. Zavpijeta: »Sledite jima, to sta onadva!« Policisti takoj zaprejo vse ceste in jim sledijo. AA7 in GU9 vzamejo s sabo. Na sledi so jim. Vozijo več kot 100 km/h in kombi obtiči v zapori. Uklenejo moška in v kombiju najdejo dve trupli. Eno je deček, ki je mrtev, drugo telo pa je močno pretepeno in komaj diha. To je Rosario, on in samo on. Hitro ga prenesejo v reševalno vozilo in v bolnico.

Bolnišnica: 2. 2. 2016 V bolnišnici Rosario vse pove:

»Čakal sem na Angela, ko sta prišla dva moška, me natepla in stlačila v rumen sod. Odpeljala sta me v stransko ulico in v hišo. Tam je bil še en deček in kri povsod po tleh. Čez nekaj ur je eden od njiju šel ven in telefoniral. Medtem pa sva poskušala pobegniti skozi okno, ampak naju je drugi zalotil in ukazal, naj grem v drugo sobo. Slišal sem krike, potem pa tišino. Ko sem prišel nazaj, je bil deček mrtev in dvakrat zaboden. Naslednji dan se je en od moških šel znebit soda, v katerem sem bil. Čez nekaj ur pa je zavladala panika, ovili so naju v vreče in naju vrgli v kombi. Prej so me še hudo pretepli, zato se od takrat ničesar več ne spomnim. Zdaj sem tukaj, in poskušam vse pozabiti. Kdo me je pravzaprav rešil?« vpraša.

Giulia in Angelo odgovorita: »Midva!«

Rim: 24. 10. 2016 Vse je spet po starem. Ugrabitelja sta v zaporu, Rosario je okreval in vsi so spet prijatelji. V sobi, kjer so Rosaria zadrževali, pa imajo zdaj skupen kotichek. Poštar je ravnokar dostavil pošto in med njo je tudi kuverta v kateri piše:

Konec je začetek in začetek je konec.

2. MESTO NA ŠOLSLEM LITERARNEM NATEČAJU SKRIVNOSTI

Skrivnosti vesolja: Anže Rifel, 4. r., PŠ Nevlje

Neko noč, ko je zvezda Severnica opravljala svoje delo, je razmišljala, kaj bi počela podnevi, ko ima prosti čas, da se ne bi spet dolgočasila. Razmišljala je, da bi šla na obisk k Soncu. A kako? Pa se ji je posvetilo: »Točno na koncu Malega voza stojim, pa še Velikega psa imam!« In je šla po Velikega psa, ga vpregla v Mali voz in se zjutraj meni nič tebi nič pripeljala k Soncu.

Sonce ni nič opazilo, šele ko je rekla: »Dober dan«, jo je presenečeno zagledalo:

»Joj, kaj pa ti delaš pri meni?!«

Pa je rekla: »Od Malega voza sem prišla, tam mi je bilo dolgčas in sem pomislila, da bi šla malo k tebi!«

Sonce je bilo zelo začudeno, saj samo ne bi potovalo tja do Malega voza. Pa ji je odvrnilo:

»Veš, ti ne moreš k meni na obisk, jaz delam podnevi, ti pa moraš delati ponoči! Poglej ljudi, kako se zmedeno in nesrečno ozirajo na naju, saj še niso videli dveh sonc na nebu!«

Severnica je samo gledala in poslušala.

Sonce je reklo:

»Podnevi se lahko sprehajaš po Rimski cesti, skočiš v kakšno črno luknjo in pomagaš pri rojevanju novih zvezd. Kar koli, samo da ponoči prideš nazaj na svoje mesto in opraviš svoje delo.«

Komaj jo je prepričalo, da je Severnica odšla, saj je bila nagajiva in se ni pustila kar odsloviti. Vsa je bila zamišljena.

Posvetilo se ji je, Soncu bo še malo ponagajala. Nagovorila bo svoje prijateljice zvezde, da jih Sonce vabi na obisk. Zvečer so jo dobro poslušale in bile zelo vesele. Severnici so rekle, da pojdejo takoj naslednji dan. Zjutraj so že bile pri Soncu, ki jih, kot včeraj Severnice, ni opazil. Začuden je bil, ker so ljudje tako gledali vanj. Zvezde so ga prestrašile: »BU!!!« Sonce je poskočilo in prikazalo se mu je devetinšestdeset zvezd! Zmedeno je vprašalo:

»Joj, že spet, pa ja niste vse Severnice!?!«

Vedelo je, da je vsega kriva Severnica.

»Poglejte, koliko nas je! Preveč svetlo, preveč vroče! Pojdite domov!!! Tam lahko zdaj, ko je dan, delate, kar hočete, jaz pa moram biti samo!!!«

In domislil se je, kaj naj stori s Severnico, da bo dala mir. Zvezde so morale domov, le Severnico je Sonce zadržalo tako, da jo je pocukalo za lase, da je zacvilila. Ostro jo je pogledal in resno rekel:

»Pojdi v Črno luknjo k zvezdnatemu Zmaju, osamljen je in si želi družbe.«

Ni ji bilo čisto všeč, ni vedela, kakšen je v resnici Zmaj in se ga je malo bala. Skrbelo jo je, da je večji, svetlejši in bolj vroč od nje. Prav počasi se je napotila k Črni luknji. Nad vhomom je zagledala tablo z napisom: POZOR, V TEJ LUKNJI JE ZVEZDNATI ZMAJ!!! Malo jo je stisnilo pri srcu, a ker je bila trmasta in na vsak način hotela pregnati dnevni dolgčas, je vstopila v dolg rov.

Zmaj ni bil vaje obiskov, v tej luknji je že tisočletja samotaril. Naenkrat je bila njegova črna luknja vsa svetla in topla, kot že dolgo ne.

Severnica je jecljala:

»D-d-dober d-dan!«

Zmaj je odgovoril:

»Nikar se ne boj, nisem hudoben, se spomniš tisočletja nazaj, ko sva bila še otroka?«

»Seveda, ti še nisi bil tukaj, kdo te je poslal sem?«

»Sonce,« je odgovoril Zmaj.

»Veš kaj, pojdiva temu Soncu vrniti svoje,« je rekla Severnica. »Nič ne skrbi, Zmaj, imam načrt. Najprej pojdiva k zvezdni peči, potem bom odigrala svoje.«

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Skupaj sta se odpravila k zvezdni peči, kjer se rojevajo nove zvezde. Eno sta posvojila in jo poimenovala Kamenko. Potem se je zgodilo nekaj, kar je Severnici prekrižalo načrte. Mali zvezdek je bil tako živahen, da jima je s svetlobno hitrostjo ušel. Joj, in to naravnost k Soncu! Sonce ga je vprašalo: »Kaj pa je tebe k meni prineslo? Si tudi ti od Severnice?« Kamenka pa je gnala ena sama radovednost, ničesar še ni vedel:

»Kdo je Severnica?«

Sonce se je zarežalo:

»Se šališ?«

Bilo je znervirano, Severnica mu je spet zagodla. Kamenko je moral počakati, da pride kdo ponj. Naposled se res prikaže Severnica. Komaj jo je dočakal. Severnica je bila tokrat prizanesljivejša do Sonca, opravičila se mu je, da ga spet moti pri delu. Kamenka pa poučila, da je ona Severnica, da bo zdaj skrbela zanj in da jo mora zato poslušati, da ne bo nereda v vesolju. Povedala mu je tudi, da podnevi ne sme k Soncu, ker opravlja svoje delo. Sonce je pomežiknilo in si mislilo:

»No, končno ima Severnica polne roke dela!«

3. MESTO NA ŠOLSLEM LITERARNEM NATEČAJU SKRIVNOSTI

Skrivnostna miš: Raj Martin Bohte, 3. b

*Deda Maksimilijan čokolado skriva,
po dobri uri čokolada že izgineva.
Pa naj jo skrije v zaboj
ali kar v pralni stroj.*

*Pasti nastavlja, mačka krega,
a uspeha ni nobenega.
Skrivnostna miš ima obraz.
Vam zaupam? To sem jaz!*

1. MESTO NA ŠOLSLEM FOTOGRAFSKEM NATEČAJU SKRIVNOSTI

SKRIVNOSTI TRAVNIKA: Neža Rifel, 6. a

2. MESTO NA ŠOLSLEM FOTOGRAFSKEM NATEČAJU SKRIVNOSTI

BALERINI: Živa Šubelj, 9. b

3. MESTO NA ŠOLSLEM FOTOGRAFSKEM NATEČAJU SKRIVNOSTI

SKRIVNOSTI KAMNIKA: Timotej Rauter, 8. a

Kamnik, Maistrovo mesto

KOVD0 je letos že tretjič organiziral natečaj, letošnja tema pa je bila ljubezen do narave in kulturne dediščine. Objavljamo nekaj prispevkov, ki smo jih poslali na natečaj.

LJUBEZEN DO NARAVE IN KULTURNE DEDIŠČINE

Povsod okoli nas je. Čutite? Čutite, kako nas Zemlja objema, nam ponuja tople sončne žarke, zelena cvetoča drevesa, ptice, ki nebeško lepo žvrgolijo? Ali vidite? Vso to umetnost, kipe, spomenike, ki nas s svojimi potezami kar kličejo, da se jim posvetimo in odkrijemo te skrivnostne zgodbe in pogumne ljudi, ki so se trudili, da bi ohranili nekaj, kar bi nas spominjalo, da je obstajalo življenje že mnoga leta pred našim rojstvom in če bomo še naprej ljubili to, kar imamo, upajmo, da bo še dolgo.

Pa se sploh zavedamo, kako hvaležni smo lahko, da na poti v šolo ali službo še vidimo drevesa? To mogočno življenje, ki se razteza globoko v zemljo in visoko v višave, ki so nam nedosegljive. Najpomembnejše pa: daje nam življenje. Daje nam kisik, da lahko dihamo, govorimo, skačemo, plešemo, igramo... Vendar mi na to kar pozabimo in jih nespametno sekamo ter jim odvzemamo življenja. Nevede pa življenja odvzemamo tudi sebi. No, našim otrokom in vnukom, po vsej verjetnosti. Kam je šla ta ljubezen do narave, spoštovanje do tistega, kar nam omogoča naš obstoj? Mislim, da smo vsi pozabili, da narava nam omogoča življenje in ne ravno obratno. Narava, ki je, kot piše v SSKJ-ju, od človeka neodvisni predmetni svet in sile, ki v njem delujejo. Neodvisni! Zakaj pa se potem vtikamo v njeno življenje, saj zna sama poskrbeti zase! Če bo vsak človek naredil kar največ, kar sam lahko in bo cenil ter ljubil svet okoli sebe, izkušen svet, ki je tu že nepredstavljivo dolgo, ga bomo mogoče ohranili in omogočili tudi prihodnjim obiskovalcem, da izkusijo to lepoto.

Lepoto bivanja. Lepoto obstoja. Kako lepo je videti, da je že na milijone ljudi, pa ne samo ljudi, tudi rastlin in živali, pred menoj to izkusilo, za seboj pa so pustili čudovite odtise, da jih Zemlja ne bo nikoli pozabila. Vsi ti gradovi, kipi, slike, nakit, glasbila... Vse to nas spominja na ljudi, ki so izkusili vsaj delček obstajanja. In najmanj, kar lahko naredimo zanje je, da negujemo njihovo zapuščino, za katero so nekateri tvegali svoja življenja. Čeprav se za marsikaterim gradom skriva temačna zgodba in trpljenje mnogih ljudi je prav, da jih ohranjamo in se iz prejšnjih življenj nekaj naučimo. Da dojamemo njihov trud, trud za lepše življenje nas, potomcev. In kako jim mi izkazujemo to ljubezen? S podiranjem starih hiš, rušenjem grajskih ostankov ter opuščanjem oskrbovanja cerkev.

Kako močno si želim, da bi ljudje na široko odprli oči in videli svet, ki se nam ponuja izza kupov denarja. Ta širni svet, poln čudes. Ah, pa saj to so le neuresničljive želje ambiciozne najstnice, ki si želi spremeniti svet in verjetno še ni izkusila vse krutosti, ki je ta svet, lačen ljubezni, premore. No, mogoče se bo pa našel nekdo, ki misli enako kot jaz in bova skupaj ljubila naravo in prejšnje rodove, ki so nam omogočili to čudovito življenje.

Živa Šubelj, g. b

LJUBEZEN DO NARAVE IN KULTURNE DEDIŠČINE

Ljubezen. Do staršev, bratov in sester, družine, prijateljev, do sočloveka. Ljubezen do narave, stvari in kulturne dediščine. O take vrsti ljubezni večini le malo razmišljamo. Vsaka je izražena na svoj, edinstven način. In kakšna je ljubezen do narave in kulturne dediščine? Ravna, okrogla, zavita, oprijemljiva ali nevidna?

Kulturno dediščino Slovenije lahko opišemo kot zelo raznoliko, saj ima mnogo bogastev. Ena so skrita, druga opažena in opevana, a vsa pomembna. Zakaj? Kažejo nam preplet zgodovine in sedanosti. Ljubezen ljudi, ki so jo vanjo vnašali in jo še. Ljubezen, ki ni merljiva in je neprecenljiva. Saj, ko nas ne bo več, bo to edino, kar bo lahko potomce spomnilo ali opomnilo na življenje nekoč.

Kamnik. V njem se z ljubeznijo ljudi bogastva ohranjajo iz roda v rod. Kamnik je zanimivo in kulturno in naravno bogato mesto kot ljudje v njem. Krasita ga Mali in Stari grad. Mali grad stoji na vzpetini in se ohranja že od antičnih časov vse zaradi ljubezni ljudi, ki ga ohranjajo. Poznan je še posebej po legendi o Veroniki, ki je znana po celi Sloveniji, in ki sama ni premogla zadosti ljubezni do bližnjega. Stari grad, ki so ga imenovali tudi Zgornji grad, saj stoji višje od Malega gradu, si zdaj zapomnimo še posebej po tem, da gremo tja radi na sprehod, a včasih je varoval ljudi in njihove ljubezni. Turisti si Kamnik zapomnijo tudi po siru, Trniču, ki ga najdemo na Veliki planini. Z veliko zanosa ga izdelujejo pastirji planšarji. Z zavestjo in ljubeznijo se ohranja njihovo oblačilo, izročilo in način življenja na planini. In tu je še Budnarjeva domačija, ki stoji malo nad Kamnikom. Tam si lahko ogledamo, kako so ljudje živeli včasih. Tukaj ljudje s posebnim občutkom in darom skrbijo za prepoznavnost, privlačnost in ohranitev kulturnih dediščine. Če je človek brez ljubezni, prej ali slej umre. Tako je tudi pri kulturni dediščini. Zato se trudimo ohranjati, kar nam je dano. Staro se pozabi, če se o njih ne govori in skrbi.

Ko včasih pogledam kakšno staro, zapuščeno hišo, si mislim, »poglej uboga hiša, ne živi več, nima ljubezni in umira. Poglej, tukaj notri bi lahko kdo živel in nekoč je, a nihče več ne skrbi zanjo«. Je le hiša, ki nam sama od sebe ne more povedati želja in potreb: da jo je potrebno obnoviti, ohraniti. Zato smo tukaj mi, ljudje. V Kamniku zato ohranjamo in srbimo za stvari, ki so nam pomembne in gotovo bodo pomembne potomcem, saj jim bodo, če bodo le z ljubeznijo prisluhnili, same pripovedovale zgodbe o preteklosti.

Tukaj je tudi narava. Nekaj, kar nas spremlja vsak dan na vsakem koraku. Še. A nekje ni več tako. Naravo so zamenjali beton, visoke stavbe in železo. Narava, ki ne zna govoriti in nas prositi za skrb in ljubezen. In naša skrb zanjo? Že res, da ločujemo odpadke, ne mečemo stvari kar vse povsod, pazimo na vodovje. A težava so stvari, ki jih ne vidimo, kot so izpušni plini avtomobilov, tovarn, avtoceste, s katerimi uničujemo gozdove, tehnologija... Ljudje preveč mislimo le nase, mislimo, kako bi lažje in hitreje prišli v šolo, službo, kako bomo najlažje naredili domačo nalogo s pomočjo računalnika in kako se bomo sporazumevali preko telefonov, tabličnih računalnikov, ki oddajajo negativne stvari za nas in naravo. A ob tem ne mislimo na naravo. V Kamniku je to še vseeno bolje od velemest, saj ni večjih nevarnih tovarn in s tem nevarnih plinov in ne veliko smoga, kjer se vsak dan čez pelje ogromno avtomobilov. In imamo še čiste vode.

Vsak bi se moral vprašati, kaj lahko naredi za naravo, kako ji lahko pomaga - tukaj narava potrebuje ljubezen, ljubezen ljudi. Tudi z njo bomo potomcem pokazali, da nam je bilo mar, mar zase, za druge in za stvari.

Živimo v Sloveniji, v državi, ki je kulturno in naravno bogata in krasna. Tega se zavedajmo, skrbimo in jo ohranjajmo. Ljubezen namreč ne izumre, se le prenaša iz enega na drugega. In naj tako ostane v čim večji meri ljubezni.

Anja Žnidaršič, 9.b

LJUBEZEN DO NARAVE IN KULTURNE DEDIŠČINE

Ob besedi **ljubezen**, večina ljudi pomisli na ljubezen do sočloveka, zaljubljenost ali ljubljeno osebo. Pa ljubezen ni le to, poznamo še mnogo drugih ljubezni. To so ljubezen do športa, umetnosti, rastlin in podobno. Ljudje pogosto rečemo: "Ljubim vrtnice, ljubim marjetice, ljubim orhideje" namesto, da bi preprosto rekli, da ljubijo cvetlice. Poznamo pa tudi različne tipe ljudi, pa ne mislim na postavo, stil, urejenost nohtov, temveč sem imela v mislih srce. Dobro srce. Ljudje, ki so dobrega srca, razumejo ta svet in vedo, zakaj smo na tem svetu. Tu smo, da varujemo to, kar so zgradili naši predniki v davni preteklosti. Tu smo, da varujemo kulturno dediščino.

Ob vprašanju **Kaj je kulturna dediščina** bi verjetno marsikdo moral kar malo pobrskat po možganih. Tudi v Sloveniji je še veliko ljudi, ki se še zavedajo, da je treba paziti na kulturno dediščino, zato je tudi toliko stvari zaščitenih. Toliko toplarjev, kozolcev, kmečkih hiš, hramov, kašč, jam... Slovencem je lahko v ponos, da so Škočjanske jame na Unescovem seznamu

znamenitosti. Nekateri ljudje pa se premalo zavedajo, kako pomembna, edinstvena in lepa je ta naša kulturna dediščina. Slovenska kulturna dediščina. Dediščina naših dedkov in babic, dediščina vseh slovenskih kmetov, vseh kmetov, ki so kdajkoli garali, kmetov, ki so se borili v kmečkih uporih. Kaj ni škoda, da nek navaden kozolec začne propadati zaradi ljudi, ki ne mislijo na to, kaj vse je že preživel... Ali ne bi bilo škoda, da bi kozolec propadal zaradi ljudi, ki ne vedo, koliko je že star in kaj vse se je z njim že dogajalo. Meni se zdi, da je zelo pomembno, da veš vsaj malo o svojih prednikih, o zgodovini življenja, o načinu preživetja, o tem, kako so včasih kmetje trpeli. Bolj ko gledaš starejše zapise o kmetijstvu in kmetih, več krvi in več trpljenja je bilo, kmečki upori se niso zgodili brez namena. Kmetje so imeli resne vzroke, z njimi so ravnali kot s sužnji, plemstvo pa jim je mučenje le še pospeševalo. Kljub vsem tem obveznostim pa so kmetje delali. Ali se je kdo vprašal, **kdaj kmetje počivajo**. Kmetje nikoli ne počivajo, iz dneva v dan, iz ure v uro, od zgodaj zjutraj do pozno ponoči garajo in obdelujejo zemljo, hranijo svojo živino, jo negujejo, se izpostavljajo nevarnostim (npr. v gozdu), poleg tega pa so kmetje včasih še plačevali take in drugačne dajatve. Poleg tega se kmet ne more kar na lepem odločiti, da ne bo več kmetoval. Sodoben človek, ki ni zadovoljen s svojo službo, lahko da odpoved. Kaj pa kmetje? Ne, kmetje je ne morejo dati. Najprej morajo poskrbeti, da bo nekdo drug prevzel kmetijstvo, če pa ga nihče ne želi prevzeti oziroma, če kmet ne poskrbi, da se živina vsak dan hrani in da se opravljajo vsakdanja kmečka dela, mora pač ostati v svojem poslu. Kmetje imajo v naravi zelo pomembno vlogo. Namreč, če kmetje ne bi z rednim delom ohranjali podobe krajine, bi se le-ta tekom let spremenila v s trnjem in grmovjem preraslo naravo. Če na svetu ne bi bilo kmetov, bi bila vsa zemlja taka. Narava bi postajala čedalje bolj opuščena in zapuščena. Če ne bi bilo kmetov, kulturna dediščina ne bi bila tako dobro ohranjena. Zato menim, da se kmetje še vedno premalo cenijo. Kljub temu, da ne plačujejo več tlake in imajo več pravic kot nekoč, morajo še vedno opravljati enako delo, kljub vsem strojem in vsej napredni tehnologiji.

Tinkara Golob 8. b

LJUBEZEN DO NARAVE IN KULTURNE DEDIŠČINE

Ljubezen do narave in kulturne dediščine je tema, ki jo razumeš z leti. Ko si mlad, ti ne pomeni veliko. Sprehodi v naravi ti niso v pretirano veselje. Tudi kulturna dediščina ti ne pomeni kaj dosti. A sčasoma tu najdeš neko veselje, srečo. Narava te pomirja. Poslušaj zvok živali, šumenje listja v vetru, žuborenje potoka. Zdi se ti, da si se znašel v neki pravljici. V eni od pravljič, ki so ti jih brali, ko si bil še majhen. Kjer je vse lepo in prav, kjer vsi živijo v miru. Počutiš se, kot da si ušel vsem težavam in tegobam. Zdaj si nekje drugje.

Pomisliš, kako so živeli včasih. So imeli takrat manj skrbi? Za trenutek si zaželiš, da bi živel nekaj sto let nazaj. A že te preplavi misel, kako so včasih garali za stvari, ki se nam danes zdijo samoumevne. Skrbelo jih je za reči, s katerimi večina od nas v današnjih časih nikoli nima opravka. Velikokrat so se bali za vsako besedo, ki jo bodo izrekli. Včasih so se morali bojevati, tudi če jim od tega ni bilo. Nikoli niso bili čisto svobodni.

A njihov boj ni bil zaman. Ostalo nam je veliko dediščine, ki je neprecenljiva. Ne pustimo, da nam počasi spolzi iz rok in da se nanjo pozabi. Rajši jo spoštujmo in varujmo, da bo ostala tudi ljudem, ki pridejo za nami.

Vsaka kulturna dediščina odseva neko zgodbo. Zgodbo, ki ima veliko čudovitih poglavij. Vmes se lahko skrrije tudi kakšno, ki ni tako lepo, a znati moramo pogledati skozenj in videti ostala, prekrasna poglavja. Kajti v življenju je preveč lepih stvari, da bi jih prezrli, ker bi jih zasenčile druge. Zato na naravo in kulturno dediščino vedno glejmo z občudovanjem in spoštovanjem, saj nam nudi veliko lepega.

Ana Bizjak, 8. b

Ljubezen do narave in kulturne dediščine

Ljubezen do narave – z njo se hrani živina,
še posebej krave.
In do kulture – v njej prevladujejo delnice
ali pa manufakture.

Ljubezen je vse, kar imaš,
pa včasih je še to premalo,
ljubezen je beseda,
prevečkrat izgovorjena.

Kultura je tista,
ki se je obdržala,
kultura je tista,
ki bo obstala.

Pa ljubezen do narave?
Še vedno se uničuje,
zato pa policija
kar naprej kaznuje.

Tistemu, ki jo uničuje
gorje sledi.
Ne vem, kaj naj rečem,
jezik se mi zapleta,
ker kar naprej opleta.

Narava mora biti lepa in ponosna,
mnogokrat je neizprosna,
je vir energije;
in če do nje spoštovanja ni,
gorje nam sledi ...
Nik Potočnik, 8. b

Ljubezen do narave in kulturne dediščine

Slovenija, moja domovina,
Prelepa si dežela,
Narava si zelena.
Bled pozimi, drsališče,
Poleti pa središče,
Vesolja in zabave.
Klemen Traven, 9. c

Ljubezen do narave in kulturne dediščine

Nekdo leži pod drevesom-
in si poje pesem.
Pesem, ki opisuje ljubezen do narave,
vse prave,
in zraven ležijo krave.
Saj on ljubi naravo,
vse, tudi vsako kravo.

Ljubi ljudi okoli sebe,
živali, rastline, vse,
kar se premika - tudi pse.

In tudi ljudje ne morejo zmanjšati ljubezni,
ki jo čuti fant ob boleznih-
boleznih zemlje in njene narave!

A tudi taka narava mu je všeč,
in ne opusti te bolezni,
kljub tej nerazložljivi bolezni.

Še vedno pa zre v naravo,
pa čeprav čiste, prave narave ni več niti za
eno veliko kravo-
a on še vedno ljubi naravo!!!
Matej Strehar, 9. b

PESEM DOMOLJUBJA

Slovenija domovina je naša
in vse druge prekaša.
Posuta je z dišečim cvetjem
in prelepim ptičjim petjem.

Pozimi sneg, poleti fige
in veselje naše nogometne lige.
Kostanj zlat jeseni pada
spomladi pa na svet hiti čebelica mlada.

Ima gozdove,
s snegom prekrite visoke vrhove,
po dolini teče bistra reka,
po gorovjih pa vlada veličastna smreka.

Radi jo imamo vsi
in z nami zelo blesti.
Naša domovina bo ostala
in v naših srcih prebivala.
Lara Rozoničnik in Neža Strehar, 7. c

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Narava naša mati je,
a hudo ranjeno njeno je srce.

Premalo se zavedamo,
kako zelo jo potrebujemo.
Nam sije sonček, vetrček pihlja,
vsem paše v vročini sveža sapica.

Včasih pa narava se jezi,
ker ljudje jo uničujemo vsi.
Skupaj črne oblake nakopiči,
in nam vedno kaj hudega "ušpiči."
Takrat ljudje nemočni smo vsi,
ker nikoli ne vemo kaj sledi.

To veliko opozorilo je,
da premalo spoštljivi smo do nje.
Narave ne spoštujemo,
ker jo preveč onesnažujemo.

Bodimo bolj prijazni z njo,
pa življenje nam vsem lepše bo.

Narava naša mati je,
NIKAR NE IZGUBIMO JE,
saj življenje že tako prekratko je.

Natalija Štih, 8. b

Ljubezen do narave in kulturne dediščine

Slovenija,
dežela gora
čez tebe teče mnogo voda,
krasne so kot hčere planin,
ki priskakljajo iz gorskih višin.

Od Krasa do Prekmurja
se krajev mnogo vrsti,
nekje na sredi Emona leži.

Mnogo šeg in navad imamo,
svoje tradicije pa ne damo.
Od Zelenega Jurija v Beli Krajini
do čarovnic v Slivnici
ki so skakale po »Gmajni«.
Pa še naštevali bi lahko,
Za konec pesmi
Bo pa dovolj kar to.

Urška Bernot in Nejka Spruk, 9. c

Obraz Evrope

Pisarna evropskega parlamenta v Sloveniji je organizirala natečaj z naslovom Obraz Evrope. Nanj smo poslali naslednji prispevek.

OBRAZ EVROPE

Od najmanjših, ki nas učijo, naj pazimo kaj pride iz naših ust, do največjih, ki na prestol postavljajo ljubezen. Vsi smo se združili z željo po lepšem življenju. Pa smo prešli od besed k dejanjem!? Mislim da je želja po združitvi, v Evropejcih vrela že kar nekaj časa pred ustanovitvijo prvih zametkov Evropske unije. Ljudje so si želeli nekaj veljati. Želeli so si, z roko v roki, graditi ta svet. In mogoče je moralo priti do teh grozot. Mogoče so se morale zgoditi, da se je potem končno našel nekdo, ki si je upal. Upal je povzdigniti glas in ustanoviti nekaj, kar so si vsi že dolgo želeli. Upal si je in pri tem želel spodbuditi tudi druge, da bi si upali. Pa se Evropejci še kar zgledujemo po Schumanu? Smo morda nanj že pozabili in si ne upamo več? Smo mogoče narobe razumeli Luksemburžane, ki pravijo, da moramo imeti vajeti v rokah? Sama vseeno menim, da moramo prestopiti ta magični prag udobja in šele takrat bomo dosegli spremembe, ki pa si jih v Evropski uniji tako močno želimo. Želimo si boljšega sveta in vsi se zavedamo, da ga brez korenitih sprememb ne bomo dobili. Ampak tudi vem, da znamo Evropejci stopiti skupaj in po svetu ponesti našo srčnost in spoštovanje do sočloveka in s tem na primeren način dvigniti ta svet iz vode.

Kot pa je trnova pot vsakega junaka, je taka tudi pot Evropske unije. Včasih nas gleda z žalostnimi očmi, včasih pa te kar žarijo od sreče. In s tem ni nič narobe. Ni narobe, če smo kdaj nezadovoljni, saj potem vemo, da nekaj pač moramo spremeniti in kasneje še bolj cenimo veselje, ki sledi.

Vsekakor pa sem mnenja, da si Evropska unija večkrat nadene obraz veselja, saj že njena zgodba nastanka vliva samo samozavest, solidarnost, spoštljivost in dobroto. In to so vrline, ki jih imamo ljudje po svetu premalo oziroma jih imamo prevečkrat za samoumevne. Kdo bo pomagal sosеду, če mu ne bom jaz? Kdo me bo cenil, če ne bom cenil samega sebe? Kdo bo dober do mene, če jaz ne bom dober do nikogar? In Evropska unija si že od samega začetka postavlja ta vprašanja in ve, da je čisto vsak posameznik pomemben in potreben, da dosežemo lepši svet. Čisto vsak posameznik, že od samega začetka.

In čeprav se Evropska unija z leti širi in stara, pa si pridobiva nove izkušnje in postaja vedno modrejša in izpopolnjena. Skozi čas se menjajo naši predstavniki, ki spregovorijo v imenu vseh nas. Dasiravno se vsake toliko časa pojavi nekdo, ki mu enotnost in pravično življenje čisto vseh zemljanov ni prvi cilj, ki ga želi doseči, znamo Evropejci stopiti skupaj in mu dokazati, da lahko le s pomočjo sočloveka živimo mirno in brezskrbno življenje. In to je bila prvotna ideja. Biti združeni v miru. In to nam kar dobro uspeva, čeprav življenje vsake toliko časa pokaže zobe in nam ni najlažje. Takrat pa moramo poslušati Evropsko unijo in sosed bo pomagal sosеду, prijatelj, prijatelju.

Bodimo prijatelji. Podajmo roko zemljanu druge vere, druge rase, druge narodnosti, drugega spola, druge starosti. Nadenimo si vesel obraz Evrope, kot ga vidimo mi, da ga bodo videli tudi drugi in se našli našega nasmeha.

Natečaj ob dnevu duševnega zdravja

Ob dnevu duševnega zdravja so devetošolci razmišljali o tej temi. Več pa v spodnjem prispevku.

JAZ SEM, TI SI, ONI SO... MI VSI KRASIMO MAVRIČNI SVET.

PRIREDITEV OB MEDNARODNEM DNEVU DUŠEVNEGA ZDRAVJA, 10. 10. 2015

V torek, 6. 10. 2015, smo se Živa Šubelj, Anja Žnidaršič in socialna delavka Tina Plahutnik odpravile na Center za socialno delo Kamnik na prireditev ob mednarodnem dnevu duševnega zdravja.

Na prireditvi je namestnica direktorice CSD-ja, ga. Marija Dobnikar, najprej povedala nekaj besed o delovanju Dnevnega centra Štacjon (center za osebe s težavami v duševnem zdravju), potem pa je prostovoljec Štacjona, g. Daniel Artiček s podporo uporabnikov Štacjona najprej zapel pesem, ki predstavlja CSD, nato pa še Štacjonske dile. Ta mi je bila zelo všeč, saj točno predstavi, da so ljudje težavami v duševnem zdravju točno taki, kot smo mi, navadni ljudje, s pomanjkljivostmi in prednostmi. Na koncu pa nam je še Živa prebrala spis, napisan na to temo. Naj povem, da je napisala tako dobro, da je vse spravila do solz. Po koncu smo si ogledali še slike, ki so jih naslikali uporabniki Štacjona na delavnicah. Prav vsaka je bila drugačna in vse so bile edinstvene.

Vse skupaj mi je bilo zelo všeč in mislim, da bi si to prireditev moral priti ogledat prav vsak, saj si vsak zasluži, da nanj gledamo kot na vrednega človeka, čeprav ima težave na duševnem področju. Vsak človek je drugačen od sočloveka, ampak zato je svet lepši.

Jaz sem, ti si, oni so... mi vsi krasimo mavrični svet.

Anja Žnidaršič, 9. b

Jaz sem, ti si, oni so. Mi vsi smo. Vendar kakšni? Vem, da sem! Ampak ne vem, če vem, da sem to, kar sem. Kaj pa sploh sem? Ne vem ali bi si na to vprašanje morala odgovoriti sama ali bi mi morali odgovoriti moji bližnji, prijatelji, sošolci, učitelji ...? Če bi si odgovorila sama, se verjetno ne bi preveč hvalila, saj kakor vem, to ni vljudno. Če pa bi mi odgovorili drugi, bi vsakič dobila drugačen odgovor. Kdo torej sem? Sem morda 1000 oseb v enem telesu? Ah ne, pa saj to ni mogoče! Pa vseeno, kako me lahko potem vsak vidi na drugačen način? Kako? Pa sem v očeh vseh videti normalna? Me ima kdo za noro?

Kaj pa je sploh normalno in kaj nenormalno? Kje je meja? Zdi se mi, da ima vsak to mejo nekje drugje. Za nekatere je noro to, česar se oni bojijo, za nekatere ni normalno to, česar si oni želijo, za tretje pa je nenormalno vse, kar ni običajno. Pa smo spet pri tem. Kaj pa je zdaj normalno? Ja, to da zjutraj vstaneš, popiješ kavo ... Zakaj je pitje kave normalno, kajenje cigaret pa ne? Saj smo od kave tudi zasvojeni. Umijem se, oblečem, pojem zajtrk in grem v službo. Najbolj normalno, v pisarno. Tam me cel dan vsi živcirajo, šef mi naloži kup dela in spet me boli glava, kot vsak dan. Zakaj so bolečine v glavi dokaj normalne in zakaj potem bolečine na duši niso? Zakaj mislimo, da je depresija čisto nekaj drugega kot prehlad, viroza, zobobol, zlomljena noga? Saj se jo da pozdraviti! Zakaj torej ljudi z depresijo sodimo drugače kot tiste z natrganimi mišicami? Če bom v depresiji, želim nekoga, da mi stoji ob strani kot takrat ko me je mami držala za roko ko sem dobila mavec. Želim, da mi pomagajo kot takrat, ko sem se močno urezala v prst. Želim, da me imajo za normalno kot se zdim sama sebi.

Čeprav se včasih sama sebi ne zdim najboljša. Ne morem trditi, vendar se mi zdi, da te misli prešinijo vsakogar. Sem balerina, kjer je tega vedno več. Vsaka hoče biti popolna. Vsaka hoče skakati najvišje, plesati najlepše in imeti najvitkejše noge. Zakaj že? Pa saj ne moremo in ne smemo biti vse enake! To bi bilo izredno dolgočasno! Cel svet bi bil dolgočasen, če bi bili vsi enaki! Mogoče pa ne bi bilo vojn, če bi bilo temu tako. Ali pa bi se ravno obratno, zgodile v trenutku? Ne vem in tudi nočem vedeti. Ker sem vesela, da je vsak drugačen. Da se od vsakega lahko nekaj naučim! Dobrih stvari, ker nihče nima dobrih in slabih lastnosti. Vse so dobre! Le v različnih okoliščinah. Nekdo je lahko pretepač in vsi rečejo: »Učite se in glejte, da ne boste tudi vi kdaj taki!« Če pa bi ga vpisali h boksu, karateju ali bilo kam, pa bi bil zdaj mogoče že svetovni prvak.

Zato če mene vprašate, nimamo slabih lastnosti. Smo to kar smo. Depresivni, manični, anoreksični, klavstrofobični, tridekafobični, pekatofobični, tafofobični, kakofobični, ...fobični, ...fobični, ...fobični. In ne glede na vse, smo vsi normalni. Vsi smo, na istem planetu, iste vrste, istih prednikov, z istimi potrebami in kako lahko potem nekoga izobčimo, mu ne nudimo pomoči, ko ga znotraj nekaj neznosno boli? Jaz sem, ti si, oni so.

Živa Šubelj, 9. b

Z veseljem pa v letošnjem Almanahu objavljamo tudi literarne prispevke učencev. Te prispevke so učenci ustvarili sami, v prostem času, zato smo nanje še posebej ponosni.

Moja pot v šolo

Oh, moja pot v šolo
je kot vozil bi korolo,
zgodaj treba z pojstle vstat
In nardit obrat.
Hlače nase si povlečem
in s tem sobo si razmečem,
potlej majico oblečem
in lase počešem.
Hitro stopim skozi vrata
in pozabim dva copata.
Na poti srečam dve barabi,
ki težita moji babi.
Hitro vzamem dve lopati
in poskušam ju pregnati.
A, ker se v šolo mi mudi,
ju kar babi prepodi.
Nato se posloviva
in vsaka po svoje odhitiva.
Ko še zadnjo minuto v šolo prispem,
rajši vrata v domišljijo zaprem.
Saj je zdaj na urniku kemija,
ki se rima sam na filozofija.

Lara Plut 7. c

V našem 7. c razredu smo poleg Dahlove Rdeče kapice prebrali še odlomek njegove **Pepelke**. Nato pa smo se preizkusili v pisanju nadaljevanja humorne pesmi.

Naslednje jutro, ko je vstal,
(sicer malo je zaspal)
je princ pogledal svojo uro:
kmalu bo dvanajsto bilo!
Hitro srajco gor potegne,
s pasom hlače si zategne
in v mesto oddrvi,
skoraj čeveljček zgubi.

Medtem Pepelka ves čas dela,
proso ločuje od pepela,
v kopalnici pa mačeha
svojim hčerkam lase ravna.
Pepelka vzdihuje,
ker v hrbtu ji kljuje
in joka za tri,
ker vse se praši.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Princ, ki se je podal v mesto,
še vedno išče svojo nevesto.
Hodi po hišah,
trka na vrata,
vidi, kako se dva mulca lasata
in končno – potrka na vrata Pepelkine hiše.

Veselo zakliče:
»Hojla, je kdo doma?«
Mačeha vidi čeveljček, Pepelkino nogo,
Pepelko raje zaklene v sobo.
Nato reče svoji mlajši hčeri:
»Tvoji prsti so predebeli.
Odreži si jih, pa bo šlo.«
In res – hčerka v čeveljček stlači nogo.
Princ jo odpelje na dvor.

Z velikim trudom je Pepelka vrata razbila,
mačeho je pošteno nabila
in šprintala do palače,
oblečena v kratke hlače.

Princu v obraz zakriči:
»Ne vidiš, da sem jaz lepa in ona ni?«
»Si to res ti?«
princ nazaj zakriči.
»Seveda sem jaz, a le zakaj se jezim.
S tabo se tako ali tako ne poročim.«
»Zakaj? Ali je to, da sem te ponesreči zamenjal, prehudo?«
»Ni. Le mislim, da samsko življenje mi bolj ustrežalo bo.«
Princ se je jokal, jo prosil, rotil,
a ves njegov trud čisto zaman je bil.

Pepelka se odpravi domov.
Doma od mačeha zahteva denar: »Daj mi denar, sicer bo hudo.«
Mačeha ji je dala vse, kar doma je bilo.
Pepelka se je preselila,
disko klub ustanovila.
V njem je plesala in pijančevala,
dokler v zaporu ni pristala.
Tam je še zdaj.
Solze toči, da je kaj.

Ela Urankar, 7. c

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Ko zjutraj princ vstane
in si oči pomane,
ko ga zalije prha,
se v brisačo odane
in pred špegлом obstane.

Si lase zlakira,
zlate zobe spolira
in celo telo zdepilira.

Nato pokliče kriminaliste,
detektive in policiste,
da najdejo nadležne teroriste.

Mesto obrnejo 2-krat na glavo,
špičak pomerjajo kakor za stavo,
a ne najdejo nevestice prave.

Zvečer pa, ko se stemni,
najdejo Pepelko na robu vasi,
a mačeha oditi ji ne pusti.
Naduto ponudi mu svoji dve hčeri,
res dobri petelinji primeri,
si režeta pete in prste
ter pomerjata špičaka,
da bi nadaljevali prinčeve vrste
in postali kraljeva sraka.

A za Pepelko se princ odloči,
mačeha od jeze se skoraj razpoči,
kletko Pepelka odklene s špičakom
in se na ohcet poda s svojim junakom!

Lara Rozoničnik, 7.c

Naslednji dan, ko se zdani,
princ pred vrati že stoji.
S čevljem išče deklico tapravo,
ga sprobavajo kot za stavo.
Deklice mlade, vesele, debele,
čevelj skoraj uničile bi.

A ne najde Princ Pepelke,
tudi če pogleda za vse jelke.

Končno pred vrata prava prijaha,
sestri bi skoraj podrli junaka,
ne gre in ne gre jima čevelj na nogo,
od groze bi skoraj pozabili vlogo.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Jih Princ vpraša: „Kaj še kdo tu prebiva?“
je mačeha namenoma bila pozabljiva,
je rekla da same tri samevajo,
a za laž si napačen trenutek izbrale so.

Je Pepelka po stopnicah prišla,
čeveljček poskusila.
Pasal na nožico ji je kot ulit,
s Princem tekla sta se poročit.

Še zdaj sta srečna,
še sestrama se zdita večna.
Oprostila jima Pepelka nikoli ni,
saj je imela več drugih skrbi.
Mačeha je umrla ne prav dolgo nazaj,
jo pri čaranju pojedel je zmaj.

Ana Tomašič, 7. c

Naslednje jutro princ
v uti zavpije klinc,
nevesta mi je ušla
in ni mi zapela tralala.

Princ si srajco obleče,
si leče da v oko
in si reče, zdaj pa bo.

V mestu najde ogrlico,
ki spominja ga na Lorico.
Ko pride mimo tetka, se smeji
kot stara metla.

Nato pride še Pepelka,
in ko princ zagleda jo,
ji čeveljčka natakne
Pepelka pa takoj v jok plahne.

Skupaj živita
in otroke naredita.

Eva Šobar, 7. c

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Že ob jutranji zori,
po strašni nočni mori:
"Kako si našel bom gospodo pravo?"
Zdaj princ se spomnil je ideje,
da vsi so se udeležili seje.
Vojaki so hodili čez naselje,
medtem ko princ si nohte melje.

Prišli do hiše so zanimive,
ven pritečeta sestri čist igrive.
Čevel poskusita obe,
a nobeni ne pristojе.
Pepelko mačeha zadrži
in pravi, da je ni.

A Pepelka roko nad mačeho zavihti
in en, dva, tri, je že ni.
Zdaj pristopi
k sestrama naproti:
"Naj poskusim čevelj ta še jaz,
saj je to prinčev ukaz."

Ji služabniki čevelj izročijo
in fige molijo.
Ji čeveljček je zdrsnil na nogo,
zato jo princ zaprosi za roko.

Čez nekaj dni sta se skupaj poročila,
čez nekaj ur pa se Pepelka od princa je ločila.
Rabila je samo njegov denar,
saj je tako ali tako raje samotar.

Manca Ozimek 7. c

Kraljevi sin po neuspešnem iskanju na čevelj pozabi,
ker se mu iskanje že gabi.
Čez čas deklič pride,
vsa umazana od saj.
Reče mu: «Se poroka izide?»
Pa jo vpraša: »Kdo si ti, ki me ogovarjaš zdaj?»
«Jaz sem tista, ki jo iščeš, če le za nevesto me češ.»
«Ona je bila princesa,
zagotovo nisi tista s plesa.»
Mu pokaže čevelj svoj,
jo kraljevi sin hoče poročiti koj.
Si Pepelka saje z obraza spere,
v palačini kopalnici dobro se opere.
Jo v belo kot sneg obleko dajo,
ličila rdeča kakor kri dodajo

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

in čevljuje črne kot ebenovina obužejo.

Ji še hrano in pijačo ponudijo.
Tako pripravljena gre na poroko,
kjer jo kraljevi sin prime za roko,
odvede jo k oltarju,
kjer gre vsa pozornost pridigarju.
Ju poroči bolehen škof,
se vidi, da je malo prej jedel krof.
Zgleda vsem kot Sneguljčica,
zaspana je kot Trnuljčica.
Ko poročena sta,
jo nekam pobrišeta.
Nihče ne ve, kje sta,
nihče ne ve, kam sta šla.

Neža Strehar, 7. c

Pepelka zadihana domov prispe
in vrata v klet odpre.
Tam jo vila je čakala,
a bila je prav zaspana.
Pepelka vse ji je povedla,
zraven pa tri krofe snedla.
Vila jo je poslušala
in na koncu od veselja zaplesala.
Naredili sta načrt,
ki velik je bil kot namizni prt.
Naslednji dan sta ugotovili,
da sta se zaman trudili.
Saj ju princ je prehitel
in se skoraj v vrata zaletel.
Sestri njeni sta ga hoteli,
a v čevlju nogi sta ju boleli.
Zato ga probala je še Pepelka
in v njemu zgledala prav velka.
Princ jo hitro je poljubil
in takoj jo je zasnubil.
Zdaj Pepelka živela je na gradu,
njene sestre pa v večnem smradu.

Lara Plut, 7. c

Potem odšel je v mesto
in srečal tam nevesto.
A mačeha ji ne pusti oditi,
princ se hoče poročiti.
Pepelka je pobegnila
in svoj dom zapustila.
Potem šla je v gozd

in prej prečkala most.
Ampak se je spotaknila
in se skoraj ubila.
Nato prišel je princ
in rekel klinc.
Pomagal je puncu,
toda napadli so ga gumbci.
Končno pretepel je vse
in se odpravil ke.
Pepelko je rešil
in je mačehe odrešil.
Na koncu končno sta se poročila,
a mačeha je bila žalostna in se je ubila,
ker je na poroki preveč spila.

Jaka Korošec, 7. c

Ta v reko zdaj zgrmi,
se čevaljček utopi,
nato princ za njim skoči.
A ta plavati ne zna,
se reka z njim igra.

Princ se zlahka ne da,
saj on kričati zna.
In glasno zakriči,
da kar zabobni:
»Sluge, rešite me,
saj tako naprej več ne gre!«

Mu vržejo vrv v reko,
in pokličejo dobro avto vleko.
Ga potegnejo gor na kopno,
v tem trenutku vidi Pepelko skozi okno
in zakriči:
»Pridi k meni!«
Pepelka se debelo zareži
in en, dva, tri,
je že več ni.

Princ teče za njo,
ga ona odvrne zelo grdo:
»Prosim, bodi moja nevesta!«
»Oh, to bila bi lepa gesta,
a najprej grem bivšemu rit šprašit,
potem pa kitajski zid zgradit.«

Korl Železnikar, 7. c

KDO JE TA MOŽ?

Poznate moža, ki diši mu pita
in nikoli ne ostane brez apetita?
Tisti, ki nosi premajhno suktnjo
in rdečo kapo z zakrpano luknjo.
Tisti, ki kljub njegovi obilni postavi,
vse mamljivo v želodec pospravi.

Od otroka do otroka darila prinaša,
iz hiš pa s slastjo dobrote odnaša.
Iz dimnika v dimnik hiti kot akrobat,
ko otroci grejo že v posteljo spat.

Dobri možakar, velik sladkosned,
v življenju bi rabil veliko diet.
Otroci radi ga imajo
in nikomur ga zares ne dajo.
To je naš stari, dobri možiček,
a večina pozna ga kot BOŽIČEK!

Lara Rozoničnik, 7. c

RIMA ŠIMA

Svet brez rime šime
je kakor morje brez plime,
je kakor kuhar brez lonca,
je kakor pesem brez konca.

Ko rima šima pride na svet,
se kuhar spremeni v polpet.
V Antarktiki pekoče žge
in Afriko ovije zavesa
in ko mislimo, da je to vse,
še Zemlja dobi ušesa.

Naša rima šima pa se še ne vda,
pleše in poje, kar se še da.
Nato pa na Zemljo pade temna noč,
rima šima, zdaj pa lahko noč!

Psst otroci, da je ne zbudite,
skakala, plesala bo ves dan in noč.
Potiho, po prstkih v postelje odhitite
in sladko zaspate z rimo šimo sanjoč!

Lara Rozoničnik, 7. c

DVA ZBEGANA PARA OČI

Ko dva zbegana para oči,
sredi mrzle temačne noči,
tavata brez svetle luči
in se ujameta v pogledu,
ko telo odreveni,
od strahu kar dih obstoji.
V srcu upanje prileti
in bujna domišljija oživi.

Med zbeganima paroma oči,
drobna iskrica se utrne,
ki vse moči povrne,
v srcu veselje prebudi,
skrbi v odejo trdno zagrne.

Srce utaplja se v veselju,
v želodcu letajo metuljčki,
telo že plava v hrepenenju,
povsod bingljajo drobni kraguljčki.
Misli odnaša v deželo sanj
in želita si, da bi ti trenutki
trajali še cel ta dan.

Ti božanstveni občutki,
slajši so kot sladoled,
lepši kot nov kabriolet,
bolj ubrani kot kvartet,
več vredni kot cel svet!

Lara Rozoničnik, 7. c

NEKAJ TI MORAM POVEDATI

Učiteljice v šol težijo,
ko doma že spoved čaka
zvečer pa starši okoli nas brenčijo,
kakor stara zarjavela sraka.

Pr slovarci samostalniki,
pr mtki telesa in liki,
ko pri zgodli gradimo templ,
že pri angli vzamemo present simpl.
In ko že ves razred spanec oplazi,
se še pri glasbi učimo Kuža pazi.

Težko je res naše trpljenje,
vendar kaj češ, to je naše življenje.

Lara Rozoničnik, 7. c

LJUBEZEN

Ljubezen najlepša stvar,
združi dva v ljubeči par.
Med poukom pogovarjata se,
o čem, vesta onadva le.

Ljubezen stvar usodna,
je tudi modna.
Ljubezni ne skrivaj,
temveč odkrivaj!

Ljubezen ni omejena le na eno območje,
pa tudi ne na naše področje.
Ljubezen na celem svetu živi,
in da jo odkrijemo vsi, si želi.

Neža Strehar, 7. c

KAKO JE BITI NAJSTNIK?

Najstnik biti je težko,
a hkrati tudi zelo lepo.
Tvoj največji problem je družina,
mama od jeze večkrat eksplodira kot mina.
Sestrica nonstop živcira,
nikoli ne najdeš mira.

Pospravljanje sobe največja ti je muka,
celo večja od pouka.
V šoli učitelj te muči,
potem pa izginejo še ključi.
Daje te puberteta,
vse kar te zanima so dekleta.

Ko pa domov prideš,
tako na kavč odideš.
Potem prižgeš telefon,
zraven poješ še kakšen bombon.
Pregledaš youtube, facebook, instagram,
dokler res ne več več kam,
potem pa starši ne pridejo dam.

Luka Marinšek in Matej Repnik, 7. c

NEKAJ TI MORAM POVEDATI

Nekaj ti moram povedati,
kar me že dolgo teži.
To le tebi lahko povem,
zato mi res ni problem.

Povedati ti moram neznano skrivnost,
ki ima pravico in dolžnost,
da le med nama ostane
in ne pobegne v daljave neznane.

Ela Urankar, 7. c

Fon mi nič ne piska,
noben message mi ne zabliska,
ker že cele dneve te ni,
mene pa dolgčas mori.

Mal me tudi skrbi, kje si,
kaj se ti godi
in mislim si:
daj no, javi se mi.

Čeprav imam velik drugih stvari za delat
bi šel raje s tabo message strelat.
Vsaj napiši hej,
ali pa kakšnega smajlija dej.

Ker pogrešam te!
In res je, da resnica boli,
ker všeč si mi.

Tino Mrdeša in Jaka Korošec. 7. c

SLINASTA SODBA

Včeraj Višnjani so se zbrali,
da bi polžu Sluzku poduk dajali
in ga krepko kaznovali,
ker na poti v Višnjansko mesto,
prečkal je višnjansko cesto
s putrom vsak dan premazano
in z vrtnicami lepo postlano.

Na sodišču se je trlo Višnjanov
nad grehom ogorčenih se meščanov,
majhnih, velikih,
lačnih in sitih,
suhih, debelih,
jeznih in veselih.

Ker grešnik prekršil je prvo pravilo,
ga kaznovati niso nameravali milo:
Polde Plesnivemisli,
polža želel je spraviti na visli.

Jožko v strgani suknji,
je Sluzka že videl v smrdeči luknji.
Peterček klepetulja,
ga je želel spremeniti v peščico mulja.
Cvetoslav brez glave,
pa bi iz njega naredil piškote hrustljave.

Nato pa Matjaž Rigoligec odloči,
da polža do smrti le nekaj ur loči.
Ker po slini, ki se bo za njim vlekla,
bo pela višnjanska največja prekla.

Vsi veseli, da se bo prelivala kri,
so se pririnili do roba vasi,
kjer polževo slino so mlatili vsi.

Lara Rozoničnik, 7. c

Ustvarjanje novinarjev pri Šolskem novinarstvu

Pozdravljeni! Ime mi je Sara in obiskujem 7. c osnovne šole Frana Albrehta. Opisala bom svoj običajen dan.

Vsako jutro se zbudim ob 6h, se na hitro oblečem in pripravim stvari za šolo. Nato pojem zajtrk in si umijem zobe ter se odpravim v šolo. Če imam preduro, ponavadi zamudim, glede tega ne bom lagala. Ko pridem v šolo, se srečamo s prijateljicami in malo poklepetamo.

Ob 8.20 zazvoni in odpravimo se v svoje razrede. Pri pouku velikokrat ugotovim, da sem brez naloge, kar me pogosto spravi v manjše težave. Seveda nisem edina in zato moramo običajno učenci prenašati še kakšnih pet minut učiteljičinega kreganja.

Najbolj se veselim angleščine, saj mislim, da mi od vseh predmetov še najbolj leži. Potem pride na vrsto matematika, ki pa mi ni najbolj všeč. Mi bo risanje trikotnikov kasneje v življenju koristilo? Zadnjo uro večinoma gledam na uro, saj komaj čakam, da bo konec.

Ko se pouk konča, stečemo k omaricam in jaz včasih počakam svoji najboljši prijateljici in prijatelja, ki imajo eno uro več ali pa obratno, zato da gremo na koncu lahko skupaj v Knjižnico Franceta Balantiča, kjer ponavadi na avtomatu kaj kupimo, če kdo od nas s seboj prinese denar. Približno ob 14.45 grem nazaj v šolo po mojo mlajšo sestrico in jo počakam, da se obleče. Skupaj počakava na očeta, da pride in naju odpelje domov. Ko pridem domov, s sestrico Ivo skupaj gledava The Simpsons, nato pa pojeva kosilo. Nato se grem učiti in naredim nalogo, če se spomnim, da jo imamo. Med učenjem me vedno moti moj maček Jackie, ki začne skakati po moji postelji in se želi igrati z mano, tako da se ponavadi ne naučim kaj veliko.

Po učenju se usedem na posteljo in pokličem najboljšega prijatelja, s katerim se pogovarjava nekaj ur, saj ne živi v Kamniku in ga tako ne vidim pogosto. Nato grem objet sestrico, preden gre spat. Ko grem v pritličje, se velikokrat usedem zraven očeta in skupaj gledava TV ali pa se pogovarjava. Približno ob devetih se grem stuširati. Nekje od 21:30 do 22:00 gledam svojo najljubšo nadaljevanko Glee. Potem si nastavim alarm za naslednje jutro, staršem in prijateljem pa zaželim lahko noč. Pripravim se za naslednji dan, skočim v posteljo in zaspim.

Sara Lesjak, 7. c

ŠE EN NAVADEN ŠOLSKI DAN

Zdravo, sem Sara in obiskujem OŠ Frana Albrehta. Trenutno hodim v 7. c razred in se s sošolci tudi veliko zabavam. Danes sem tu, da ti bom opisala moj navaden šolski dan, upam, da boš užival v branju.

No, pa smo spet na začetku in budilka mi tako zvonil, da bi jo najraje mahnila, ampak kaj hočem, zato vstanem iz postelje in se odpravim v kopalnico. Kmalu sem že v kuhinji in tam pojem najpomembnejši obrok v dnevu: zajtrk. No, priznam, zjutraj pogledam še malo TV-ja, potem pa se le odpravim na pot v šolo. Končno prispem, počakam, da se šolska vrata odpro in blisk, že sem pri svoji omarici. Ko se preobujem, hitro in še pred zvonjenjem zdrvim v razred, no ja, realno, vlečem se kakor polž. Pa še to, poslušati moram matematiko, meni najdolgočasnejši predmet, ampak hitro je zgodovina, ki jo obožujem. Ob 10h pa rediteljji prinesejo malico in tako se ob hrani pogovarjamo, sem pa tja si povemo tudi kakšno skrivnost, no brez zamere, ampak nobene ti ne bom izdala. Potem sledijo še angleščina, pri kateri mimogrede dobim petico, slovenščina pa geografija ... Zdaj pa še tri dolgeee minute do zvonjenja in tri, dve, ena, konec pouka! Vsi se razbežimo do svojih omaric in se hitro odpravimo iz šole.

Sledi pot domov in saj veste, prečkanje zeber, ustavljanje pred semaforji ... Kmalu sem doma, kjer me že čaka kosilo. Izkoristim tudi prosti čas, potem pa naredim nalogo, saj sem ena tistih pridnih, saj veste. Ob desetih pa je čas za spanje. Ko se naslednji dan zbudim, se vse dogaja popolnoma enako, ah, kakšna poraba časa, čudno, ampak takšen je moj dan.

Upam, da tudi ti uživaš v svojem dnevu. Vsakemu od vas posebej želim zanimiv in lep nov dan.

Sara Kolar, 7. c

DANAŠNJI DAN

Dobrodošli v tem skromnem opisu mojega navadnega dneva v OŠFA.

Tukaj imate možnost prebrati nekaj o običajnih dnevih razreda 7. c. Mimogrede, ime mi je Luka Lev Zavasnik.

Vzemimo na primer današnji dan, sredo.

Dan se je začel s slovenščino, ki ni slaba. Še posebej, ker je učiteljica kar v redu. Danes smo ponavljali nedoločnike iz 6. razreda. Kot vsak dan se je SOŠOLEC obnašal ... nevezorno. Imel je nekaj »zanimivih« komentarjev na učno snov, vendar to ni nič posebnega.

Dan se je nadaljeval z dvema urama likovne umetnosti, ki sta bili naši prvi uri likovne v tej polovici leta. Danes smo se (nekateri) po zaslugi učiteljice še enkrat naučili nekaj šolskih pravil. Po dolgih petih mesecih smo spet rekli »Dober tek«, preden smo lepo zagrizli v slastno hrenovko z gorčico in kruhom. Nadaljevali smo naše skice ulice in jih prevlekli s kartušom.

Poslednja ura je bila angleščina, pri kateri je bilo (vključno z mano) nekaj učencev brez naloge. Učiteljica nas je nekaj poslala v zbornico, kjer smo prepisovali besedilo (5x!!!)

In nato smo šli dokaj dobesedno »z dežja pod kap«. Sledila je geografija. Naša učiteljica geografije je namreč tudi naša razredničarka.

Ko se je ta ura končala, je večina učencev iz našega razreda odšla domov, vendar jaz, Kiar, Aljaž, Sara L. in Sara K. smo ostali in odšli k izbirnemu predmetu Šolsko novinarstvo. Tu sem tudi napisal ta spis, za katerega sem prepričan, da bo čez par dni po vseh časopisih in to bo nasploh največji dogodek v življenju LUKA LEVA ZAVASNIKA.

Luka Lev Zavasnik, 7. c

Predstavljamo tudi nekaj zapisov, ki so bili objavljeni v šolskem spletnem glasilu Šolski komentarji.

NEVELJSKA ŠOLA

Šola v Nevljah že dolgo stoji,
vanjo radi hodimo vsi.
Posebej, če je športni dan,
takrat nihče ni zaspan.

Posebni smo zato,
ker mamut našo šolo pazi zelo.
Zato ničesar nas ni strah
in vsak med nami je junak.

Pri nas učitelji prijazni so
in učenci prav tako.
A tudi če se skregamo,
se hitro spet pobotamo.

Petošolce že skrbi,
ker v Kamnik drugo leto
odhitimo mi. Tam bomo
nove sošolce spoznali
in nova prijateljstva skovali.

Neveljsko šolo ste spoznali
in če bi jo radi obiskali,
ste toplo vabljeni,
da z nami preživite lepe dni.

Vita Škrjanc, 5. r., PŠ Nevlje

SKRIVNOST JE V ZVEZDAH

Z mojim dedkom Maksimiljanom se velikokrat pogovarjava o skrivnostih vesolja. Zanima me, kako krožijo planeti: Zemlja, Saturn, Neptun, Merkur, Venera in Uran. Čudim se učenjakom zvezdogledom, ki iz položaja planetov določijo prihodnost in usodo vsakega človeka. To znanje se imenuje horoskop. Učenjaki zvezde in planete opazujejo že več kot tisoč let. V časopisih in revijah je napisana na mojo žalost usoda samo za odrasle, za nas šolarje to ne velja nič.

Ko bom velik, bom tudi jaz opazoval planete in pisal horoskope. In to samo za učence, da bodo vedeli, kaj jih čaka v šoli in kaj se morajo še naučiti. Komaj čakam, da bom velik!

Raj Martin Bohte, 3. b

MOJA ŠOLA - PODRUŽNIČNA ŠOLA VRANJA PEČ

Mogoče na prvi pogled izgleda kot popolnoma običajna šola, a se za njenimi stenami skriva nekaj posebnega. Ne vem ali zato, ker je njena notranjost prava zanimivost, ali zaradi njenih članov. Verjetno zaradi obojega. V notranjosti sta dve učilnici, stranišči, zbornica, kuhinja, knjižnica, shramba s čistili in raznimi pripomočki. Učilnica v pritličju je najbolj uporabljena. V njej se odvija pouk, ob slabem vremenu šport. V njej se učimo vse predmete, nimamo za vsak predmet svoje učilnice in učiteljice. Šolska kuhinja je velika približno toliko kot tri šolske mize, na kateri lahko sedita po dva učenca, mize pa bi morale biti postavljene vodoravno. Tudi njena vsebina je polna. Vsebuje jedilni pribor, krožnike in pripomočke za kuho. Na pultu nas rediteljje pričaka malica. Na štedilniku se greje mleko ali kava za učiteljico in občasno za druge goste. V knjižnici so knjige in revije pa tudi plakati, ki smo jih izdelali učenci. Zadnje čase je zelo obiskana zaradi sedalnih vreč, ki so res udobne. Se sprašujete, kje so računalnica, telovadnica, jedilnica, več učilnic... Ni jih. Najverjetneje tega sploh ne potrebujemo. Na zunaj že z malce odpadlim ometom, a na znotraj ima veliko srce. Sestavljamo pa ga mi učenci, učiteljica in čistilka.

Anuša Pavlič, 5. razred

CIRKUS

Cirkus pomeni zabavo,
tam klovni in konji nastopajo,
pa vrvohodec in dama,
in nastopov še, da je kaj.

A ne zanima jih slava,
želijo le srečne poglede otrok,
a najbolj brihtna glava,
med njimi je medo bosonog.

Otroški smeh preplavi areno,
ko klovn vrti se in hkrati
v zrak meče poleno.
Pade na tla, se zakotali,
bobne igra, in otroške aplavze lovi.

Potem pa nastopi cirkuški junak,
meče požira, ogenj bruha v zrak.
Skoraj vse zna, le snega ne pluži,
in direktor pri tem mastno zasluži.

Miha Okorn, 5. razred, PŠ Vranja Peč

MLADOST NA VELIKI LAŠNI

Danes bom pisal o dogodivščinah na Veliki Lašni in o tem, kaj delamo s prijatelji popoldne. Ko zjutraj vstanem, pojem in grem v šolo. Po pouku, ko čakamo na avtobus, se s prijatelji z vasi zmenimo, kdaj se dobimo. Kmalu pride avtobus in mi se usedemo ter odpeljemo domov. Ko pridemo v vas, gremo vsak proti svojemu domu. Popoldne pa se dobimo pri nas na dvorišču. Tam se zmenimo, kaj bomo počeli. Največkrat počnemo kaj zanimivega, npr. se vozimo s kolesom ali pa se gremo roparje in policaje. Ko se za eno stvar odločimo, to tudi počnemo. Opisal vam bom eno od stotih naših dogodivščin. Bila je sobota med počitnicami. Ko smo se s prijatelji dobili, smo ugotovili, da je sosedu ušla ovca. Pogledat smo šli, kje je, in našli smo jo zapleteno v mreži. Jaz sem držal ovco, soseda pa sta jo odpletla iz mreže. Ovca pa je ponorela in me vlekla za seboj. Vlekla me je po trnju, zato sem jo izpustil in pustil zbežati. Bil sem ves popraskan. Vendar nismo odnehali. Ovco smo kmalu našli in sledili smo ji v gozd. Ko nas je ovca videla, je spet zbežala, mi pa smo stekli za njo. S prijateljem sva ji sledila, ostali pa so šli po spodnji strani. Opazil sem ovco in tiho stekel za njo ter skočil nanjo, saj se tako lovi ovce. Ovca je začela teči, mene pa brcala z zadnjimi nogami. Kmalu so pritekli prijatelji in ovca ni imela več moči za upiranje. Ovco smo odpeljali v ogrado in odšli domov. Naslednji dan se nam je lastnik ovce zahvalil in nam v zahvalo dal bombone. To je bila samo ena dogodivščina, še veliko jih je. Meni je življenje na vasi zelo všeč.

Nejc Močnik, 7. a

JUNAKI 5. RAZREDA IZ NEVELJ

Na Podružnični šoli Nevlje se učenci 5. razreda zelo dobro razumemo. Kar malo mi je žal, da se drugo leto selimo na matično šolo. Tukaj vam bom na kratko opisal svoje sošolce in sošolke. Moj najboljši prijatelj je Jaka D.. Zelo hitro teče in obožuje košarko. Rada se druživa in upava, da bova tudi drugo leto skupaj v razredu.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Predsednica našega razreda je Sara. Zelo lepo riše in ko imamo težave se obrnemo nanjo. Imamo tudi dvojčka, Mašo in Marka. Oba zelo dobro govorita angleško in sta najstarejša v razredu in celo na šoli. Dobro se razumemo in smo prijatelji. Nato je tu še nekdo, ki dobro govori angleško - to je Erik. Z Jakom D. se včasih skrijeta in me ustrašita. Dobro se razumeva in se rada pogovarjava o video igrinah. Lepo pa riše Zala, ki je tudi sicer pridna učenka. Gaja je najverjetneje najpametnejša punca v razredu in vsem rada pomaga. Žiga igra harmoniko in obožuje avtomobile. Maj se rad vozi s kolesom in na njem dela trike. Jaka Ž. prav tako rad vozi kolo in se druží z Majem. Monika in Tia se dobro razumeta in lepo rišeta. Karin se dobro razume s Tio in Mašo. Jaka O., Luka in Tim so zelo dobri prijatelji in dobri športniki. Marko hitro teče in obožuje košarko. Matica kličejo Mato, obožuje pa avtomobile. Vita je dobra športnica in zato trenira triatlon. Za Žana pa pravijo, da je umetnik. Imamo pa seveda tudi učiteljico, ki ji je ime Neža. Zelo je prijazna in je z nami šla tudi v Savudrijo, kjer je bila učiteljica plavanja. Ojoj, nekoga sem pozabil, a ne vem, koga ... V našem razredu nas je 22 (z učiteljico vred). Oh, zdaj pa že vem, kdo je ta, ki se skriva. Berite naprej, pa boste izvedeli. To sem jaz! No, jaz sem pa Matevž in sem pravi knjižni molj. Rad imam lokostrelstvo in zdaj čakam, da se spet začnejo treningi. Zdaj veste, kdo smo junaki petega razreda, in upam, da vam je bil moj članek všeč.

Matevž Keber, 5. r., PŠ Nevlje

Kamnik

Stari, Mali grad
to bi vsak videl rad.
V Kamnik pride naj,
pa bo videl kaj
se tu dogaja,
zakaj Veronika duhovnikom nagaja.

To je sicer zgodovina,
ki še zdavnaj ni minila,
kajti Veronika čaka,
na enega junaka,
ki odrešil jo bo
in zlatnike prejel bo za nagrado.

Povzpnite se še v kamniške planine,
in spustite dol do Tuhinjske doline.
V Kamniku Rudolf Maister se je rodil,
Fran Albreht pa ime za šolo je pustil.

Lepi so ti naši kraji
in veliko so že prestali.
Verjemite pa mi to,
da tukaj živeti je lepo.

Anamarija Kotnik 6. b

JURI MURI V AFRIKI

Učence ID Mladi umetniki OŠ Frana Albrehta je letos pritegnila in nazadnje čisto zasvojila že skoraj tri desetletja stara zgodba Toneta Pavčka o fantu, ki se ni maral umivati... Najbrž ste že uganili, da gre za Jurija Murija.

V vlogo Jurija Murija se je odlično vživel Val Antonin, zgodbo pa so mu pomagali zapletati in razplesti še: Anamarija Kotnik v vlogi njegove mame, ki si je tudi sama v verzih spisala del besedila za svojo vlogo in v vlogi povezovalke; Neža Patricija Podlogar v vlogi povezovalke; Nejc Grčar kot striček noj, črnski poglavar, lev in nosorog ter Larisa Stopar, Sara Pestotnik, Sara Trajcheva, Pika Šala, Klara Ločniškar in Špela Jevšek kot žirafa, zebra, krokodil, slon, ris in opica. Hkrati so dekleta navdušila tudi kot pevke in odlične plesalke slovenskih ljudskih, afriških ljudskih, pa tudi sodobnih plesov.

Scenografijo in režijo za dramatizacijo igre je pripravila njihova mentorica Meta Kregar, v petek, 17. junija, pa so mladi igralci z OŠ Frana Albrehta zgodbo premierno odigrali najprej za vrstnike na svoji šoli, nato pa popoldan še za starše in prijatelje.

Marjeta Kregar

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

NAJBOLJŠI ŠPORTNIK ŠOLE 2015/16

Šport v sliki in besedi

Tekmovanja preteklega šolskega leta

DATUM	TEKMOVANJE
23. 9. 2015	Polfinale DP - Odbojka na mivki, starejši dečki
26. 9. 2015	Prvenstvo Slovenije v gorskih tekih
10. 10. 2015	Veronikin tek
24. 10. 2015	Ljubljanski maraton
1. 12. 2015	Občinsko tekmovanje v košarki, starejši dečki // starejše deklice
8. 12. 2015	Občinsko tekmovanje v odbojki, starejši dečki
9. 12. 2015	Področno tekmovanje v šahu
14. 12. 2015	Občinsko tekmovanje v odbojki, starejše deklice
18. 12. 2015	Občinsko tekmovanje v nogometu, starejši dečki
5. 1. 2016	Področno tekmovanje v košarki, starejše učenke
5. 1. 2016	Občinsko tekmovanje v nogometu, starejši dečki
19. 1. 2016	Področno tekmovanje v odbojki, starejši dečki //starejše deklice
25. 1. 2016	Področno tekmovanje v odbojki, starejši dečki
11. 2. 2016	Polfinale DP, Skoki iz MPP
11. 2. 2016	Občinsko tekmovanje v namiznem tenisu
1. 3. 2016	Četrtfinalno državno tekmovanje v odbojki, starejši dečki
3. 3. 2016	Področno tekmovanje v namiznem tenisu
4. 3. 2016	Šolsko državno tekmovanje v smučarskem teku
8. 3. 2016	Področno prvenstvo v plavanju
9. 3. 2016	Občinsko prvenstvo v košarki, mlajši dečki // mlajše deklice
22. 3. 2016	FINALE DP v skokih z MPP
24. 3. 2016	Področno prvenstvo v športnem plezanju
29. 3. 2016	Področno tekmovanje v kegljanju
5. 4. 2016	Občinsko tekmovanje v mali odbojki – mlajše deklice
7. 4. 2016	Občinsko prvenstvo v mali odbojki – mlajši dečki
14. 4. 2016	Državno tekmovanje - četrtfinale v namiznem tenisu
15. 4. 2016	Državno prvenstvo v kegljanju
16. 4. 2016	Področno tekmovanje v Judu
21. 4. 2016	Polfinalno državno tekmovanje v namiznem tenisu
21. 4. 2016	Šolski ekipni kros
22. 4. 2016	Občinski kros
5. 5. 2016	Področno tekmovanje v mali odbojki, mlajši dečki // mlajše deklice
6. 5. 2016	Področno tekmovanje v mali odbojki, mlajši dečki
11. 5. 2016	Občinsko tekmovanje atletika
19. 5. 2016	Področno tekmovanje v atletiki
24. 5. 2016	Državno tekmovanje v namiznem tenisu - finale
24. 5. 2016	Občinsko tekmovanje v malem nogometu, mlajši dečki
25. 5. 2016	Občinsko tekmovanje v malem nogometu, mlajši dečki
27. 5. 2016	Področno prvenstvo v akvatlonu
7. 6. 2016	Državno tekmovanje v akvatlonu
8. 6. 2016	Državno prvenstvo v atletiki

ODBOJKA NA MIVKI: NAŠA EKIPA OSVOJILA 4. MESTO

V sredo, 23. septembra 2015, je v Črnučah potekal polfinalni turnir v odbojki na mivki za starejše učence. Ekipo naše šole so sestavljali: Nik Štebe, Matija Jerič, Gašper Rode in Jan Škrjanc. Osvojili so 4. mesto in se žal niso uvrstili v finale državnega prvenstva. Kljub temu, da se niso uvrstili v finale, našim učencem čestitamo.

GORSKI TEKAČI TEKLI NA SMLEDNIKU: 16. prvenstvo Slovenije za osnovne in srednje šole

V soboto, 26. septembra 2015, je na Smledniku potekalo šolsko državno prvenstvo za osnovnošolce in dijake v gorskem teku. Skupaj je tekmovalo 111 učencev in učenk ter 49 dijakov in dijakinj. Najmlajši tekači so tekli v netekmovalnem teku. Naši učenci so dosegli odlične rezultate, in sicer 2. mesto Izak Poljanšek 6. a, 4. mesto Žan Aversperger 6. a in 5. mesto: Maj Križnar 6. c.

Vsem iskreno čestitamo!

Živa Šubelj, g. b

7. VERONIKIN TEK

Zavod za turizem in šport v Občini Kamnik je v soboto, 10. oktobra 2015, organiziral 7. Veronikin tek, na katerega se je v sklopu naše šole prijavilo okoli 85 učencev od 1. do 9. razreda matične šole in podružnic. Prizadevamo si, da bi učenci prepoznali v teku odlično obliko rekreacije, ki nam pomaga ohranjati psihično in fizično zdravje. Tovrstna tekmovanja pa nam ponujajo tudi

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

možnost druženja. Naši najbolj uspešni posamezniki so bili: Jan Škrjanc, Izak Poljanšek, Karolina Zbičajnik, Črtomir Zbičajnik, Tara Mandić in Jona Poljanšek.

Iskrene čestitke prav vsem udeležencem tekaškega dogodka. Čestitke in pohvale veljajo tudi učiteljem in staršem, ki pri naših učencih spodbujajo voljo do gibanja in teka. **POMEMBNO JE SODELOVATI, TUDI KRAJŠE PRETEČENE RAZDALJE IN POČASNEJŠI TEK, ŠTEJEJO!**

Jana Svetec in Tamara Bračič

OBČINSKO PRVENSTVO V KOŠARKI

V torek, 1. decembra 2015, se je v športni dvorani odvijalo občinsko prvenstvo v košarki, na katerem so se pomerile ekipe deklet OŠ Frana Albrehta in OŠ Toma Brejca.

Pri fantih so sodelovale naslednje ekipe: OŠ Frana Albrehta, OŠ Marije Vere, OŠ Stranje, OŠ Toma Brejca in OŠ Komenda Moste.

Prvenstvo so odprla dekleta iz Osnove šole Frana Albrehta in Osnovne šole Toma Brejca. Tekmo je dobila ekipa Osnove šole Frana Albrehta in košarkarice so se z zmago uvrstile na področno tekmovanje v košarki. Za zmago je bila ključna Anja Sedušak Kljakič, ki je bila najboljša igralka.

Stojijo z leve: Aleš Prosen, Anja Sedušak Kljakič, Aldijana Kočan, Erika Prelovšek, Vita Vodnik, Maruša Petek, Nika Sotošek, Maša Erminio; čepijo: Saška Pavlovič, Martina Kemperl, Ajda Kličič, Tea Repnik, Eva Seretin.

Po končanem tekmovanju za dekleta so z nastopi pričeli fantje. Tekme so bile zelo izenačene. Naši fantje so se zelo dobro upirali ostalim ekipam, ki so bile občutno višje od naše. Edino zmago so si priborili proti ekipi Marije Vere, ki pa je vse ostale ekipe suvereno premagala. Na koncu so naši košarkarji zasedli peto mesto.

Stojijo z leve: Primož Rems, Anže Trstenjak, Nejc Flis, Jan Gregorinčič, Domen Humar, Peter Mandelj Mejač, Aleksander Lošič; čepijo: Matic Nose, Robert Pavlovič, Jaka Sitar, Maj Drolc, Maj Blažič. Tekmovalkam in tekmovalcem čestitamo za požrtvovalno in borbena igro.

Maks Černelič

SREBRNE NA OBČINSKEM PRVENSTVU V ODBOJKI

Na občinskem prvenstvu v odbojki so naše učenke zasedle 2. mesto. Prvo tekmo z OŠ Toma Brejca so izgubile, naslednje tri pa prepričljivo zmagale. Uvrstile so se na področno tekmovanje. Nina Šmidovnik je bila druga najboljša igralka turnirja.

Učenke v športni opremi: Eva Skvarč 9. a, Eva Seretin 8. c, Jona Gregorič 8. a, Anja Mrak 8. b, Manca Vehovec 8. c, Nina Šmidovnik 8. b, Tea Repnik 8. c, Martina Kemperl 8. b

in spodaj s pokalom.

NA OBČINSKEM PRVENSTVU V ODBOJKI SO UČENCI OŠFA PREPRIČLJIVO ZMAGALI

Učenci OŠFA (kategorija letnik 2001 in mlajši) so v torek, 8. 12. 2015, na občinskem tekmovanju odigrali štiri tekme: z OŠ Toma Brejca, OŠ Šmartno, OŠ Marije Vere in OŠ Stranje. Vse tekme so prepričljivo zmagali z rezultatom 2:0 in ponosno dvignili zmagovalni pokal. Za najboljšega igralca je bil izbran Nik Štebe. Z zmago so se uvrstili na področno tekmovanje.

Zmagovalci: Nik Mujanović 6. a, Gašper Rode 9. a, Nik Štebe 9. a, Jan Škrjanc 9. c (spodaj z leve) in Matija Jerič 9. a, Lovro Planko 9. c (zgoraj) in David Golob 8. b (ni na sliki, ker je takrat že praznoval rojstni dan).

PODROČNO TEKMOVANJE V ŠAHU DO 12 IN 15 LET

V sredo, 9. 12. 2015, se je odvijalo področno domžalsko osnovnošolsko posamično tekmovanje v šahu do 12 in 15 let za fante in dekleta. V ekipi do dvanajst let je zmagal Jan Šubelj, drugo mesto je zasedel Nik Šubelj (oba OŠ Komenda Moste), tretji pa je bil Gašper Klemenčič (OŠ Vodice). Našo šolo so zastopali Škrlj Andraž, ki je zasedel 17. mesto, Pirc Evan Nikolaj 20. mesto, Rozoničnik Žan 25. mesto, Rudolf Vučkovič Jaka 29. in Milojevič Stefan 35. mesto.

V kategoriji do 15 let je zmagal Domen Tisaj (OŠ Mengeš), drugo mesto je osvojil Matija Straže (OŠ Vodice), tretji pa je bil Val Kmetič (OŠ Trzin). Visoko 6. mesto je osvojil Matej Mlakar, 13. pa je bil Žan Vdovč.

Stefan Milojevič, Jaka Rudolf Vučkovič, Žan Rozoničnik

Matej Mlakar

FANTJE OŠ FRANA ALBREHTA PODROČNI PRVAKI V ODBOJKI

V sklopu področnega tekmovanja v odbojki (področni center Domžale), so si naši fantje v dveh tekmovalnih dneh s prepričljivimi zmagami priborili finalni nastop, kjer so prav tako brez izgubljenega niza zmagali in si zaslužno obesili zlate medalje. Drugo mesto so zasedli fantje OŠ Toma Brejca in tretje fantje OŠ Dragomelj. Tekmovanje nadaljujemo na državnem nivoju.

Zmagovalci: David Golob 8. b, Nik Mujanović 6. a, Jan Škrjanc 9. c, Lovro Planko 9. c, Nik Štebe 9. a, Gašper Rode 9. a, Matija Jerič 9. a in Maj Drolc 8. a.

Tudi dekleta so se uvrstila na finalno tekmovanje, kjer so morale priznati premoč gostujočim ekipam. Prvo mesto OŠ Domžale, drugo OŠ Preserje, tretje OŠ Toma Brejca in četrto mesto OŠ Frana Albrehta. Tudi naše punce si zaslužijo vse čestitke za požrtvovalno igro - za igro do zadnjih atomov moči.

V postavi so bile Eva Skvarč 9. a, Maruša Petek 9. b, Eva Seretin 8. c, Tea Repnik 8. c, Manca Vehovec 8. c, Anja Mrak 8. b, Nina Šmidovnik 8. b, Martina Kemperl 8. b, in Jona Gregorič 8. a. Posebna zahvala za organizacijski trud in kvalitetno pisanje zapisnikov gre Ivani Bosančić in Viti Vodnik, obe iz 9. a razreda.

OBČINSKO PRVENSTVO V NAMIZNEM TENISU

Učenke in učenci OŠ Frana Albrehta so na občinskem prvenstvu, ki je potekalo na OŠ Marija Vere, prijetno presenetili z odličnimi rezultati. Tekmovanja se je udeležilo kar 14 naših učencev in učenk. Ekipno smo zasedli drugo mesto. Zmagala je OŠ Marije Vere, tretja pa je bila OŠ Šmartno. V ekipni postavi so igrali (spodaj na fotografiji): Klemen Kranjec 7. b, Jan Šobar 5. razred Mekinje, Eva Šobar 7. c in Ema Cvek 3. a.

Naša najuspešnejša igralka je bila Eva Šobar, saj je zmagala v kategoriji učenk od 6. do 9. razreda. Na sliki v družbi najboljših igralk v občini.

Med učenci v kategoriji od 1. do 5. razreda je Jan Šobar v zelo izenačeni finalni igri nesrečno izgubil za razliko dveh točk in zasedel odlično drugo mesto. Poleg Jana na posnetku še Ožbej Kotnik 3. a in Marko Bojić 5. Nevlje.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, šl 2015/16

Uspešno so igrale tudi naše simpatične učenke iz 3. a razreda: Ema Cvek, Hana Šetrajčič in Iva Tomašič.

LOVRO PLANKO – ZMAGOVALEC ŠOLSKEGA DRŽAVNEGA TEKMOVANJA V SMUČARSKIH TEKIH, FANTJE IGRALI NA ČETRTFINALNEM DRŽAVNEM TEKMOVANJU V ODBOJKI, EVA ŠOBAR ZMAGOVALKA PODROČNEGA TEKMOVANJA V NAMIZNEM TENISU, JAN ŠOBAR ODLIČEN TRETJI

Lovro Planko, učenec 9. c razreda, je v torek, 1. 3. 2016, v postavi odbojarske ekipe fantov OŠFA, igral odbojko na četrtfinalnem turnirju državnega prvenstva v Žužemberku. Na tekmi so naši dečki prepričljivo premagali ekipo OŠ Žiri, potem pa morali priznati premoč domači ekipi OŠ

Žužemberk.

Simeon Klokočovnik, Maj Drolc 8. a, David Golob 8. b, Nik Mujanović 6. a, Lovro Planko 9. c, Nik Štebe 9. a, Jan Škrjanc 9. c, Gašper Rode 9. a, Matija Jerič 9. a

Že v petek, pa je Lovro zamenjal žogo s tekaškimi smučmi in na Pokljuki postal šolski državni prvak v smučarskem teku. Med 42-imi tekmovalci, ki so tekli na razdalji 4 km, so mu po razburljivem šprintu priznali zmago po fotofinišu (na sliki je Lovro seveda prvi).

Hkrati sta nas v prvem tednu meseca marca, na področnem tekmovanju v namiznem tenisu, razveselila še Eva Šobar, učenka 7. c razreda, in njen brat Jan Šobar, učenec 5. razreda Mekinje. Eva je s prepričljivimi zmagami dosegla **prvo mesto** v konkurenci učenk od 5. do 9. razreda, Jan pa **tretje mesto** v konkurenci učencev od 1. do 5. razreda. Eva se je uvrstila na državno tekmovanje.

UČENCI OŠ FRANA ALBREHTA TRETJI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V SKOKIH Z MALE PROŽNE PONJAVE SKAČEJO IN LETIJO SKUPAJ Z DIJAKI GSŠRM

Skoki na mali prožni ponjavi so del tradicije na osnovni šoli Frana Albrehta. Starejši učenci in učenke s svojimi atraktivnimi nastopi in najrazličnejšimi akrobacijami na različnih šolskih prireditvah vedno znova navdušujejo mlajše in nadobudne otroke, ki komaj čakajo, da se tudi oni preizkusijo v tej spretnosti. Zato učiteljici športne vzgoje Tamari Bračič iz leta v leto ne zmanjka dela. Naše ponjavarje trenira že vrsto let, jih spodbuja ter s svojimi inovativnimi idejami in trdim delom učencev ustvarja dih jemajoče nastope.

Generacija učenk, ki je lansko šolsko leto zaključila osnovno šolanje na Albrehtovi šoli in zdaj sedi v srednješolskih klopeh, je bila še prav posebej navdušena nad skakanjem z male prožne ponjave. Kamniške gimnazijke 1. letnika so želele še naprej izpopolnjevati svoje sposobnosti in piliti svoje skoke, zato se je letos začelo prav posebno sodelovanje med GSŠRM in OŠ Frana Albrehta. Učiteljica Tamara Bračič je spretno združila treninge dijakov z ogromno znanja in mlajših učencev, ki si ga pridno pridobivajo z rednimi treningi. V mesecu novembru 2015 so z atraktivno točko sodelovali na tradicionalni dobrodelni prireditvi kamniške gimnazije. Kasneje so skupaj nadaljevali s pripravami na tekmovanje. Učenci osnovne šole Frana Albrehta: Žiga Obradović 7. a, Maj Drolc 8. a, Matic Škrjanec 8. b, Jernej Hribar 8. b in Igor Džunov 8. c, so pod mentorstvom Tamare Bračič najprej dosegli 2. mesto v polfinalu, ki je potekalo na OŠ Dobrova, s čimer so si zagotovili nastop v finalu. To je potekalo v torek, 22. marca 2016 na OŠ Brežice. Fantje so si z odličnimi skoki in vztrajnostjo priborili zasluženo 3. mesto v državi, in sicer v kategoriji starejših učencev. Zanimarjivi niso tudi dosežki njihovih 'sokakalcev', ki so prav tako pod vodstvom Tamare Bračič dosegli odlično 7. mesto v kategoriji dijakov (Noel Cerar, Elvis Rušnjak in Matevž Ves), dijakinje (Lucija Lampe Kastelic, Lana Mujanović, Žana Drolc, Gaja Perko in Klara Flerin) pa zavidljivo 4. mesto. Za »stopničkami« so zaostale samo za pet desetink točke. Posamezno je Lucija Lampe Kastelic dosegla sedmo mesto.

Vsi so na svoje rezultate zelo ponosni, saj je bila konkurenca velika. Zavedajo se, da so eni redkih, ki se s skoki na mali prožni ponjavi ukvarjajo ljubiteljsko, le v okviru šolske interesne dejavnosti, v prostem času pa trenirajo najrazličnejše športe. Vendar so nam vsem dokazali, da lahko s trdim delom in ljubeznijo do tistega, kar počnejo, premikajo meje.

Živa Šubelj 9. b

DRŽAVNO TEKMOVANJE - PONJAVA, EKIPNO 3. MESTO FANTOV

V torek, 22. marca 2016, je na OŠ Brežice potekalo državno tekmovanje v skokih z male prožne ponjave. Tekmovanja so se udeležili tudi učenci naše šole in mentorica Tamara Bračič. Ekipa fantov si je priskočila 3. mesto v državi, za kar jim iskreno čestitamo.

Ekipo so sestavljali učenci: Matic Škrjanec 8. b, Žiga Obradović 7. a, Jernej Hribar 8. b Maj Drolc 8. a in Igor Džunov 8. c.

Fantom in mentorici še enkrat čestitamo!

PODROČNO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL V KEGLJANJU ZA LETO 2016

V torek 29. marca 2016, smo se z vlakom odpravili na kegljišče v Ljubljano. Na področno prvenstvo se je uvrstilo 6 učencev iz Kamniških šol (OŠ Frana Albrehta in OŠ Stranje).

Naši učenci so pokazali veliko tekmovalnega znanja in se zelo dobro zoperstavili učencem drugih osnovnih šol. Od dečkov rojenih 2003 in mlajših se je na državno prvenstvo uvrstil Luka Repnik z doseženim 2. mestom. Od deklic rojenih 2001 - 2002 sta se na državno prvenstvo uvrstili Tea Repnik s prvim in Janja Zupančič z drugim mestom. Področnega prvenstva se je udeležil tudi Matej Repnik, ki je dosegel 4. mesto, in končal tekmovanje na področnem nivoju.

Iskrene čestitke vsem tekmovalcem.

Janja Zupančič

ALJAŽ RESNIK – ŠPORTNI PLEZALEC, KI NAS RAZVESELJUJE Z ODLIČNIMI USPEHI, TRETJI NA PODROČNEM, PETI NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU

Aljaž Resnik je na področnem tekmovanju v športnem plezanju za osnovne šole zahodne regije Slovenije dosegel odlično tretje mesto in se tako uvrstil na državno tekmovanje.

Na državnem tekmovanju OŠ Slovenije, ki je potekalo v soboto, 9. aprila, v Vojniku, si je priplezal odlično 5. mesto. Verjetno ni potrebno razlagati, koliko truda in treninga je potrebno vložiti za takšne dobre rezultate, zato mu iskreno čestitamo.

NA OBČINSKEM TEKMOVANJU V MALI ODBOJKI SO SI UČENCI IN UČENKE OŠ FRANA ALBREHTA Z ODLIČNIM IGRANJEM PRIBORILI NASTOP NA PODROČNEM TEKMOVANJU.

Učenske so dosegle drugo mesto, učenci prvo. Tekmovanje je bilo zelo zanimivo in taktično napeto. Uživali smo v napetih akcijah in izenačenih rezultatih. Pomerile so se osnovnošolske ekipe občine Kamnik (OŠ Stranje, OŠ Šmartno v Tuhinju, OŠ Marije Vere, OŠ Toma Brejca in OŠ Frana Albrehta). Pri deklicah je zmagala ekipa OŠ Marije Vere, druga je bila ekipa OŠ Frana Albrehta, pri dečkih so zmagovalci postali učenci OŠ Frana Albrehta, drugi pa učenci OŠ Toma Brejca. Predvsem so nas fantje navdušili s prepričljivo zmago, Nik Mujanovič je bil razglašen za najuspešnejšega igralca.

V ekipi mlajših dečkov so igrali: Luka Žan Kirn 7. b, Nik Mujanovič 6. a, Miha Okorn 5. VP, Jaka Sitar 7. a, Klemen Kranjec 7. b, Nejc Krmavnar 7. b, Nejc Močnik 7. a, Matic Škrjanec 7. b, Leon Aleksander Štukelj 7. a in Nik Rauter 6. c.

V ekipi mlajših deklic so igrale: Nika Sotošek 7. a, Aleksandra Sadar 6. a, Neža Strehar 7. c, Nika Kordič Zamljen 5. Me, Anamarija Kotnik 6. b, Ivana Petrović 6. c, Ivana Janeva 6. c, Tea Plečko 7. b, Naja Lipičnik 6.c in Nika Zemljič 5. b.

EVA ŠOBAR ZMAGALA NA ČETRTRFINALNI TEKMI DRŽAVNEGA TEKMOVANJA V NAMIZNEM TENISU

V četrtek, 14. 4. 2016, je Eva v Novem mestu odigrala kar sedem iger. Vse tekmovalke je premagala in prepričljivo zasedla prvo mesto in si tako priborila polfinalno državno tekmovanje v Novi Gorici, ki bo v četrtek, 21. 4. 2016. Močno držimo pesti za uvrstitev na finalno tekmovanje.

PODROČNO TEKMOVANJE V JUDU

Na OŠ Žiri je v mesecu aprilu potekalo področno tekmovanje ljubljanske in gorenjske regije v judu. Tekmovanja sta se med drugimi udeležila tudi dva učenca naše šole in dosegla odlične rezultate. Lan Balantič iz 8. c razreda je zmagal v kategoriji tretje triade, letnik 2002, Matej Trivič iz 1. b razreda pa dosegel drugo mesto v kategoriji prve triade, letnik 2009. Zagotovo, da sta fanta

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

dosegla rezultate z napornim delom v njihovih klubih in ob takšnem delu se veselimo njihovih rezultatov tudi v bodoče.

EVA PONOVRNO ZMAGALA!

Eva Šobar iz 7. c razreda je na polfinalni tekmi državnega tekmovanja v namiznem tenisu ponovno premagala vse nasprotnice in sedaj jo čaka samo še finalni turnir. Torej igre z nasprotnicami, ki se bodo borile za naziv najboljše učenke v starostni kategoriji deklic od 6. do 9. razreda. Veselimo se njenega uspeha in ji želimo čim boljšo uvrstitev na zaključku državnega tekmovanja.

DRŽAVNO PRVENSTVO V KROSU

V četrtek, 21. aprila 2016, se je v Mariboru odvijalo Državno prvenstvo v krosu. Učenci so se pod vodstvom učitelja Aleša Prosenca udeležili ekipnega krosa. Skupaj so naši učenci zasedli 5. mesto. Letnik 2002 je bil najbolj uspešen in je k skupnemu rezultatu pripomogel z osvojenim drugim mestom. Najboljši posamezniki so bili Izak Poljanšek z osvojenim 4. mestom in Lovro Planko ter Urška Bernot z osvojenim 7. mestom.

Zadnja vrsta: Nik Štebe, Lovro Planko, Anja Sedušak Kljakič, Urška Bernot, Nejka Spruk
Sredina: Tara Mandić, Anja Marolt, Jona Poljanšek, Špela Spruk, Eva Petek Bregovič, Jakob Podbevšek, Jernej Hribar, Igor Džunov, Jan Maradin, Matic Škrjanc
Spredaj: Katja Jagodic, Manca Maradin, Naja Lipičnik, Izak Poljanšek, Aljaž Udovič

Maks Černelič

FANTJE OŠ FRANA ALBREHTA PODROČNI ZMAGOVALCI V MALI ODBOJKI

V četrtek, 5. 5. 2016, in petek, 6. 5. 2016, je v športni dvorani naše šole potekalo tekmovanje v mali odbojki področnega centa Domžale. Sodelovalo je 12 ekip, torej čez 120 učencev in učenk, ki so si nastop na to tekmovanje priborili na občinskih kvalifikacijah. Med njimi tudi naša fantovska in dekljska ekipa.

Naše učenke so se zelo srčno borile, z veliko volje in truda, a se jim ni uspelo uvrstiti na petkovo polfinalno in finalno tekmovanje, kjer so zmagale učenke OŠ Marije Vere. Vendar mi imamo sedaj nastavljeno mlado ekipo z veliko volje po znanju te discipline in bojte se nas naslednja leta.

Aleksandra Sadar 6. a, Tea Plečko 7. b, Neža Strehar 7.c, Nika Zemljič 5. b, Nika Kordič Zamljen 5. Me, Anamarija Kotnik 6. b, Nika Sotošek 7. a, Naja Lipičnik 6. c, Ivana Petrovič 6. c in Ivana Janeva 6. c.

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

Učenci pa so vse tekme oz. nize suvereno zmagali. Enako so z igranjem nadaljevali v petek in si z lahkoto priigrali finalni nastop. Predvsem je njihova prednost odlično tehnično znanje in visoke motorične sposobnosti. Za prvo mesto so se pomerili z ekipo OŠ Trzin. V prvem nizu so naši učenci ves čas kontrolirali vodstvo z minimalno razliko in tesno zmagali. Drugi niz so enako izpeljali učenci OŠ Trzin. Sledil je tretji niz, ki se igra do 15 dobljenih točk. Naši učenci so tesno vodili do 10 točke, ko so pobudo prevzeli učenci Trzina in povedli s 14:12. Čutili in verjeli smo, da smo močnejši, a vsi smo bili močno nervozni, ker nas ena napaka lahko pogubi. Učenci Trzina so v evforičnem elanu kričali set, set, set. Učenke so navijale. Vendar smo pod takim pritiskom uspeli izenačiti in z razliko dveh točk tudi zmagali, zato smo nesporno zasluženi zmagovalci. Iskrene čestitke našim mladim mojstrom male odbojke.

To so: Nik Rauter 6. c, Klemen Kranjec 7. b, Luka Žan Kirn 7. b, Leon Aleksander Štukelj 7. a, Miha Okorn 5. VP, Jaka Sitar 7. a, Nejc Krmavnar 7. b, Nik Mujanović 6. a in Matic Škrjanec 7. b.

Prvi učenci OŠ Frana Albrehta, drugi OŠ Trzin in tretji OŠ Simona Jenka.

PODROČNO PRVENSTVO V ATLETIKI

V četrtek, 19. maja 2016, je bilo v Domžalah področno prvenstvo v atletiki. Trije naši učenci so se povzpeli na stopničke: Luka Dacar, tek na 60 m, 1. mesto; Jan Škrjanc, tek na 1000 m, 3. mesto in Naja Lipičnik, skok v višino, 3. mesto. Luka in Jan sta se tako z odličnim rezultatom uvrstila na finale državnega prvenstva v atletiki. Čestitamo.

MALI NOGOMET

Občinsko tekmovanje v malem nogometu za mlajše učence je potekalo 24. in 25. maja 2016 v športni dvorani Kamnik. V konkurenci šestih ekip so naši učenci osvojili tretje mesto. Potrebno je pohvaliti celotno ekipo, saj so prikazali zares odlično nogometno znanje. Za uvrstitev na področno tekmovanje pa jim je letos zmanjkalo predvsem športne sreče. V ekipi so sodelovali: Žiga Obradovič, Klemen Kranjec, Matic Škrjanec, Enej Džunov, Kelim Agović, Rok Flerin, Domen Jurjevič, Luka Repnik. Ekipo je vodil Matjaž Klanšek.

PODROČNO IN DRŽAVNO PRVENSTVO V AKVATLONU

V petek, 27. maja 2016, je v termah Snovik v lepem sončnem vremenu potekalo področno prvenstvo v akvatlonu. Po prihodu v terme Snovik smo se učenci najprej dobro ogreli, na tekmovanju pa smo dosegli dobre rezultate. Sodelovali smo: Jan Škrjanc 9. c, Maja Helena Končar 7. a, Tara Mandič 7. b, Jan Maradin 7. b, Maks Černelič 6. b, Manca Maradin 6. c, Aljaž Udovič 6. b, Vita Škrjanc 5. Ne, Maj Babačič 4. b, Marko Gabriel Končar 3. b, Alina Učakar 3. b, Ožbej Kotnik 3. a, Samo Žabnikar 3. a, Žan Lipar 3. a, Črtomir Zbičajnik 3. a, Matic Černelič 3. b.

V četrtek, 7. junija 2016, so se naši najboljši triatlonci udeležili še državnega prvenstva v akvatlonu. Na tekmovanje so se uvrstili na podlagi doseženega mesta na področnem tekmovanju. To je uspelo kar šestim učencem. Najprej so se morali dokazati v znanju plavanja, potem pa čim

Almanah OŠ Frana Albrehta Kamnik, št. 2015/16

hitreje priteči do cilja. To je najbolje uspelo Heleni Maji Končar, ki je osvojila 3. mesto. Ostali so dosegli naslednje rezultate: Vita Škrjanc 7. mesto, Jan Maradin 8. mesto, Aljaž Udovič 20. mesto in Maks Černelič mesto za njim. Zaradi drugih obveznosti se Jan Škrjanc ni udeležil tekmovanja.

Maks Černelič levo in v sredini Aljaž Udovič

Maks Černelič

DRŽAVNO PRVENSTVO V ATLETIKI

V Kopru je bilo v sredo, 8. junija 2016, državno prvenstvo v atletiki. Uspešno sta nastopila Jan Škrjanc v teku na 1000 m z osvojenim 10. mestom in Luka Dacar v teku na 60 metrov z osvojenim 7. mestom. Čestitamo.

Učenci, ki so obiskovali 9. razred na OŠ Frana Albrehta Kamnik v šolskem letu 2015/16

9. a

Antonin Blaž
Bosančić Ivana
Čadež Aleks
Čehič Nina
Galin Amadej
Jagodic Tina
Jerič Matija
Justinek Naja
Kotnik Kristjan
Krzyk Ana
Lamovšek Žan
Mlinar Zvonko
Ogrin Ana
Otrin Denis
Rode Gašper
Skvarč Eva
Škrjanec Manca
Štebe Nik
Štukelj Anja
Trtnik David
Us Sušnik Patricija
Vidmar Amar Rene
Vodnik Vita
Vrankar Kristina

9. b

Ajdarpašić Maid
Balantič Tinkara
Baloh Saša
Golob Polona
Halilović Sani
Homar Miha
Jagodic Manca
Jeretina Nik
Kotov Dmitryi
Muradbašić Alan
Petek Maruša
Pirc Ana
Prelovšek Erika
Resnik Nataša
Strehar Matej
Šubelj Živa
Trajčev Hristijan
Trstenjak Anže
Zupančič Janja
Žnidaršič Anja

9. c

Beqiri Fidan
Bernot Urška
Dizdarević Merdina
Flis Teo
Grilj Jan
Gruden Maja
Jančar Lucija
Koter Jure
Kotnik Katja
Kotnik Špela
Koželj Ana
Kralj Jaka
Pavlović Saška
Planko Lovro
Podjed Tadej
Sedušak Kljakič Anja
Sitar Stela
Sodnik Manca
Sotošek Ana Marija
Spruk Nejka
Škrjanc Jan
Traven Klemen
Vrhovnik Matic
Žagar Gal

9. a

9. b

9. c

